

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FAMILIEN VISBY

VED

PROVST VILH. VISBY

OG DENNES SØN

FR. V.

TRYKT SOM MANUSCRIPT FOR FAMILIEN

AARHUS

TH. THRUES BOGTRYKKERI

1905

FAMILIEN VISBY

VED

PROVST VILH. VISBY

OG DENNES SØN

FR. V.

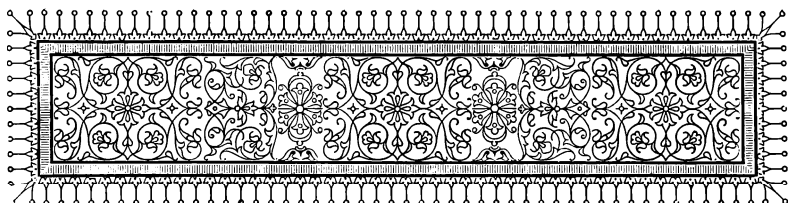
TRYKT SOM MANUSCRIPT FOR FAMILIEN

AARHUS

TH. THRUES BOGTRYKKERI

1905

FAMILIEN VISBY.

I den nordøstlige Del af Hertugdømmet Slesvig i den saakaldte Enclave, der dannes af Døstrup, Medolden, Randrup, Visby, Brede, Ballum, Daler og Møgeltønder Sogne, og som hører ind under Lø Herred, ligger Kirke-Landsbyen Visby ($4\frac{3}{4}$ Mil syd for Ribe og $1\frac{1}{2}$ Mil n. v. f. Tønder).

Her levede i den sidste $\frac{1}{4}$ af det 17. Aarhundrede, som Smaakaarsfolk, Ægteparret Jens Christensen, f. $\frac{12}{10}$ 1745 og Ellen Kirstine . . . *), f. 1764. Jens Christensen blev senere Skolelærer i Nidløse (Tudse-Løve Herred, c. 2 Mil nord for Sorø), hvorfra de som alderstegne Folk toge Ophold i Slagelse, hvor Ellen Christensen døde $\frac{19}{10}$ 1828; Jens Christensen \dagger $\frac{9}{4}$ 1831, efter at de i den senere Alder havde antaget Sønnernes Navn: Visby.

Disse Ægtefolk havde 2 Sønner:

4	3	2	1	<p>A. Hans Jensen (Visby), f. $\frac{16}{5}$ 1777. B. Johannes Jensen (Visby), f. $\frac{26}{2}$ 1786. Begge Brødre blev Seminarister og under Opholdet paa Seminariet i Jonstrup blev der ifølge Cancelliskrivelse givet Ordre til at samtlige Elever dersteds skulde antage Navn efter den By, i hvilken de vare fødte. Derfra vort Navn.</p> <p>Hans Jensen Visby, f. $\frac{16}{5}$ 1777, Lærer i Helsingør $\frac{9}{7}$ 1798. Skolelærer i Aagerup, Ramløse Sogn, $\frac{25}{13}$ 1801, entl. $\frac{1}{7}$ 1864. Dbgm. $\frac{18}{5}$ 1848. \dagger $\frac{11}{5}$ 1870 i Store-</p>
---	---	---	---	---

*) Notaten i Den jonstrupske Stat. 1884. Anders Petersen. Side $\frac{325}{1399}$ er m. H. t. Ellen Kirstines Navn samt Fødsels- og Dødsangivelse fejlagtig. Ligeledes var Anna Margrethe Stampe ikke Søster, men Broderdatter til Statsminister Henrik de Stampe.

4 | 3 | 2 | 1

hedinge. 1) g. $17/8$ 1799 med Anne Magdalene Hahn, f. $25/8$ 1777, † $3/4$ 1808 (Datter af Byfoged i Rødby Joachim Henrik Hahn og Anna Margrethe Stampe, Broderdatter til Statsministeren H. Stampe).*)

Børn af 1ste Ægteskab.

1

Carl Holger Visby, f. $30/8$ 1801. Præst ved Københavns Arresthus $17/8$ 1826 og Tugthus $14/1$ 1829, Cap. v. Frelserens Kirke $11/8$ 1830. Sognepræst dersteds $3/8$ 1844. Forflyttedes til Storehedinge $19/9$ 54. Rigsdagsmand 1848. R. af Dbg., Den svenske Nordstjerne og Dbmd. † $10/8$ 1871 i Storehedinge. 1) g. m. $21/10$ 1826 Laura Christiane Fallesen, f. $9/9$ 1805, † $30/5$ 1828. — 2) $1/5$ 1829 g. m. Nanna Hilaria Margrethe Smith, f. $17/4$ 1810 (Datter af Sognepræst S. i Helsingør), † i København $1/4$ 1892. Begravet ved sin Mand og dennes Fader paa Storehedinge Kirkegaard.

Barn af 1ste Ægteskab.

1

Lauri Christian Fallesen Visby, f. $19/1$ 1828. Drog 1848 til Spanien, var der for en Tid Vicekonsul, ægteviedes i Gibraltar $19/8$ 1855 til Maria de Conception Lopez, f. $11/2$ 1834 i Malaga. Familien vendte hjem til Danmark 1865, hvor Manden blev Forretningsfører hos Firmaet Burmeister & Wain. Hans Hustru † i Madrid $11/4$ 1897. Han † i København $3/6$ 1889. Barnløst Ægteskab.

Barn af 2det Ægteskab.

2

Laura Christiane Margrethe Visby, **) f. $7/9$ 1830, g. m. $9/6$ 1863. William Wain, f. $31/8$ 1819 i Bolton, England; ansat i den danske Marine 1844, entl. som Underdirekteur ved Orlogsværftet 1869. Capt.-Lieutenant, Etatsraad, C. af Dbg., † $1/5$ 1882; begravet paa Holmens Kirkegaard. Barnløst Ægteskab.

2

Signe Marie Vilhelmine Visby, f. 1801, † 1802.

3

Signe Marie Vilhelmine Visby, f. $15/11$ 1804, † $22/12$ 1885, g. m. $27/5$ 1825 Johannes Laurentz Jensen, f. $8/8$ 1800. Prof. ved Kunstacademiet i København, R. af Dbg., † $25/8$ 1856. Begge begravede i Gjentofte; skjænkede et betydeligt Legat (10.000 Kr.) til Kunstner-Samfundet.

Ingen Børn.

*) 2) g. m. A. M. Larsen. Se Side 8.

***) Stifter af Pastor Carl Holger Visby og Hustru Nanna Hilaria Margrethe fød Smiths Familielegat.

4 3 2 1

4

Vilhelm Henrik Hahn Visby, f. $29/9$ 1807. Cap. p. P. i Tikjøb $19/4$ 1833, res. Cap. $15/4$ 1837. Præst i V. Velling $24/2$ 1844. Provst $23/3$ 1856, til Strøby $26/7$ 1860, R. af Dbrg., entl. $25/1$ 1887, † $22/3$ 1895 i Storehedinge, g. m. $26/8$ 1835 Marie Cathrine Helene Meyer, f. $26/7$ 1813, † $4/2$ 1881 i Strøby. Begge hvile paa Strøby Kirkegaard.
10 Børn.

1 **Louise Marie Magdalene Visby**, f. $1/8$ 1836, † $10/8$ 1883, ug., begravet i Strøby.

2 **Signe Emilie Visby**, f. $14/3$ 1838, ug., bosiddende i Præstø.

3 **Hans Frederik Meyer Visby**, f. $9/7$ 1839. Elev af Kunst-academiets Modelskole; reiste $22/10$ 1865 til Vestindien pr. Bark »Gerson« (7 Ugers Reise), senere via Colon-Panama til San Francisco, Cal., vendte hjem $8/1$ 1870. Fotograf og Maler i Aarhus. Tandlæge i Kjøbenhavn $15/5$ 1878; reiste som saadan $18/11$ 1880 pr. S. S. »Saxonia« via Hamborg til St. Thomas i Vestindien, hvor hans Familie efter 7 Ugers Reise pr. Bark »Malvina« indtraf $29/6$ 1881. Den $12/5$ 1882 reiste den samlede Familie pr. »Ocean Traveller« til New-York (c. 3 Ugers Reise), hvorfra den hjemvendte til Kjøbenhavn pr. S. S. »Island« $15/5$ 1884. 1) g. m. $14/6$ 1871 Laura Dorthea Juliane Loria, f. $18/2$ 1848, † $5/7$ 1886. Moder til 5 Børn. 2) g. m. $16/4$ 1892 Anna Cathinka Sørensen, f. $14/11$ 1844 (Datter af Sognepræst til Esbønderup Søren Møller Sørensen, g. m. Jutta Caroline Cæcilia Hasselriis).

5 Børn af iste Ægteskab.

1 **Signe Sophie Marie Visby**, f. $29/7$ 1872 i Aarhus.

2 **Thora Sabine Beata Visby**, f. $29/10$ 1873 i Aarhus, g. m. $29/10$ 1894 Kjøbmand Christian Eduard Petersen i Aarhus; f. $16/9$ 1858 i Viborg.

3 **Carl Holger Lorenzo Visby**, f. $2/2$ 1875 i Aarhus, † $12/5$ 1875. Begravet paa Kirkegaarden i Brabrand.

4 **Helga Laura Louise Visby**, f. $22/3$ 1876 i Aarhus, g. m. $22/3$ 1899 Sagfører Niels Lassen-Jensen, Aarhus, f. $17/8$ 1865 i Lisbjerg Sogn. (1 Adoptiv-Datter Magda D. Jensen, f. $18/10$ 1902).

5 **Dagmar Ragnhild Harriet Visby**, $15/5$ 1879 i Kjøbenhavn.

4 **Christian Julius Fangel Visby**, f. $27/8$ 1841, ug. Uddannet paa Skaarupgaards »Landvæsens Institut« ved Aarhus, drog han for yderligere at lære Landvæsenet til Skotland,

hvorfra han vendte hjem $18\frac{1}{4}$ 1863. $25\frac{1}{4}$ 1867 reiste han til Californien, hvor han ved haardt Arbeide paadrog sig en Underlivssvaghed, der tvang ham til at vende hjem. Derefter i 27 Aar Forpagter af Strøby Præstegaard. Lever nu i Strøby som Privatmand.

5 **Carl Platou Visby**, f. $8\frac{1}{7}$ 1843. Kjøbmand i Aarhus, g. m. $24\frac{1}{10}$ 1871 Anna Marie Arffmann, $24\frac{1}{3}$ 1844 (Datter af Kjøbmand Jens Peter Arffmann og Anna Marie, f. Borup, i Randers). Nu Assistent ved Vandværket i Kjøbenhavn.

3 Børn.

1 **Marie Vilhelmine Visby**, f. $29\frac{1}{7}$ 1872. Assistent paa Dr. Finsens Lysinstitut. Decoreret med *zaycepgie* = en russisk Medaille »For Dygtighed« at bære i Stanislausordenens Baand.

2 **Vilhelm Peter Visby**, f. $8\frac{1}{10}$ 1873. Cand. theol. & mag.

3 **Ellen Visby**, f. $5\frac{1}{15}$ 1875.

6 **Frederikke Charlotte Magdalene Visby**, f. $24\frac{1}{2}$ 1847, g. m. $24\frac{1}{9}$ 1874 Antonius Catharinus Pape, f. $14\frac{1}{2}$ 1848. Reserve-lieutenant, Forpagter af Seilgaard. $21\frac{1}{12}$ 1892 Capt. i Forstærkningen.

7 Børn.

1 **Einar Lund Pape**, f. $30\frac{1}{10}$ 1875. Secondlieutenant $28\frac{1}{3}$ 1895. Premierlieutenant $14\frac{1}{10}$ 1895. † $13\frac{1}{11}$ 1900 i Kjøbenhavn, hvor han gennemgik et Cursus i Officersskolens ældste Klasse. Begravet i Silkeborg.

2 **Agnes Visby Pape**, f. $5\frac{1}{12}$ 1876. Uddanner sig til Tegner i Architekturfaget.

3 **Conradine Lorenze Margrethe Pape**, f. $11\frac{1}{5}$ 1878.

4 **Gudrun Marie Bødtcker Pape**, f. $19\frac{1}{4}$ 1880, g. m. $24\frac{1}{6}$ 1902 Frederik Carl Christian Stein af Kolding, Kjøbmand i Aarhus, nu i Kbhvn., f. $13\frac{1}{5}$ 1879. (1 Datter, Adda, f. $30\frac{1}{4}$ 1905).

5 **William Wain Pape**, f. $29\frac{1}{1}$ 1883. Assistent i Toldvæsenet.

6 **Vilhelm Henrik Hahn Pape**, f. $19\frac{1}{10}$ 1885. Bankassistent.

7 **Carl Holger Visby Pape**, f. $16\frac{1}{2}$ 1889.

7 **Herman Andreas Seidelin Visby**, f. $3\frac{1}{7}$ 1848. Kjøbmand i Kjøge, nu i Kjøbenhavn. 1) g. m. $16\frac{1}{3}$ 1876 Matthæa Sophie Madsen Gøtterup, f. $11\frac{1}{12}$ 1855, † $30\frac{1}{3}$ 1879, begravet i Kjøge. 2) g. m. $28\frac{1}{4}$ 1880 Julie Eleonora Kjørulff, Enke efter Hans Peter Olsen, f. $2\frac{1}{6}$ 1847 paa Tappernøie, † $4\frac{1}{5}$ 1872.

Børn af 1ste Ægteskab.

1 **Johannes Vilhelm Seidelin Visby**, f. $13/12$ 1876, † $16/2$ 1893 som Jungmand med S. S. »Axelhus« paa Hospitalet i Arendal af Typhus.

2 **Ketty Sophie Seidelin Visby**, f. $17/1$ 1878, g. m. $21/6$ 1901 Carl Frederik Bøgvad Ipsen, f. $22/4$ 1862, Forpagter af Aalstrup, Lolland.

2 Døttre.

1) Ingeborg Laura Matthæa Bøgvad Ipsen, f. $8/5$ 1902.

2) Bodil Johanne Seidelin Visby Ipsen, f. $5/11$ 1904.

3 **Johanne Marie Seidelin Visby**, f. $4/1$ 1879.

Børn af 2det Ægteskab.

4 **Carl Holger Seidelin Visby**, f. $17/10$ 1882. Bankassistent.

5 **Nanna Vilhelmine Seidelin Visby**, f. $15/12$ 1883.

8 **Vilhelmine Henriette Augusta Visby**, f. $16/7$ 1850, † $31/5$ 1891 paa Diaconissestiftelsen, begravet i Strøby, g. m. $20/9$ 1872 Ole Christian Frederik Tønder Lange, f. $11/3$ 1841. Godseier til Rødkilde. Nu Rentier, Helsingør.

5 Børn.

1 **Ellen Margrethe Elisabeth Lange**, f. $6/9$ 1873.

2 **Erik Harding Lange**, f. $13/3$ 1875. Contorist i et Vexellerfirma.

3 **Vilhelm Henrik Hahn Lange**, f. $9/8$ 1876. Styrmand i oversøisk Fart. Nu ved Dampfærge-Tjenesten.

4 **Marie Magdalene Cathrine Lange**, f. $3/3$ 1878.

5 **Gunde Johan Christian Lange**, f. $10/10$ 1889.

9 **Laura Magdalene Augusta Visby**, f. $7/6$ 1852, g. m. $7/3$ 1872 Peter Christian Frederik Hansen, f. $16/3$ 1845. Kjøbmand, Dampmøller i Horsens, senere i Malmø; nu i Kjøbenhavn.

1 **Johannes Visby Hansen**, f. $5/7$ 1873. Journalist, Nordamerika, NB. (benævner sig Hansen Visby), g. m. $1/9$ 1893 Helen Louise Calvin-Sanger, Newtonville Mass. Moder til 1 Søn:

Vinland Calvin Visby Hansen, f. $19/1$ 1896 i Kjøbenhavn, døbt sammesteds.

2 **Inge Hansen**, f. $1/3$ 1875, g. m. Postexpedient Marius Holger Baggesen. En Søn:

Werner Bo Baggesen, f. $28/2$ 1904.

3 **Carl Holger Hahn Hansen**, f. $22/7$ 1876. Transvaal; nu i England. Fotograf.

4 **Alfred Visby Hansen**, f. $21/10$ 1878, † $15/4$ 1879 i Horsens.

4 3 2 1

10

Nanna Beata Veronica Visby, f. $^{21}/_{10}$ 1856, † $^{12}/_{4}$ 1858 i V. Velling. Begravet dersteds ved Siden af sin Morfader Prof. Ludv. Beatus Meyer, f. $^3/_1$ 1770 i Gandersheim i Hertugdømmet Brunnsvig, † $^{28}/_7$ 1854 under et Besøg i V. Velling.

A

Hans Jensen Visby, f. $^{16}/_5$ 1777 o. s. v. 2) g. m. $^{10}/_3$ 1813 Ane Marie Larsen, f. $^{17}/_6$ 1786, † $^{20}/_4$ 1864 i Kjøge.

Børn af 2det Ægteskab.

1

Magdalene Visby, f. $^{31}/_7$ 1815, † 1817.

2

Anna Magdalene Visby, f. $^{29}/_8$ 1819, † $^6/_3$ 1844.

3

Jens Christian Visby, f. $^{13}/_{11}$ 1813, † $^5/_2$ 1867. Cand. theol., Overgraver ved Assistentskirkegaard, g. m. . . . Eva Eddinger, f. $^{18}/_3$ 1819, † $^{13}/_9$ 1892.

1

Signe Marie Visby, f. $^3/_9$ 1842, † $^{12}/_6$ 1870.

2

Hans Carl Ludvig Visby, f. $^{22}/_9$ 1850. Handelsagent. $^1/_11$ 1901 g. m. Marie Louise Møller, Datter af Skolelærer M. i Allersted, Fyen.

Ingen Børn.

3

Nanna Magdalene Visby, f. $^2/_9$ 1859, g. m. . . . Kongl. Capelmusicus August Blauhut, f. $^9/_10$ 1850.

Ingen Børn.

B

Johannes Jensen Visby, f. $^{26}/_2$ 1786. Klokker og Lærer ved Borgerskolen i Slagelse, † $^{17}/_{11}$ 1833. 1) g. m. $^{19}/_{10}$ 1815 Marie Sophie Petersen, 28 Aar, † $^{15}/_5$ 1823. 2) g. m. $^{13}/_2$ 1824 Marie Birgitte Lund. Børn af 2det Ægteskab, se næste Side.

Børn af 1ste Ægteskab.

1

Jens Christian Visby, f. $^{28}/_5$ 1816, udv. til Rio Janeiro, †.

2

Adam Christoffer Visby, f. $^{20}/_4$ 1818, udv. til La Plata Staterne, †, begge ugifte.

3

Carl Johan Visby, f. $^{19}/_1$ 1823. Kjøbmand i Nakskov, † $^2/_4$ 1892, g. m. $^{30}/_{10}$ 1857 Emma Christine Hansen, f. $^{30}/_7$ 1835. Datter af Kjøbmand Jens Christian Hansen i Nakskov.

10 Børn.

1

Christian Carl Johan Visby, f. $^{24}/_{10}$ 1859, † $^{11}/_7$ 1895, g. m. $^{12}/_7$ 1891 Helene Aubain (1 Datter). — Fru H. Aubain Visby er paany gift; opholder sig i Chicago.

1

Marcelle Emma Visby, f. $^{11}/_7$ 1895.

2

Johannes Visby, f. $^{21}/_{11}$ 1861, † $^{26}/_2$ 1880.

4	3	2	I	
		3		Emma Marie Visby , f. $27/5$ 1863, g. m. $26/12$ 1900 Directør, Jernstøber Frederik A. Krog, Kbhvn.
		4		Nanna Cathrine Visby , f. $26/10$ 1865.
		5		Carl Holger Visby , Farmer i Atlanta, Georgia, N. A., f. $23/3$ 1867, g. m. $12/9$ 1903 Betty Jensen (I Datter):
			I	Emma Eliza Visby , f. $30/7$ 1904.
		6		Ellen Visby , f. $14/9$ 1869, g. m. $14/9$ 1895 Maskin-Assistent Svend Funder, Korsør.
				2 Børn.
			I	Ida Funder , f. $2/11$ 1896.
			2	Carsten Visby Funder , f. $15/5$ 1898.
		7		Vilhelm Visby , f. $10/4$ 1871. Cand. polyt., Fabriksingenieur, Kbhvn.
		8		Frits Andreas Visby , f. $22/8$ 1872. Assistent i Sparek. for Kjøbenhavn og Omegn, Kbhvn.
		9		Inger Visby , f. $23/5$ 1874, g. m. $20/4$ 1901 Teglværkseier Andreas Ørum, Helenehøi, Nykjøbing, S. (I Søn):
			I	Carl Johan Visby Ørum , f. $15/1$ 1903.
		10		Hans Christian Visby , f. $28/7$ 1876. Constructør. Kbhvn. Johannes Jensen Visbys Børn af zdet Ægteskab.
			I	Marie Sophie Visby , f. $30/3$ 1824, † $24/4$ 1905, g. m. Væver Lytjohans. Efterlader sig 4 Sønner, 2 Døttre samt Børnebørn.
		2		Hans Frederik Visby , f. $1/2$ 1826. Drog som ung Mand til Amerika. Efterretninger fra eller om denne ere aldrig indgaaede.

Efter ved Fremsendelse af ovenstaaende Stamtavle at have andraget om at vort Slægtsnavn, hvortil er knyttet oeconomicke Interesser i Form af Legater, ikke i Fremtiden kan tilegnes af Andre, er følgende Meddelelse indgaaet:

Copi.

JUSTITSMINISTERIETS
EXPEDITION FOR NAVNEANMELDELSER.

Kjøbenhavn $12/5$ 1905.

Det meddeles Dem herved, at Deres Anmeldelse angaaende Navnet Visby er modtaget og godkjendt.

2 Bilag tilbagesendes.

Efter Bemyndigelse

HOLST.

Til

Hr. Tandlæge Visby.

MEDDELELSER OM FAMILIEN HAHN

ved Kaptajn LENGNIGK.

Hermann Hahn (Faderen af samme Navn var 1580 Kjøbmand i Lübeck) var Kjøbmand i Lübeck, f. 1577, † 1617, g. m. Susanne v. Cöln, † 1629.

Hermann Hahn. Raadmand og Kjøbmand i Odense, f. $\frac{9}{11}$ 1608, † $\frac{9}{5}$ 1660, g. m. Else Muhle, Datter af Borgemester M. og Barbara Rosenvinge.

Førgen Hahn. Dr. med. & Professor (flyttet 1692 til Rendsborg), f. $\frac{19}{3}$ 1647, † 1699, 1) g. m. $\frac{13}{5}$ 1674 Anna Cathrine Taulow, 2) $\frac{5}{11}$ 1684 Karen Luja.

1) *Hermann Hahn*. Pharmaceut, f. 1675, † 1709.

2) *Førgen Hahn*. Kjøbmand, Raadmand i Odense, f. 1677, † 1730, g. m. 1704 Martinette Brochmann, f. 1675, † 1756.

Førgen Hahn. Dr. med., Medicus i Hamborg, f. 1705, † 1750 i Altona.

Vilhelm Hahn. Cancelliraad, Dr. med., Physicus paa Lolland og Falster, f. $\frac{30}{9}$ 1707, † 1802, g. m. $\frac{27}{9}$ 1734 Ingeborg Karstin, f. 1713, † . . .

1) *Joachim Henrik Georg Hahn*, f. 1736, † 1738.

2) *Martinette Birgitte Hahn*, f. 1738, † 1758.

3) *Anna Henrica Hahn*, f. $\frac{8}{10}$ 1740, † . . .

4) **Joachim Henrik Hahn**. Byfoged og Postmester i Rødby, f. $\frac{7}{3}$ 1742, † 1787, see Stampe Slægtens Stamtavle, 2den Udg., Pag. 17.

5) *Georg Hahn*, f. $\frac{18}{9}$ 1744

Efter andre Optegnelser:

Joachim Henrich Hahn. Byfoged og Postmester i Rødby og tillige Herredsfoged i Fuglsø Herred 1778, entlediget 1786. Eier af en Gaard

i Østerlirsted, var gift med Anna Margrethe Stampe, en Datter af Justitsraad Ole Stampe til Skjørringe paa Falster. (Dennes Broder var den bekendte Statsminister Henrik Stampe. [Se Udtog af Genealogia Thestrupiana.]) Deres Børn vare:

- 1) *Ane Cathrine Hahn*, f. $18/4$ 1775, † $3/6$ 1806, g. m. $13/7$ 1804 Havnefoged i Nysted Johan Georg Gedde, † $23/6$ 1829. Ingen Børn.
- 2) **Anna Magdalene Hahn**, f. $25/3$ 1777, † $2/4$ 1808, g. m. $17/6$ 1799 *Hans Fjensen Visby*.
- 3) *Karen Marie Hahn*, f. $14/3$ 1779, † $27/1$ 1813, g. m. 1799 Jens Boetius, f. $25/3$ 1775, † $11/5$ 1839. Lottoadministrator.

GENEALOGIA THESTRUPIANA & STAMPE-SLÆGTEN.

Udtog af Christoffer Giessings »Jubel-Lærere«. Kjøbenhavn 1779. Side 840. Tab. 1.

Udi Jylland levede i det femtende Aarhundrede *Rasmus Michelsen*, han beboede Cane som sin Arv og Eiendom. Da der engang var kommen Trætte mellem ham og de Balle-mænd om et Stykke Jord mellem Cane- og Balle-Marker, bleve 24 Synsmænd en Dag kaldede paa hver Side; men da ihjelslog han og hans Sønner 2de af de Balle-mænd, som vare deres egne Sødskendebørn: Derfor maatte han forsone sin Brøde, med at afstaa Cane til Kong Frid. II, førend han og Sønnerne kunde erholde deres Fred. En af hans Sønner var

Niels Rasmussen i Krekjær, g. m. Buold Nielsdotter, født i Rude, af den Saxilde Slægt. En Søn var:

Peder Nielsen, g. m. Ingeborg Pedersdotter Fogh. Disse tvende Ægtefolk beboede Thestrup, hvor deres Bryllup holdtes Aar 1587. † begge af Pest 1603 tillige med 5 Børn, som alle ligge udenfor Vaabenhusedøren i Morslet (nu Maarslet, Fr. V.) Kirke. En Søn levede:

Rasmus Pedersen Thestrup. f. d. 28. Juni 1588, † 1656, g. m. Maren Olufsdotter, f. 1592 d. 6. Aug. Han blev født paa Nedergaard i Thestrup By (hvor nu [1779] Thestrupgaard er oprettet), han blev ene tilovers af den gandske Familie, som 1603 døde af Pesten, da han midlertid gik til Skole i Lybeck, hvorhen hans Forældre 1602 havde sendt ham for Pestens Skyld, da den begyndte at grassere. Af 11 Børn levede 3:

Mette Rasmusdotter Thestrup, f. 1623, g. m. Jens Sørensen Vinther. Raadmand og Handelsmand i Aarhus; havde 8 Sønner og 4 Døttre.

Hr. Peder R. Thestrup, f. 1625, † 1688. Sognepræst til Huusbye og Hofprædikant til Wedellsborg, g. m. Lene Jørgensdatter, født i Tøns Præstegaard. De havde ingen Børn.

Hr. Ole Rasmussen Thestrup, f. 1613, d. 30. Octbr., † 1673. Sognepræst til Dalbye og Stubberup i Fyen, g. m. Kirstine Moth (Faster til Geheimeraad Matth. Moth) født i Flensborg 1612, gift 1642, af hendes 7 Børn levede de 4 (3 Sønner, 1 Dotter), blandt hvilke her anføres:

M. Frantz Thestrup, Biskop i Aalborg. Jubellærer. † 1735 i Alders 82 og Embeds 60 Aar. (Dennes Kobberstik findes opbevaret paa Nysø. *Fr. V.*) Var 1ste Gang gift med Else Hansdotter Mule, f. 1654, † 1693. Moder til 7 Børn. (Se Jubellærer Mules Stamtavle). 2den Gang gift med Magdalene Bornemann, † 1715. En Borgermesterdatter fra Kjøbenhavn, og Enke efter Raadmand Budolf. Moder til 3 Børn.

Blandt disse 10 Børn var af 1ste Ægteskab:

Christiane Amalie Thestrup, f. 1693, † 1735, gift 1712 med **M. Jens Henrichsen Stampe**, Provst i Kjær og Pr. til Hammer i Aalborg Stift, † 1733, af 11 levede 7 Børn, nemlig:

- 1) **Henrich de Stampe**, f. 1713. Ridder af Dannebrog. Geheime-Conferents og Etatsraad. General Procur., Prof. jur., Not. Gent. & Publici, Assessor i H. R., Qvæstor ved Universitetet. 1759 optaget i Adelsstanden, fik 1770 Ordenen de la Fidelité & c. † ^{10/7} 1789. 1ste Gang 1756 gift med *Christine Elisabeth Klöcker*, † 1761. 2den Gang 1775 med *Margrethe Elisabeth Grøn (Groen)*, † ^{10/7} 1789. Enke efter Conferenceraad Klinggraf. Stifterinde af det 40,000 Rdlr. store Legat for 20 fattige Enker og 23 skikkelige fattige Børn i Kbhvn. Barnløst Ægteskab.
- 2) *Kirstine Stampe*, f. 1720, † 1772, g. m. Hr. Jens Foss Heining. Præst til Gladsaxe. 3 Børn.
- 3) *Hr. Frantz Thestrup Stampe*, † 1762 d. 11. Juni. Præst i Slagelse, g. m. Dorothea Maria Olivaria (Datter af Jubellærer Olivarius) har Børn.
- 4) *Else Marie Stampe*, f. 1727. 2 Gange gift, 1ste Gang med Søren Solberg, Brygger i Kbhvn (uden Børn), 2den Gang med Johan Bertelsen Monrad, Justitsraad og Amtsforvalter paa Falster. 7 Børn.
- 5) *Malene Elisabeth Stampe*, f. 1716, g. m. M. Samuel Friedlieb. Provst i Mariager, † 1769. (Har Børn).
- 6) *Else Elisabeth*, f. 1724, g. m. Christ. Blegvad. Kjøbmand i Mariager. Har 4 Børn.
- 7) **Ole Stampe til Skjørringegaard**, Justitsraad, f. 1717, gift 1752 med *Karen Thestrup*, † 1760. (Se Tab. II). Af 6 Børn levede 3, v:
 - a. *Maria Stampe*, f. 1453, g. m. Provst Chr. Ramus til Stockemark (u. B.).

- b. **Anna Margrethe Stampe**, f. 1754, † 1820, gift med *Joachim Henrik Hahn*, Byfoged og Postmester i Rødby, f. 1742, † 1787.
 (*Ane Magdalene Hahn*, f. $\frac{25}{3}$ 1777, † $\frac{2}{4}$ 1808, gift m. Skolelærer *H. J. Visby*, f. $\frac{16}{6}$ 1777, † $\frac{11}{6}$ 1870. 3 Børn:
 a. *Carl Holger Visby*.
 b. *Vilhelm Henrik Hahn Visby*.
 c. *Signe Marie Vilhelmine Visby*.)
- c. **Francisca Jana Stampe**, 1760, † 1829, g. m. Vitus Edinger, Land-inspectør. Har Børn.

Da hans Forældre og Sødskende vare af Pesten uddøde, kom han (R. Thestrup) hjem, og flyttede siden til Aarhus, hvor han 1610 d. 11. Juni soer sin Borger-Ret paa Raadstuen, og kom i Kjøbmands Lauget, og gav han da Søfren Christensen, som var Kjemmer, 6 Sldr. for sit Borgerskab. Samme Aar blev han gift med Maren Oluffsdatter, fød 6. Aug. 1592 af Sl. Oluf Michelsen Bødiker og Mette Christensdatter. Med denne avlede han 11 Børn og døde 1656, gammel 68 Aar.

Denne Efterretning med mere, som vises paa hosføyede Stamtavle om Rasmus Thestrups Forældre og Forfædre, er taget af en af ham selv forfærdiget Stambog, som han selv med egen Haand ret næt har skrevet paa Pergament, og indbundet i sort Fløyel . . .

Efter Beretning skal Rasmus Thestrups Ligsten endnu (1779) findes i en Kirke i Aarhus med saadan Grafskrift: Herunder hviler Ærlig og Velfornemme Mand Rasmus Thestrup, etc. med sin kjære Hustrue Maren Olufsdatter, som fødte ham 10 Gange 11 Børn. (Meningen er vel: 11 Børn i 10 Barselsege).

Jeg finder ellers, at Rasmus Thestrup har været i sin Tid en curieux Mand, har havt en rar Samling af Naturalier; Derfor skrev D. Ole Worm i Aaret 1643 til Rector Bording i Aarhus, at skaffe sig raras quasdam piscium & aliarum rerum species, som Rasmus Thestrup eyede. (v. Ol. Wormii Epist. p. 857.)

. . . han var en mærkelig og renomeret Mand i sin Tid, efter ham den gandske venerable Stamme har baaret Navnet indtil nu . . . og saaledes Stamfader til den »høiagtede« Thestrupske Familie. (Se Dansk biografisk Lexikon. Fr. V.)

Stampiana.

Udtog af Stampe-Slægts Historie fra Middelalderen indtil vor Tid.

Udgivet som Manuscript. Kbhvn. 1866.

(H. Stampe.)

. . . *Jesper Stampe, Borgmester i Nyborg*: . . . I Chr. III.s Tid arbejdedes 18 Aar paa Nyborg Befæstning. Jesper var Befalingsmand paa Volden, og Frantz Brockenhus over Lehnet . . .

Søren Stampes (de danske Stampers, og altsaa den nulevende Slægts) Vaaben findes i Kragernes Gravcapel i Roskilde Domkirke. (Else Krag var gift med Niels Krag til Agerkrog 1544) . . .

. . . Paa Nysø findes Biskop Thestrups Billede i Kobberstik. Hans Vaaben er vedføiet. Delt af Carmoisie og Blaate; i 1ste Felt en Sølv 6 Stjerne under et flakt Palmetræ; i 2det Felt en Sølv 6 Stjerne under en Sølv-Halvmaane med Spidserne nedad. — Paa Hjelmen en t. v. vendt Stork med en Kugle i den høire udstrakte Klo. (Symbol paa tro Standhaftighed. *Fr. V.*) . . .

Paa Nysø findes Levningerne af Ministerens Bibliothek, samt Catalogen for »Bibliotheca Stampiana«, der udgjorde 14013 Bind.

. . . Statsministeren eiede og beboede i Hovedstaden et smukt Palais, som laa ved Canalen bag Slottet, men som efter hans Enkes Død solgtes, og nu er nedrevet, ligesom Bibliotheket samtidigt ødelagdes. Hans 1ste Hustru C. E. Klöcker døde i Barselseng uden at efterlade sig Børn. Efter 15 Aars Enkestand ægtede han 1776 Marg. Elisabeth Groen (Enke efter Conferenceraad Klinggraf) f. 1722, † 1798. Hun var den sidste af sin Slægt (Datter af Borgmester Michael Groen og Elsebe Dorothea Krug) medbragte en stor Formue, og udsatte store Kapitaler til veldædigt Øjemed. (Se Testamentet af 18de Juli 1787).

Statsminister Stampe, f. ²⁸/₁ 1713, † ¹⁰/₇ 1789, og hans Hustru hvile i tvende Marmorkister i Gravcapellet i Petri Kirke i Kbhvn. Nøglen til dette Gravcapel, samt en Skrivelse, der vidner, at denne Begravelse til evige Tider tilhører Familien, findes paa Nysø.

. . . Ved at grundlægge et Stamhus i Familien har Statsministeren og hans Frue faaet retmæssig Krav paa denne og de kommende Slægters fulde Taknemmelighed, men beklageligt er det, at man her, som ved de fleste danske Majorater ingen Hindring har lagt for Mesalliancer. Stamherren kan tiltræde Baroniet, hvor dybt han end ved sit Ægteskab har fornødret sig og Børnene ere arveberettigede.

Næst efter Frantz Thestrup Stampes mandlige Descendenter (Linien uddød 1904 med Lehnsbaron, Kmhr. Stampe-Carisius, 81 Aar. *Fr. V.*) følger Linien Oluf; og skulde ingen Mand være tilbage, da gaaer det over paa Qvindsiden i begge disse Linier.

Skulde der opstaa Strid om Successionen, da har man at rette sig efter Bestemmelserne i den danske Kongelov. Skulde Baroniet tilfalde en Datter, da skal den Mand, hun indlader sig i Ægteskab med, føre de Stampers Navn og Vaaben . . .

(Af Stampe-Slægts Historie o. s. v.).

De norske Stampers Vaaben.

Sort Hjortelaar i Sølv, gjennebrudt af en Guldpil med røde Fjedre & Staalspids; paa Hjelman tre Guldpile med røde Fjedre.

De danske Stampers Vaaben.

Et delt Skjold, hvoraf det første Felt sort, det andet Sølv med en skraa sextindinget rød Mur fast paa Delingen . . .

Paa Hjelman to Vesselhorn, 1ste Sort, 2det Sølv og Rødt.

Af Lexikon o. Adelige Familier. Side 190.

3) Lüder Stampe var med at love for de Holstener til Kong Erik af Pommern 1417. Volrath Stampe var den sidste Mand af denne Slægt. Vaabenet er et delt Skjold, hvoraf det første Felt er *Blaat*, og andet Sølv med en skraa sextindinget rød Mur fast paa Delingen. T. XXVIII. Nr. 200.

Statsminister Stampes fornyede Vaaben

er spaltet og tværdelt, hvorpaa er lagt et Hjerteskjold. 1ste, 4de Felt Sølv med skraa sextindinget rød Mur. 2det, 3die Felt *Blaat* med en t. h. vendt springende kronet Løve. I Hjerteskjoldet et sort med Guldpil gjennemboret Hjortelaar. Paa Hjelman en Krone, hvorpaa tre Guldpile med Spidserne opad.

Kongelovens § XXVIII.

Skal og i Arvetallets Råd at værke alt Einierne nøje tages iagt, saa at der ikke for Alderens Skyld springes af Linie i Linie, mens Sønnen træder strax i Faderens Sted, og imedens udi den første Mannlige Linie nogen Mannsperfoon findes, skal den anden Mannlige Linie intet kunne arve, og saa fremdeelis Linie efter Linie.

Naar da endeligen Arvefuccessionen udi Regjeringen til Quindefønnet falder, da træde først frem de af Os (Fred. III.) paa Farnestammen ved Sønerne nedstigende Quindeliniier, og derefter omfider de som af Os paa Mørnesiden ved Døttrene nedstige; alt Linie efter Linie, Een efter anden og førsteføddes Ret altid taget iagt, saa at forteiligen, Sværdsfiden altid gaaer for, de mannliche Linier altid først, og saa blant dem som er lige i Linie og Kjøen den Eldere stedse foregaar den Ungere og nyder førsteføddes Ret.

Udtag af Den højere danske Adel, ved F. Krogh. 1866.

Stampe er en gammel norsk og dansk Adelslægt; saaledes var Haagen Stampe blandt de norske Rigsraader, som i Aaret 1384 underskreve saavel det Brev, hvorved Erik af Pommern fik Forsikkring paa Norges Rige, som det hvorved Haagen Johnsen frasagde sig al Rettighed til Norges Rige. — Endvidere var Henrik Stampe iblandt de Adelige

fra Nørrejyland, som underskrev det Revers, der blev udstedt af Kong Chr. III. og Rigets Stænder paa Rigsdagen i Kbhvn. 1536 . . .

Hans Stampe faldt i Syvaarskrigen . . . og hans Sønnensøns Søn var Henrik Stampe (Statsministeren) . . . Forordningen af 13de Mai 1769 »om Selveierbønder« er hans Værk . . .

I Anledning af hans Fortjenester bleve Stampernes gamle Adelsrettigheder ved Diplom af $\frac{4}{5}$ 1759 fornyede i hans Person . . . Baroniet bestaaer af $652\frac{3}{4}$ Tdr. Hartkorn, hvoraf under Hovedgaarden: $128\frac{3}{4}$ Tdr., bortfæstet Hovedgaards Jord: $11\frac{1}{2}$ Tdr., Bøndergods: $455\frac{1}{2}$ Tdr., Kirke- og Kongetiende: 59 Tdr., Bankactier: 3700 Rdlr. Fideicommisscapitaler: 161,492 Rdlr. 16 Sk. Skovarealet udgjør c. 1,128 Tdr. Land . . .

Side 24, 25 . . .

Forfatteren vil i nedenstaaende Fortegnelse paaavise de Brancher og de Personer, der maatte være arveberettigede til vedkommende Lehn. Denne Fortegnelse vil netop i dette Øjeblik være af større Vigtighed end tilforn, idet mange Slægter ville være interesserede i at erholde nøiere Kundskab om den nærmere eller fjernere Adgang, som de maatte have til vedkommende Lehn, eftersom Grundlovens § 98 indeholder Bestemmelser, der antyde, at de nu eksisterende Lehnsgodser i Tidens Løb kunne overgaa til fri Eiendom.

For med større Klarhed at omhandle Successionsforholdene . . . vil man i Fællesskab omtale de Slægter, der ved disse ere knyttede til eet Lehn, uagtet ikke alle Slægtens Brancher for Tiden hører til den betitlede Adel, f. Ex. Stamperne.

Side 241.

Successionsforholdene.

De om Arvesølgen ved Funderingen af Stamhuset af Henrik Stampe vedtagne Bestemmelser bleve ved Baroniets Oprettelse confirmerede.

Testamentet og Patentet udvise, at Stamhuset er oprettet nærmest for Franz Thestrup Stampes mandlige Descendenter, og at det blandt disse skal gaa i Arv efter Førstefødselsretten og efter deres Uddøen skal tilfalde Oluf Stampes mandlige Descendenter, og først efter deres Afgang gaa over paa Kvindesiden, og dernæst i begge Linier efter de samme Regler, der ifølge Kongeloven have været gjældende for det danske Kongehus.

Side 242.

Franz Thestrup Stampes Børn.

1) Lehnsbaron Holger Stampe til Stampenborg, f. 1754, † 1828.

Afkom, se den nulevende Slægt.

(Som 1904 er uddød paa Sværdsiden. *Fr. V.*)

2) Catharina Amalia *), f. 1748. (Christiane? Fr. V.)
 † 1818, g. m. Christian N. v. Westen, f. 1733, † 1808.
 Afkom.

3) Oluf Stampes Børn.

Af 1ste Ægteskab (med Karen Thestrup)

1. Anna Margrethe, f. 1754, † 1820,
 g. m. Joachim Henrik Hahn, f. 1742, † 1787.
 Afkom.

2. Franzisca Jana, f. 1760, † 1829.
 g. m. Vitus Edinger, f. 1744 † 1819.
 Afkom.

Af 2det Ægteskab (med Marie Rothe)

Karl Adolph Stampe, f. 1767, † 1831,
 g. m. Caroline Rothe, f. 1766, † 1845.
 Afkom: [den yngre Linie (Linien Oluf)

Henrik Stampe **), f. $\frac{27}{6}$ 1878, nuværende Lehnsbesidder. Fr. V.]

FAMILIEN VISBY.

- Tip Oldef.s Tip Oldef.s 1) *Rasmus Michelsen* levede i det 15de Aarhundredre og beboede Cane. (See tidl. Slægtstavle).
 Tip Oldefader
- Tip Oldef.s Tip Oldef.s 2) *Niels Rasmussen Krekjær*.
 Oldeforældre
- Tip Oldef.s Tip Oldef.s 3) *Peder Nielsen*, g. m. Ingeborg Pedersdotter
 Bedsteforældre Fogh; boede i Thestrup i Maarslet Sogn ved Aarhus, og døde 1603 af Pest, tilligemed 5 Børn; deres eneste levende Søn var:
- Tip Oldef.s Tip Oldef.s 4) *Rasmus Pedersen Thestrup*, f. 1588, † 1656, var
 Forældre g. m. Maren Olufsdotter, f. 1592, † $\frac{11}{12}$ 1657. Kjøbmand i Aarhus.
- Tip Oldeforældres 5) *Ole* eller *Oluff Rasmussen Thestrup*, f. $\frac{30}{10}$ 1613,
 Tip Oldeforældre † 1673. Sognepræst til Dalby og Stubberup i

*) 1. Datter af Fr. Th. Stampe, Præst i Slagelse.

2. Johanne Fr. v. W., g. m. Berg.

3. Erica Berg, g. m. Crone.

4. Hans Chr. Crone, f. 1844, Cand. jur. etc., g. m. Clara Crone. Fr. V.

***) p. t. under Administration.

- Fyen. Provst over »Hintz«-herred, g. m. Kirstine Moth, Datter af Math. Moth, og Søster til Chr. V.s Livlæge.
- Tip Oldeforældres
Oldeforældre 6) *Frants Thestrup*, $6/7$ 1653, † $17/8$ 1735. Biskop i Aalborg, 1) g. m. Else Hansdatter Mule, † 1698,¹ 2) . . . Magdalene Bornemann.
- Tip Oldeforældres
Bedsteforældre 7) **Christiana Amalie Thestrup**, f. 1693, g. m. Magister *Jens Henrichsen Stampe*. Præst i Hammer og Provst i Kjærherred.
- Tip Oldeforældres
Forældre 8) *Oluf Stampe* til Skjærringe-Gaard. f. 1717, † 1764,⁴⁵ g. m. Karen Thestrup, Datter af Frants Thestrup til Øllingsø.
- Tip Oldeforældre 9) *Anna Margrethe Stampe*, f. 1754, † $25/1$ 1821, g. m. Byfoged Joachim Henrik Hahn, f. $7/3$ 1742, † $18/7$ 1787.
- Oldeforældre 10) **Anna Magdalene Hahn**, f. $25/8$ 1777, † $2/4$ 1808, g. m. Skolelærer *H. F. Visby*, f. $16/5$ 1777, † $11/5$ 1870.
- Bedsteforældre. 11) *Vilhelm Henrik Hahn Visby*, f. $29/9$ 1807, † $22/8$ 1895, g. m. Marie Cathrine Helene Meyer, f. $26/7$ 1813, † $4/18$ 1881.
- Forældre. 12) *Hans Frederik Meyer Visby*, f. $9/7$ 1839, g. m. Laura Dorothea Juliane Loria, f. $18/2$ 1848, † $5/7$ 1886.
- 13) Vore Børn.

Naar foranstaaende Stamtavle fra 6te Led, c: Mag. Jens Henriksen Stampe og Christiane Amalie Thestrup, føres over paa Sværdside bliver den saaledes:

DEN DANSKE STAMPE-SLÆGT

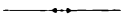
(Efter »Stampeslægten Historie fra Middelalderen til vor Tid«. Kbhvn. 1860)
fra 1712 (Giftermaalet med Christiane Amalie Thestrup) tilbage til 1285, nemlig:

(*Jens Henriksen Stampe*. Magister, † 1733 som Provst i Hammer, g. m. Biskop Thestrups Datter *Christiane Amalie Thestrup*, f. 1693, g. 1712, † 1735).

T. Oldef.s Oldefader *Henrik Stampe*, Mag., Præst i Hammer 1711.

TOF Tip Oldefader *Jens Jespersen Stampe*, Præst i Gislev 1643.

- TOF TOF Fader *Jesper Hansen Stampe*, Præst & Provst i Nyborg 1641.
- TOF TOF Bedstefader *Hans Stampe*, faldt i d. nord. Syvaarskrig.
- TOF TOF Oldefader *Jesper Stampe*, Befalingsmand i Nyborg.
- TOF TOF Tipoldefader *Otto Stampe* til Gjerdingegaard, 1555.
- TOF TOF TOF Fader *Søren Stampe* til Gjederupgaard, 1550, var 1517 Befalingsmand paa Tranekjær Slot; fulgte 1523 Chr. II. i Landflygtighed.
- TOF TOF TOF Bedstefader *Henrik Stampe* til Vesselborg, 1536.
- TOF TOF TOF Oldefader *Mogens Stampe* til Klarupgaard, 1505.
- TOF TOF TOF Tipoldefader *Otto Stampe* til Klarupgaard, 1476.
- TOF TOF TOF TOF Fader *Folmer Stampe*, 1401.
- TOF TOF TOF TOF Bedstefader *Ditleff Stampe*, Befalingsmand paa Sønderborg, 1385.
- TOF TOF TOF TOF Oldefader *Ditleff Stampe*, Befalingsmand paa Hindsgavl, 1380.
- TOF TOF TOF TOF Tipoldefader *Elerus Stampe-Armiger*, 1369.
- TOF TOF TOF TOF TOF Fader *Hasso de Stampe*, 1320.
- TOF TOF TOF TOF TOF Bedstefader *Eckhardus Stampe*, 1285.

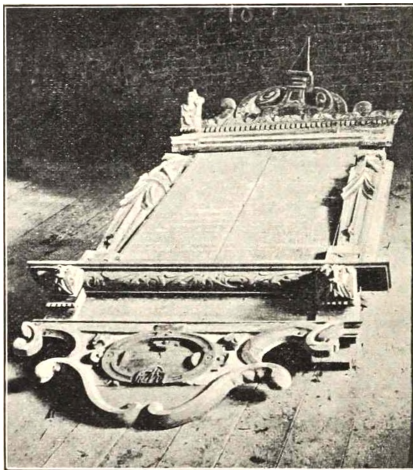

AF „MINDERNES BOG“.

Som Tiden ruller sin Bølge Dog ejer vor Arnekrog Minder,
 Evigt ustandseligt frem, Som ei bør skrives i Sand.
 Vil Slægter paa Slægter følge, Om fromme, goddædige Kvinder;
 Og glemmes vil mangt et Hjem. Om Mænd, der pryded sin Stand.

Saa tag da, hvad her er givet,
 I velvillig Varetægt,
 Som Ledetraad gjennem Livet
 For kommende Efterslægt.

Fr. V.

Epitafie-Rester i Maarslet Kirkes Taarn.

Under et Maleri (Christi Opstandelse) læses følgende:

HER ER Begraven erlig oc welagt Mand Peder Niels S, som boede oc døde vdj Thestrup, Fordom Sandmand her vdj Herredet. Med sin Kjære HvsTrv Ingeborig Peders Dater Fogs, som leffde tilsamen paa det 16. Aar, oc avelede 6 Børn, 4 Sønner oc 2 Døtr. Di 3 Sønner oc 2 Døter bortsove med Forældrene, dieris Kjære Fader oc Moder 1603, oc huiler Hr. tilsamen. Gud gif Dennom en gledelig Opstandelse. Oc hafver Dierris Epterladte Søn, Welagt Mand, Rasmus Pedersen Thestrup, Borger vdj Arhvs, Gud

til Ere, Kierchen til Beprydelse, oc sine kjære Forældr til Amindelse ladet den Epitapium bekoste oc APSETTE Ao. 1641.

I den nedre Oval:

G

S

M

S

G

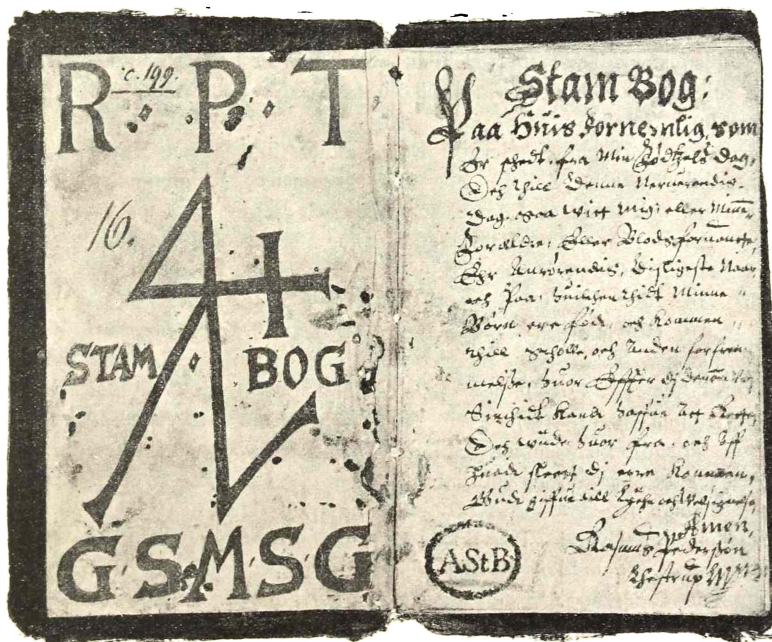
P. R.

Bomærke

(som i R. Th.s Stambog).

Paa Loftsrummet i nævnte Kirkes Taarn fremdrog jeg d. 15/5 1905 (i en mistænkelig Nærhed af og delvis skjult under Opfyringsspaaner) en Del Brudstykker, som løseligt sammenstillede ved Hjælp af nogle defecte Kirkebænke o. l., dog tiltrods for det dækkende Støv og uheldige Belysning, give en Forestilling om det i R. Thestrups »Stambog« omtalte Ao. 1641 opsatte Epitafie.

For c. 1 Aar siden nedtoges dette for at give Plads for et Varmeapparat, der med sine Indfyingslaager og Bagerovnsform just ikke er den smukt hvælvede og af Quadersten byggede Kirke »til Beprydelse«. Fr. V.

1ste Side af R. Thestrups Stambog.

Paa Bindets indvendige Bagside læses:

Herren forfremmer
 Huem hannom iche forglemer
 och Leffuer Christeligt,
 Dennem Hjælper hand veseligt.

G
 S
 G S M S G
 S
 G

Gud unde oss her at Leffue saa
 At wj det euige Liff kunde faa.

Udtog af Stambogen:

Den 27de Psalm. Haabe paa Herren och gjøre gott, bliff i Landet och nær dig redelig.

Den 145 Psalm. Herren er nær hos alle dennom, som kalde paa ham . . . Wdi Jesu Naffn. Beretter om Drabet i Cane, om sin Slecht och Foruandte. Se Side 11.

Nu vdj Jesu Naffn treder jeg till min eggenn fødtzels Linie som herepter følger. Den 28de Junij 1588 er jeg Rasmus Pedersen født vdj Nedergaardt vnder Krabbens Teggen, och indplantet vdj den Christelige Kierches Sambfund om Søndagen, der nest efter S Hans den Døberis Dag indfalt och døbt vdj Morslet Kierche aff hederlige och høyelerde Mand Mester Michel Nielsøn ibm. Gud for sit hellige Naffns Schyldt, lad mig voxse och forfremmis till dit hellige Naffns Ærre, for Jesu Død og Pinnes Schyld.

Ao. 1599 paa S. Gergori Dag haffuer Mine kjerre Forældre satt mig thill Dansche Scholle hos Mats Jørgensen, Ringdeggen her vdj Aarhus, och lærde at Leesse, schreffue och Regne . . .

Anno 1605. Om Paaschen fløtt jeg her vd thill Aarhus . . .

Ao. 1606 gaff jeg en Td. øll och en schalle i Laugitt.

Ao. 1607 Laa jeg Siug aff den Kolde i XI Vgher.

Ao. 1610 Paa S. Gregoriedag bleff jeg aff Guds faderlige forsiun och tilladelse haandloffuit medt Ehrlige och gudfryctige quinde. Maren Oluffsdatter Samme Aar d. 3. Mai, der Kong Chr. d. IV. drog herigjennem Byen, att lade sin Søn Hertug Chr. den V. hylde vdj wi-borig, er mig paakommen en farlig uforuarendis Ulyche, formedelst en Bøes jeg affschøedt och uforuarendis kom Ild i 2 Fade Krudt . . . dog gud scheloff jeg inden en Kortethidt kom well thill Rette igjen . . . och aldiellis vden Lyede. Paa Hellige Trefoldighedssøndag stod min Throloffuelse . . . och bleff wij vdj Herrens Naffn wiett tilsammen vdj Dombkierchen . . . Gud Almæctigste for sitt hellige Naffn schyld forlenne os att leffue Eptter dinne hellige budt och wilge. Amen.

Ao. 1612 . . . bleff min Søn Peder Rasmussen Thestrup føedt, der Klochen war 3 Epttermedagh, der Sollen war vdj Stenbuchen, och Mannen vdj Løffuens tegen . . . bleff døbt om Søndagen der nest eptter och neffnt efter min S. Fader och boren till Kierche af min godmoder. (Nævner alle 7 Faddere). Ao. 1616 . . . komb hand først vdj schoelle, der hand war 4 Aar och 9 Vgger. Och Ao. 1627 d. 9. Aprillis kom hand adt Mesterleys i hans 7. Aar . . . Anno 1642 stod hans Brullope med Kirstine Mathisdaatter paa domhusit i Wiborig; meget prægtig. Dertil war 130 aff Adell.

Ao. 1613. Løffuerdagen, som indfaldt den 30te Octbr., der Klo-

chen war 12 om Medagen bleff min Søn Oluff Rasmussen Thestrup føedt, der Sollen var vdj Skorpionens och Mannen vdj wegttens Thegen, och bleff døbt paa alle Helgens Daug . . . 8 Faddere . . . kom i schoelle . . . fik de Frijserspenge . . . och bleff strax Hører i Soer-Closter . . . Hører vdj 3 Lexe her vdj schoellen (Aarhus) bleff derfra kaldet at wærrer welb. Axel Brahes schoelmester, oc siden at werre Præst till Dalby och Stuberup Ao. 1640.

Ao. 1616. Haffuer jeg giffuet thill Morslet Kierche, huor mine Forældre leger begraffuen, 2 Agre . . . ved Hesteshøye paa Hørrett March . . . som aarligen schall schylde till Moerslet Kirche 8 Sk. d., som min Haand derpaa viderre findes indt skreffuen vdj Moerslet Kierchebog.

Ao. 1617 gaff jeg 1 Td. Øll vdj Kræmmerlaugit for min Høstru, till Indgangssøll och 4 Sk. till dj Arme . . .

1620 bleff jeg Kierchewerge vdj disse tuende Sogner . . .

Ao. 1623 . . . den 14. Martij der Klochen var 8 om Formiddagen ehr min Daatter Mette føedt, der Sollen war vdj Vederens och Mannen vdj Stenbuchenstegen. . . . 1643 den 2. Julij som var paa Mariebjerg-gangsdag stod hendes Throloffuelse med Jens Søffrensøn Wintter. Gud giffue tillyche. — S. A. d. 29. Octbr. stod dieris Brullup her paa Raadhusit. Jt prægtige Brullup, och stod ingen merre werdttschab der eptter paa Raadhusit paa det thredie Aar Jens Jacobsøn(s) i Stadsgrd stod.

Anno 1627 . . . er Kongens Rytter kommen her til byen och pløndrett mange gott Folches Husse, och haffuer holdett et sælsomt Hus her. En Tidlang, men strags der Effter . . . ere Keyserens Folch hidkommen . . . Om Søndagen dereptter er jeg af Øversten Her Johan Ernst von Scharffenberch tilthuogen Byfogdens Bestilling at forvalte . . . Samme Keyserens Krigsfolch var her . . . nær 7 Fjerdings Aar, och holt selsom Hus herinde, saa det sujer till det Barn i Vugen leger, men(s) Verden staaer.

Ao. 1630 . . . føede min Høstru Tueling som var II Drengbørn . . . der Kl. var 2 om Morgenen er min Søn Christen føedt, der Sollen war . . . och Mannen war . . . och 7 om Aftenen bleff min Søn Wilhelm Rasmussen Worm (opkaldt efter . . . fordum Borgermester i Aarhus) føedt, der Sollen war . . . och Mannen war . . . Anno 1647 d. 3. Mai komb hand i dansche Scholle, der hand war i sit 17. Aar, der hand haffde werret vdj Latinsche Schoelle vdj X Aar, och var 6 neden for hannom vdj fjerde Lexe . . . Maa derfor tacke sin egen Vlydighed, om hand det fortryder, naar hand bliffr gammell . . .

Ao. 1641. Den 1ste Sept. loed jeg opsette den forgyldte Epitaphium offuer min S. Forældre i Moerslet Kierche.

Ao. 1650 . . . var jeg vdj Kjøbenhaffn till Herredage paa Byens

Vegne anlangende Brandschatt, och var bortte vdj 7 Vgger ÷ 1 Dagh . . . Kost vell Penge.

Thuende Ting haffuer jeg aff min Ungdom op hafft stoer Lyst till, och der altid epter tragtet, som haffue werret Bøgger och Eyedom, och det haffuer den gode Gud rigelige og rundelig begaffuet och velsignet mig med; Hans Naffn werre ærit i Euighed, saa jeg haffuer hafft offuer jt halfftusinde indbundne Bøgger foruden 85 Aars Almanacher till denne Thidt och foruden mange gamle Ducamenter och Antiquiteter, inddoeg Fienderne och mine Børn mange deraf haffue forkomit; saa och offuer dj 70 Ildsteder och Wonninger ssmåa och store baade her i Byen och paa Landet, som var alle besatte førindt, at Fjenden kom herind och det forderffuede . . . Huilket den almechtigste jeg ichhe noch somme- ligen kand fuldtache for. men huor minne Børn och epterkommer epter min Død dermed vill omgaaes, — det giffuer Tiden. —

Bogen indeholder 35 Pergamentblade, hvoraf de 3 sidste ere ube- skrevne. Originalen findes i Aalborg, og jeg paaskønner meget, at Hr. Bibliothekar, Overlærer L. F. J. Fabritius beredvilligt tillod mig at lade Dele af dette jo uerstattelige Manuscript autografer. Den Omhu, hvor- med R. Th. ved sine Børns Fødsel optegner . . . da Sollen war . . . och Mannen war . . . lader formode, at Bogstaverne G S M S G ere Kabbalistiske Tegn. Geomantik, Aritmantik? — (Eller betyde de f. Ex.: Gud signe min Slægt god?) *Fr. V.*

Af »Beskrivelse af Aarhus Domkirke« ved Chr. V. Hertel. 1810.

Det sidste Epitafium paa samme østre Side (af Korskirken) tilhører Kjøbmand Rasmus Thestrup. Det er af Træ, men dets Søiler og Pyra- mider er sort, poleret Marmor. Maleriet er rædsomt skjønt; det fore- stiller de onde Menneskers Skjæbne paa Dommerdag . . .

Af »Beskrivelse af Aarhus Domkirke« ved K. Schytte. 1835.

. . . tilhører . . . Rasmus Thestrup, hvis Familiebegravelse neden- under er bedækket med Fliser og en smuk Sten lige for Omgangen. Maleriet — som Hertel kalder »rædsomt skjønt« er slet gjort og fore- stiller de onde Menneskers Skjæbne paa Dommerdag. Det er i en egen Stil, mindre passende for Nutids Aand, og gjør et ubehageligt Indtryk, da det viser en Mængde nøgne Mennesker, som af forskellige Djævels dels slæbes ved Benene, og dels stødes med Treforke ind i Helvedes Flammer . . .

Det ret anseelige Gravmæle, hvis Maleri gjorde et saa stærkt Ind- tryk paa Menigheden, at det endnu mindes under Benævnelsen »Hel-

vede«, erindrer jeg klart fra mine Skoledage her i 50erne. (Særligt da og de 10 × 11.) Om vort Slægtskab med Faml. Thestrup havde jeg dengang ikke fjerneste Anelse. — Ved Kirkerestaureringen 1868—70 (Prof. Walther) nedbrødes Epitafiet (som saa meget andet Kirkeudstyr) og først i Mai 1903 lykkedes det mig i et Materialerums Chaos at finde Topstykket med sine 3 Inscriptioner. Ved beredvillige Bidrag fra de forsk. Slægtled istandsattes dette og forsynedes med en Sokkel, ligesom Kirkeinspektionen (efter langvarige Underhandlinger) tillod, at disse Minder om en fremragende Aarhus-Borger og Stamfader for den »høiagtede« Thestrupske Familie, »som havde sit Leyerstedt vj Dombkirchen«, anbragtes i en Nische nær Familiebegravelsen. *Fr. V.*

Som Curiosum: En Murer, der selvtredie nedtog Epitafiet, har senere meddelt mig, at Brudstykkerne (»med saa meget Andet«) henlagdes paa Hvelvingerne over den nuværende Landemodesal. Indgang fra Taarnrummet. Da jeg ifjor søgte at samle Resterne, nægtede man mig, — underligt nok — Adgang til dette Rum.

Fr. V.

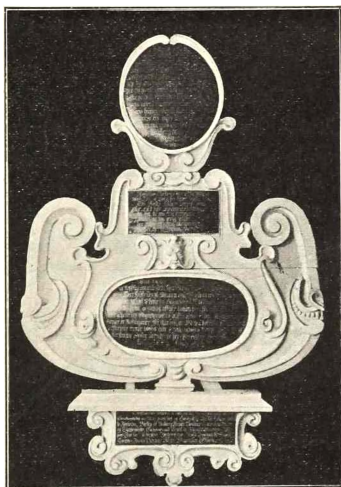
Der læses:

(i øverste Oval)

Rasmus Thestrup, fordom Borger oc Induaaner vj aarhus, vj Jylland, leffuede med sin Kjære hustru Maren Oluffs Daatter Et ærligt oc Christeligt æhteskab vj 46 Aar; Imidlertid welsignet Gud Dem med Thi gange ellefue Børn, 7 Sønner oc 4 Døtter, oc Døde hand den 22. Jan. Anno 1656 i hans alders 67 Aar 7 m / oc 7 dage / oc døde Hans hustru Den 11. febr. 1657 i hindis Alders 65 Aar. Gud giffue Dennem med alle tro Christne en Glædelig oc ærefuld Opstandelse. —

I det firkantede Felt:

Rasmus Thestrup den ærlig Mand,
Med Kon' oc Bøen her huiler hand
Thill Røsten Klingr ald Verden om,
Stor op i død'. Kommer fot Dom,
da skal de nu vit adtsprede
Samlis oc faa ævig Glede.
Den giffue oss Gud allesammen
Ved Vor herre Jesum. Amen. —

De restaurerede Rester af R. Thestrups Epitafie.

I nederste Oval.

Gud till Ære, Kierchen till Beprydelse oc Loffligt aamindelse Haffuer sl. Rasmus Thestrup oc hans Kjære Hustrues Maren Olufsdatters nu-leffuende Børn: Nemlig her Oluff Thestrup, Sognepræst til Dalby oc Stubdrup Sogne paa Hindtzholm oc proust offuer hindtz-herridt udi fyen, her Peder Thestrup, Sognepræst til husby Sogn i fyen, Willum Thestrup, Borger oc Induaaner udi Aarhus oc Mette Thestrup, sl. Jens Windtrs Efterladte Enke, laadet dette Epitafium Bekoste offuer deris forskrevne Salige foreldr oc her Begraffne Sødskende.

Anno 1672. Den 2. April.

Paa Sokkel-Fladen.

Ovenstaaende Rester af et Epitafium (nedtaget Aar 1868 fra St. Clms. Korskirkes n. o. Pille) samledes og istandsattes Aar 1904, disse gamle Forfædre — Biskop af Aalborg Frantz Thestrups (* ⁶/₇ 1653, † ¹⁷/₈ 1735) Far-far, og Statsminister, Geheimeraad Henrik de Stampes (* ²⁹/₁ 1713, † ¹⁰/₇ 1789) Morfars-Farfar til fornyet Ihukommelse. — Faml. Thestrup, de Stampe-Carisius, Frantz Thestrup Adolph, Marcussen og Visby.

Oluff Thestrup, Præst til Dalby og Stubdrup, Provst i »Hindtzheridt«, fik, da de svenske Tropper huserede slemt her i Landet, et af Kong Carl Gustav underskrevet »Salva Quardie Brev«, som gjorde Dalby Præstegaard til et Fristed for mange af Slægten. Brevet, dateret Kjørg 12te Febr. 1658, er paa Tydsk og findes gengivet i Dagbog fra det 16.—18. Aarhundrede. Mads P. Farstrup og Lauritz Axelsen.

Jens Sørensen Winthers og Mette Thestrups Epitafie i vor Frue-Kirke, Aarhus.

I øverste Oval.

Af Kjerlighed til Sinne døde Huiler oc her hos dend S: Mands forældre Erlig, actbar och velfornemme Mand Søren Jensøn Winther fordomb Kiercheværgere till Denne Kierche vdj 16 Aar. Med sin Kiære Hustru Maaren Jensdaatter.

I nederste Oval.

Her nedenfor Huiler erlig agtbar och wel-fornemme Mand Jens Sørensen

Winther fordomb Borger och Handelsmand Her vdj Aarhus och denne Kierches Værgere vdj 22 Aar, som døde salig vdj Herren Paa S. Hanss Dag Ao. 1670 udj sit Alders 63 Aar. Sambt Hans Kjære Hustrue Ærlig Dyder-rig och Gud elskende Qvinde Mette Rasmusdatter Thestrup, som och salig udj Herren hensoff den 13. Apr. Ao. 1699 udj sit Alders 77 Aar. De leffvede tilsammen meget Kjærligt, ærligt oc christeligt udj 27 Aar och af Gud imedens velsigned med 8 Sønner och 4 Døttre, aff huilche 5 Sønner och 4 Døttre allerede ere udj Guds Gjemme, Och Huiler her hos Fæderne, Indtil Frelserens Jesu Christi Herligheds Aabenbarelse — Anno 1675.

Dr. J. R. Hübertz. Actstykker vedk. Aarh. Stift. II.

Udtag af Bythings Justitsprotocollen.

Rasmus Thestrup sigtede Gyes Søn og Ane Michelsdatters Søn Niels for 3 ituslagne Vinduer i hans Boder bag Klosteret, som ikke kunde »ferdes« under 6 Mk. dansk.

Anno 1667. Bertel Jensen Worm i Lindaa vidnede, at han den 10. Juni Kl. 6—7 om Aftenen var indkommen til Willum Thestrup, hvem han fandt siddende sammen med Enevold Brochmand »och gjorde dennem lystig med instrumenter for sig;« saa kom Jens Knudsen (By-skriver) ind til dem og var drukken, og han satte sig ned ved W. Th. W. Th. tog et »frantz Glas Vin«, og drak Jens Knudsen til, men denne tog Glasset, drak det ud og slog det i Gulvet, »och wilde icke dricke Enduold Brochmand det til.« Saa spurgte W. Th. J. Knudsen, »hvi han det gjorde;« vilde han sidde i Venlighed, saa skulde han være ham en velkommen Gjæst; men var han kommen paa Klammeri, da maatte han hellere gaa hjem, saasom han i Aften ingen Klammeri vilde have. Saa lovede Jens Knudsen at være rolig. Nogen Tid efter gik de ud sammen (fra Mejlgade) over Torvet, hvor J. K. forlod dem, gjennem Borgporten og ned ad Vestergade med Instrumenter (Trompeter) foran dem, hvor de vilde »lade blæsse et styche for Leutenant Bomgads Quartier.« Som de nu stode der udenfor og Trompeterne blæste, kom J. K. løbende med en dragen Kaarde og søgte Enevold B., der trak blank og værgede sig, men da W. Th. ogsaa trak for at skille dem ad, kom han sammen med J. K. og stak ham ihjel.

Udtag af Domkirkens Regnskab:

1676 den 27. Januar jordedes Rasmus Pedersen Thestrup (»aff alle Klocherne 9¹/₂ Dlr. «).

De norske Stampes
Vaaben.

Henricus Stampe.
Efter Kobberstik.

Statsminister Stampes
fornyeede Vaaben.

Jntimus Consiliarius Status. Nat: Die XXVIII Jani: MDCCXIII
Mort: Die X Juli MDCCCLXXXIX. Sic animum vultu monstravit Stampe
serenum gloria Musarum, Temporis atque sui. P. T. Suhm. (Se Side 14).

Kobberstikket (af J. G. Preisler, efter Maleri af J. Juel) fandt jeg i 70erne i en
Visebods Vindue i Vingaardstræde, nær Holmensgade, og tøvede ikke med at fjerne Exel-
lencen fra det mindre passende Selskab, 3: »Tropmanns Visen«, »Den er a' Kragelund«
etc., der tilforhandlede for at faa Stikket, saa at sige, »med i Kjøbet«. Den store Mand
staaer os i den beskedne Pris: 1 Mk, 8 Sk. (i »gl. Penge«). *Fr. V.*

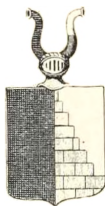
»Anna Margrethe Stampe var 2den Datter af Justitsraad Oluf
»Stampe til Skjørringes 1ste Giftermaal med Karen Thestrup, Datter af
»den rige Kammerherre Frantz Thestrup til Ollingsø. (Familien og Vaa-
»benet findes i Adelslexiconet, S. 211, Tab. XXXVII. Nr. 9.)«

Af Trap:

Hovedgaarden Skjørringe (i Falkerslev Sogn, Falster) er 83 $\frac{1}{2}$ Tdr.
Hartkorn, 600 Tdr. Land Ager, 8 Tdr. Land Eng, 566 Tdr. Land
Skov, 150 Tdr. Mose og Eng.

Skjørringe tilhørte i Chr. 1stes Tid Oluf Grubendahl, senere Henning
Olufsen Godow, hvis Datter, Fru Eline Godow, var g. m. Hr. Henrik
Gøye til Gissenfeldt, Kjøbenhavns kjække Forsvarer i Beleiringen 1523;
en trofast Tilhænger af Chr. II., hvis Landsflygtighed han delte og døde
i Tyskland 1533. Hans Søn eiede Skjørringe til sin Død.

Siden var Skjørringe under Kronen, der 1766 solgte Gaard og Gods

De danske
Stampers Vaaben.

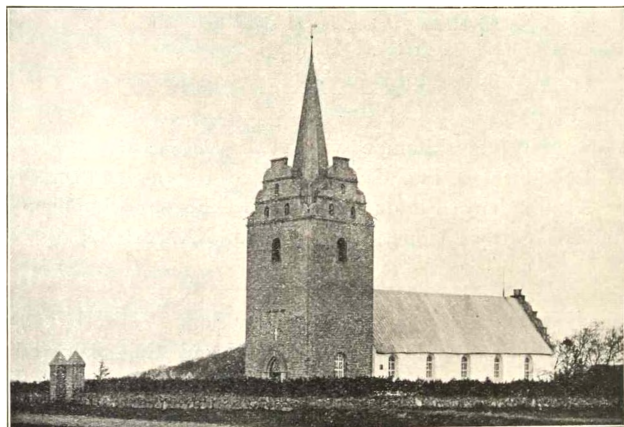
Joachim Henrik Hahn.

Efter Gibsmedaillons.

Anna Margrethe Stampe.

698¹/₂ Tdr. Hartkorn for 41,500 Rdl. til Justitsraad Oluf Stampe, en Broder til den berømte Lovkyndige, Statsminister Henrik Stampe. I hans Familie er Gaarden siden forbleven . . .

Solgtes 1904 af den nuværende Lehnsbesidder af Stampenborg til Stamhnsbesidder Grandjean (for 900,000 Kr.), som atter har afhændet Hovedgaarden til Jægermester, Godseier F. Dinesen til Kagerup (efter Forlydende for 850,000 Kr.) *Fr. V.*

Visby Kirke — Lø Herred.

Af J. P. Trap 1858:

I et Document af 1278 omtales Hr. Magnus Benedictsens Mølle i »Wysteby«. Scr. rer: Dan: VIII. p. 243. Visby Kirke er stor, tækket med Bly og har Taarn med Spir, der tjener til Sømærke.

Avis-Udklip:

Efter 11 Dages haarde Sygelede bortkaldtes den 15de Mai Marie Sophie Visby, fød Petersen i sit 35te Aar. I 7½ Aars kjærligt Ægteskab med Skolelærer Visby i Slagelse, skjændte hun ham 3 Børn, hvoraf det Yngste kun er saa Maaneder gammelt. Di ere overbeviste om, at Alle, som kjendte den elskværdige Ufdøde, ville ved denne uventede Efterretning med os føle, hvor stort et Tab Mand, Børn og vi alle have lidt.

Kjøbenhavn den 24de Mai 1825.

Den Afdødes Slægtninge.

†

Marie Sophie Visby.

Elskelig som Moder og som Kone,
Trofast — kjærlig og forstandig god,
Andres ei, at Jorden hun forlod,
For at faa den tidlig vundne Krone.

Herren kaldte og den fromme fulgte,
Skjændt Hun var saa gjerne bleven her
Hos de Børn og hos den Mand saa kjær!
Ei hun det i Uffkedstimen dulgte.

Mange Kamre hos vor fader ere —
Hun er forudgangen til sit Sted
for at alting være fan bered,
Atter der at tage mod de Kjære!

Mand! Hvi stirrer du da saa paa Gravens Tue,
Er det der, at din Sophie boer?
O Nei! Hæv dit Blik udover Jord,
Over Stjernen skal du hende atter seue.

C.

Avis-Udklip:

†

Oldmoderen

Madam Ellen Visby,

død i Slagelse, den 28de October 1828.

Ei blide var Livets sidste Dage
Da Herren sendte Sygdoms Engel ud,
At kalde Dig til Himmelen tilbage,
Og føre Aanden atter frem for Gud.
Dog høortes fra din Læbe ingen Klage,
Og fromt hengiven fulgte Du hans Bud.

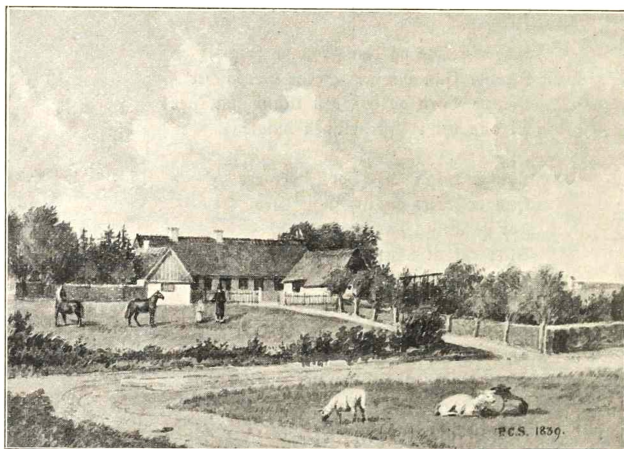
Nu staaer du atter ung i Himlens Have,
Og friske Krandsse sig om Jsens snoe;
Thi Livet spirer frem af alle Grave,
Og Kornet dør, hvor Sæden frem skal gro;
Hint store Liv er Herrens bedste Gave,
Er Lønningen for en fast og vittsom Tro.

Ø kan du virke endnu paa vort Hjerter,
 Stjænk Olde-Moder! dette Haab vort Bryst!
 Lad det formilde Savnets bitre Smerte,
 Med en veemodig stille, salig Trøst!
 Hvad du paa Livets lange Vej os lærte,
 Os lyde evig, som en hellig Røst.

C. H. V.

Det var foranstaaende gulnede Avisudklips Data, som satte mig istand til gjennem 10 Kirkebogs-Attester, jevnførte med H. J. Visbys Optegnelser, at knytte »Nakskoviterne« til vor Slægt; — jeg haaber til begge Familiers Tilfredshed.

Fr. V.

Agerup Skole, Ramløse Sogn, Frederiksborg Amt.
 Efter Maleri af P. C. Skovgaard. 1839.

Ihvor du saa flytter Foden frem,
 Glem ikke det stille Barndomshjem,
 Det bedste af alle Goder!
 Hvor du red Ranke paa Faders Knæ,
 Hvor Frugten straaled paa Juletræ;
 Og hvor dig favned Din Moder.

Hvor vidt du rider, hvor langt du gaer,
 Hvor høit du flyver, og hvad du naaer
 Forresten af Livets Goder; —
 Det veier kun lidt mod den stille Krog
 Med Hjemmets gammeldags Billedbog,
 Og mod et Kys af din Moder.

Af »Stevns Avis« for 19de Mai 1870:

Visbys Fader hed Jens Christensen, var en simpel Landsbyhaandværker, der eiede et lille Hus uden Jord, og forresten gik om paa Landet og syede for Folk. Sønnen var meget videbegjærlig. Af en Bissekræmmer havde han faaet et Europaskort. Men i hele Omegnen havde kun Præsten i Visby en Geografi: Hübners Spørgsmaal, og denne vilde han kun overlade Drengen for 2 Mk. lybsk. — Det kunde ikke nytte

at bede Faderen om disse Penge, og Dren-
gen hjalp sig da selv. Skjøndt kun 10
Aar gammel spillede han dog baade Fløite
og Violin. Under Faderens Fraværelse
spillede han nu en Nat ved et Bondegilde,
fik sine 2 Mk. og købte Bogen.

Da han var 13 Aar, kom han alle-
rede ud som Huslærer ved Møgeltønder.
Efter Konfirmationen blev han ansat som
Skriver hos Borgmester Balle i Ribe. Men
da omtrent til samme Tid Seminariet paa
Blaagaard oprettedes, fik Faderen ham an-
taget paa dette. I kort Tid vandt han her
Lærernes, især Digteren Ribers særdeles
Gunst, ligesom det samme var Tilfældet

med dennes Efterfølger, Frederik Høeg-Guldberg, der blev hans ufor-
trødne og ivrige Patron. Ved dennes Hjælp fik han ansete Informa-
tioner blandt andet hos Kaptajn Abrahamson. I dennes Hus gjorde
han Bekjendtskab med sin senere Hustru Anna Magdalene Hahn, en
Datter af Byfoged Hahn i Rødby . . .

I 1798, kun 21 Aar gammel, ansattes V. ved nogle Skoler i Hel-
singør, og ægtede nu sin Forlovede . . .

Allerede 1801 forflyttedes han til en ny oprettet Skole i Aagerup
. . . Han forefandt her en stor sandet og saa godt som uopdyrket
Jordlod, men paa 14 Tdr. Land, uden Spor af Have eller Indhegning.
(»Paa den vilde Mark«). Her henlevede han fulde 60 Aar, og efterlod
Stedet som en sjelden smuk og veldyrket Plet. I en Have paa over
2 Tdr. Land prange nu (1870) mægtige 70aarige Asketræer, Naaetræer
og udsøgte Frugttræer. — Tusinder af andre Træer ere af ham podede
og uddelte i Omegnen, ligesom det endnu mindes, at han var den første
der paa Egnen, som lagde Kartofler i Marken og gjorde Dyrkningen
deraf almindelig. — Han lærte Kokoppeindpodningen, lod sig autorisere
som Vaccinator og virkede utrætteligen i hele Omegnen for denne Sag,
længe før den blev offentlig befaleet. Samtidigt underviste han begavede
unge Drenge af Landbostanden, og forberedte dem til Indtrædelse paa
Skolelærerseminariet, der senere var flyttet fra Blaagaard til Jonstrup.

Ved Kaptajn Abrahamson havde han faaet Interesse for Oldsager
. . . og indleverede flere interessante Bidrag til det nuværende Museum.
Afdøde Konferenceraad Thomsen satte megen Pris paa ham og var hans
personlige Ven, hvorpaa han modtog flere Beviser.

Gjennem Professor Viborg paa Veterinærskolen, hvis Forelæsninger

Hans Jensen Visby.

han havde besøgt, havde han erhvervet Kjendskab til Botaniken, og Kjærligheden dertil var bleven næret ved Brudstykker af et Herbarium, som hans Hustrus Farfader, Landphysicus Hahn i Maribo, havde efterladt sig. Han blev saaledes selv en ivrig Samler og forplantede denne Kjærlighed til sin ældste Søn.

Uagtet hans mangelfulde Undervisning i Barndommen, arbejdede han sig selv fremad. Han lærte ikke blot Tydsk og Fransk, saa at han var istand til at forstaa enhver Forfatter i disse Sprog, men selv Latin, saa han kunde forberede en Søn til Indtrædelse i øverste Klasse af Latinskolen i Frederiksborg. I en halv Snes Aar havde han derfor jevnligt Pensionairer af den høiere Klasse, der benyttede hans Undervisning indtil Confirmationsalderen.

Ane Marie Visby, f. Larsen
Vor »Aagerups Mo'ere«.

Alt dette skaffede ham en, for en Landsbyskolelærers beskedne Stilling ualmindelig Agtelse og Anseelse i en viid Omkreds.

I 1808 led han et smerteligt Tab, idet han mistede sin Ungdoms høitelskede Hustru. Fem Aar henlevede han nu som Enkemand med sine smaa, moderløse Børn, og ægtede da den, som i denne Mellemtid med Troskab og Kjærlighed

havde bestyret hans Huus og været en Moder for Børnene, Ane Marie Larsen, en Husmandsdatter fra Mønge, Veiby Sogn, med hvem han endnu oplevede Guldbryllupsdagen, idet hun først døde 1864 . . .

Af en Samling Breve (fra 1801—20, dat. Nysø, Nebølle, Skjærringe):

D. 30te Decbr. 1801. Nysø.

à Madame Magdalene Visby, née Hahn.

Forsmaa ikke indesluttede, med de bedste Ønsker for Deres Velgaaende fra en deltagende Ven.

H. St.

Promemoria.

Kjøbenhavn d. V. Februari 1801.

De antage med Godhed hoslagde liden Skjærv, og vær forsikkret om de bedste Ønsker for Dem og eyegode Kone saavel til Lykkes Befordring, som til ald Velgaaende fra Deres oprigtige Ven.

H. Stampe (mange Snørkler. Fr. V.)

Nysø, 20de Octbr. 1812.

. . . Med Glæde vil jeg aarlig dertil (C. H. V.s Skolegang. Fr. V.) give 50 Rdlr. . . Det bedste Held og al varig Velgaaende ønskes de kjære Forældre og den flittige Søn oprigtigen af Deres beredvillige

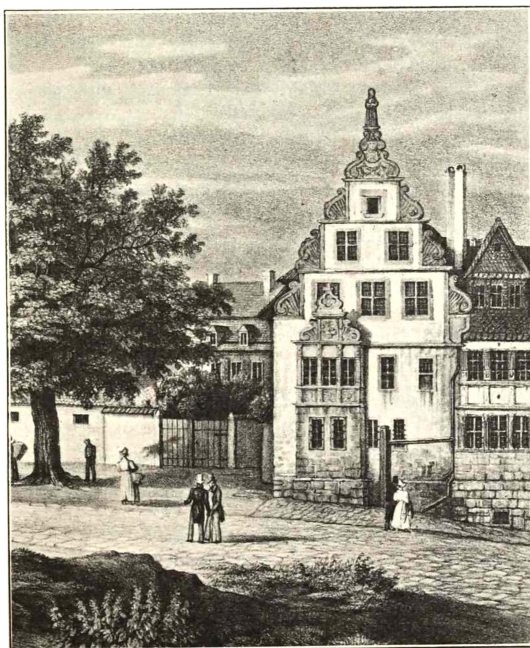
H. Stampe.

Vor Farfader nød selv i sin høie Alder et udmærket Helbred; lod haant om Brillen og Stok. — »Hvorfor belemre mig med en saadan? Jeg er jo dog ingen — Spradebasse!«

Et lille Parti »Rambus« satte han selv som Olding stor Pris paa, og da Lægen fordrede, at han tidligt gik til Ro, fandt Spillet Sted om Dagen ved nedrullede Gardiner og tændte Lys. »For at bevare Illusionen.« Oplivet af Spillet dvælede han da gjerne ved de mægtige Verdensbegivenheder, der i hans lange Levetid havde fundet Sted i Europa, ligesom han af egen Erfaring kunde tale om det, der var skeet i de sidste Aartier af det næstforrige Aarhundrede, idet hans tro Hukommelse satte ham istand til at skildre det saa levende og udførligt, som om det var sket igaar.

Ofte ihukom han da ogsaa sit ubemidlede Hjem og sine Forældre, og vel ei mindst sin fromme, christelig-sindede Moder, og det var den gamle Mand en sand Sorg at skulle opleve, at hans Fødeegn efter den sørgelige Krig 1864 kom under tysk Herredømme.

Vor Morfader Ludvig Beatus Meyer, 3die Søn af Slotsforvalter og Klostercastellan Meyer, fødtes i Gandersheim

Gandersheim adl. Frøkenkloster.

(Brunsvig) d. 3. Jan. 1770. Under tarvelige Kaar studerede han Lovkyndighed i Helmstädt; senere ved Universitetet i Kiel. Blev 1801 Huslærer i Stockholm, som han i Foraaret 1803 forlod for at tiltræde den ham tilbudte Lærerplads i den af Garnisonspræst i Kbhvn. Hudt-walner nys oprettede Opdragelsesanstalt. Ved dennes Opløsning c. 1 1/2 Aar senere blev han Hovmester i den Schimmelmanske Familie. —

(Da den unge Greve bl. A. fandt paa, at ville prøve sin Jagtflints Rækkeevne paa sin Ridehest, slog M. ham Bøssen af Haanden med sin Stok. Drengen klager til Moderen: »Grevinden. Stort Staaheil! Øjeblikkelig Afskedigelse; og M. pakker »meine Siebensachen« paa sit Værelse, da Greven, som gjort bekendt med de rette Forhold, træder ind, beder ham at blive i

Ludvig Beatus Meyer og
Frederike Louise Charlotte Platou
(som Forlovede).

Billet med en Haarlok i lyserødt Baand.

Lev vel, min inderlig elskede Frederike! Glem ikke snart at lade mig vide, om De er lykkelig ankommen, og hvorledes Opholdet i Egitzborg behager Dem. Gid det var sidste Gang, vi skildtes ad! Nok en gang Lev vel!

d. 5te July 1810.
Laxegade Nr. 192, 1ste Sal.

L. M.

Stillingen; og som en Erkjendtligheds-gave forærer han M. sit kostbare Guldrepeter-Uhr med Kjæde og Signeter, som senere i Livet var vor gode Bedstefaders »Klenodium« — for os nyfingne Børn et Vidunder! Endnu smile Barneansigter henrykt, naar Uhrets Bim-Bim lyde.)

I Mai 1810 erholdt han Naturaliserings Patent, blev Fuldmægtig i Finants-Collegiet, senere Bogholder og Con-
toirchef under Statsgjælds-
Directionen. 1821 erholdt han Titel af Professor; ud-

gav 1847 Fremmedordbog ved Ludvig Meyer, »som nu gennem talrige Udgaver har hævdet sin Plads som en paalidelig Veileder og Fortolker af de i Sproget anvendte Kunstudtryk.« Ægtede ^{21/10} 1812 Frederike L. Ch. Platou, en Datter af Provst Fr. Chr. Platou i Østergede. (Søster til den norske Statssecretair, Prof. Ludv. St. Platou og Svigerinde til Consistorialraad J. Chr. Fangel i Tikjøb, g. m. Søsteren Marie Platou).

Af »Specification« (1836—54).

	R. M. S.		R. M. S.
1 Td. Sæderug, kjøbt af Fangel	5 » »	1 Pd. Rosiner	» 1 »
16 Pd. Holst: Butter à 28 1/8 pe.	4 4 10	1 Pd. Figen	» 1 »
1 Anker Øl	1 2 »	Maries Reise fra Aarhus hertil	
1 gammel Ost, 10 Pd. à 14 Sk.	1 2 12	med »Iris«	14 4 8
2 Pd. Blommer	» 3 »	Brev til Fru Breymann	» 3 »

Af L. B. Meyers Stambog fra 1787.

	R. M. S.		R. M. S.
Min Kones Reise med Skipper Borresen til Randers (naaede til Udbyhøi efter 3 Ugers Reise).....	?	(in baarem Gelde zu Einlösung der Pfarr. Wohnung).....	500 » »
Louises og Fritz' Daguerreotyp- Portrait	5 2 »	1 Billedfibel for Louise.....	1 » »
Jordbærplanter til Visby	1 2 2	Hallagers Læsebog til Louise..	» 3 »
For Tvist til Marie	10 » »	Pidsk og Top til Fritz	» 1 »
Louises Sparebøsse	» 2 8	En Trompet til Chr.	» 10 »
lagt i samme	5 » »	Til Signes Gebr. Dag	2 » »
Kaabe & Hat til Louise	5 5 8	1 Kaabe til Signe	15 » »
1 grøn Silkekjole til Marie ...	30 » »	Til lille Frederikke 1 Medaille	2 » »
12½ Alen sort Silketøi til Marie	25 » »	Julegaver til Børnene.....	10 » »
Shenille f. Visby, ¾ br. graat		1 Pakke Skolebøger til Fr. & Chr.	8 » »
Klæde à 14 Mk.	25 » »	Til Fritz 1 Pusterør, 2 Mk., og	
3¾ Al. grønt Maltum à 4 Mk.	2 3 »	Haandbog for Fugleelskere,	
samt for c. 10 Rbdtr. Bøger.		4 Mk.	1 » »
		o. s. v.	
		17de Apr. 1851 1 Sølvuhr til	
		Fritz.....	10 » »

Den glade Bedstefatter hilser den nys ankomne lille Capellanus.

12. Juli 1839.

L. M.

Skudsmaal for Signe Visby.

Bemeldte Signe Visby har i al den Tid, hun har opholdt sig i mit Huus, opført sig som en særdeles skikkelig, føielig og lydlig lille Pige, der med sin aldrig hvilende Pluddermund ofte har moret den gamle Bedstefatter, som derfor paa det bedste anbefaler hende og ønsker snart at se hende igjen.

Kjøbenhavn, d. 17. Janr. 1842.

L. Meyer,
Prof.

Prof. Ludvig Beatus Meyer.
 »I Originalens 62de Aar.«
 Efter Maleri af N. P. Holbæk.

For en Række af Aar boede vore Bedsteforældre i daværende Kunstdreier Kørbers Eiendom, Hj. af Dr. Tvg. & Kronprindsessegade; Dør om Dør med Componisten Weyse, der som Husven veiledede vor Moder i Sang og Spil. (Schall. Siboni, Wegschall o. A.). — Senere Hj. af Laxe- & Admiralgade, hvor »den uforuarendis Ulyche« overgik mig, at rive Halen af den flygtende Dompap. Himmel, Donner Wetter! Du verfluchter Flegel! Soll ich dir die Haare ausreiszen! Oh ve! Her døde ogsaa vor Bedstemoder 1853 af Colera efter at have nydt Frugt (Melon) fra Huslægen Dr. Wendts Have. — Som Enkemand flyttede Professoren i Huset hos Capt. Printzlau, (gl.

Hugaf), som ledsagede Bedstefader under Besøget i V. Velling, og som paa Begravelsesdagen tog sig et vældigt Gravøl, der jo noget nedbrød den militaire, stramme Holdning. Selv Moustachen tabte i Stivhed, medens det oftere lød: »Dette er F ta'e mig trist!« Hm! Paany et lille Glas.

1831 tiltraadte Faml. Meyer hin minderige Reise og delvis Fodtur til Sachsisk Sweitz, som senere afgav saa rigt Stof for vor Moder til Underholdning for os lyttende Børn, naar vi trætte af at dandse, og hun vel trættet af Spil og vor Støi, samlede os om sig. Af Reisedagbogen, efter Faderens Ønske ført paa Tydsk (begyndt den 27de Junii): I Goslar toge vi ind i Gæstgivergaarden »Zum Bären«, bestege Rammelsberg; . . . til Aftensmaaltid en særdeles lækker »Butterpastete und Beuf à la mode«. . . . Næste Eftermiddag stege vi ned i Rammelsberg Gruben, hvor jeg blev saa underlig tilmode . . . saa et Optog af Grubearbeidere . . . stege ned i Bau-

Marie C. H. Meyer.
 Efter Maleri fra Febr. 1831,
 sign. P. B. (Bendz?)

mannshöhle, undredes over de besynderlige Drypstensdannelser, og — ikke at forglemme — den snurrige Fører, der brølede som en Oxe, »for at fremkalde Ecko.« Rosstreppe, Kuhstall, Mädchensprung, traf sammen med den meget smukke Englænder . . . Ilsenburg . . . vi logerede sammen med 2 Grever . . . Samme Eftermiddag gik det op paa »Brocken«, hvor vi traf Greverne Hardenberg og Schlisen (»Grevskaberne laa rigtignok i Maanen«). Endskjøndt vi som Aftensmaaltid kun fik Kartofler, stegte i Tælle, gik det dog herunter. »Herrerne sov paa Gulvet i Halm; Moder og jeg i et lille Rum med defect Blikvandtøi.« Herrejeh! Næste Morgen gik vi, ledsagede af Greverne, tilbage til Ilsenthal, derfra videre gennem flere Dale og Landsbyer, indtil et slemt Regnveir tvang os til at søge Ly i et Bondehus . . . vi maatte sove sammen med begge Grever, saa at sige i et Kammer, da Døren ikke var til at lukke . . . Stollberg . . . Det var just min Fødselsdag, og Grev Hardenberg lod tillave en Bolle Punsch, som blev drukket paa min Sundhed . . . Nordhausen . . . vi maa nu skilles fra Greverne . . . jeg bliver ganske vemodig, thi høist sandsynligt skal jeg ikke gjense disse i dette Liv . . . I Gandersheim modtoges vi meget venligt af Amtmandinden . . . og »eine schöne Kalteschale« var meget forfriskende . . . med August dandsede jeg en Galopade . . . og Tante gav jeg de fra Kbhn. medbragte Par Kopper . . . Kassel . . . Wilhelmshöhe; Löwenburg . . . Portraits af Marie Stuart og Elisabeth . . . de store Springvand og Vandfald o. s. v. under Øsregn . . . o. s. v. . . . Retur til Gandersheim, wo ich mich so köstlich mit August und Jenny amüsirte, dass ich es in meinem Leben nicht vergessen werde. — . . . Es war auch ihr (Jenny) nicht recht, dass er (August) mir ein Bischen die Kur machte . . . gingen ins Gebüsch hinein, »gik vild«, und wurde ich den ganzen Abend damit gefoppt, dass ich mit Gustav so lange ausgeblieben.

Af Elvius' Præstehistorie :

Carl Holger Visby, f. $30/3$ 1801 i Helsingør (under Beskydningen fra den just Sundet passerende, fjendtlige, engelske Flaade, som stævnedes mod Skærtorsdagslaget. *Fv. V.*) Student fra Frederiksborg Skole 1818. Cand. $18/7$ 1823. — (L. L.) Alum. paa Ehlers

Carl Holger Visby.

Coll. erholdt 1825 den store Guldmedaille for Besvarelsen af den hist. Prisopgave: Om Carl d. Stores Erobring af Holsten.

. . . Hans Prædiken paa Paaskedag 1831 (meddelt i Ugeskriftet »For practisk Christendom«) blev angreben af Mag. Lindberg, og da Angrebet tillige indeholdt Beskyldninger imod Forfatteren som geistlig Embedsmand, paalagde Cancelliet ham, — overensstemmende med hans eget Ønske, at fralægge sig disse ved Retten. Ved Høiesteretsdom bleve samtlige paaankede Beskyldninger mortificerede, og Lindberg idømtes en Mulct paa 200 Rdr. og Sagens Omkostninger.

Var Medstifter af Institutet paa Flakkebjerg ^{31/8} 1836, og senere Medlem af sammes Bestyrelse, var berettende Præst ved Morderen Worms Henrettelse ^{20/11} 1838 o. s. v.

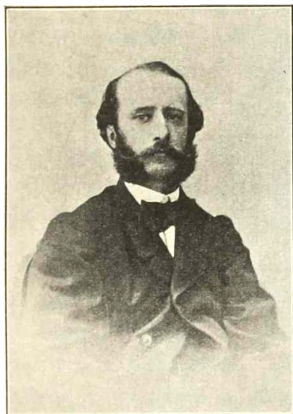
Laura Christiane Visby, f. Fallesen.

Udtog af Illustr. Folkeblad d. 26de Marts 1871:

. . . Visby var ret en christelig Sjælesørger, og derfor vil hans Navn mindes, naar Andre, hvis Navn en stakket Frist ere paa Verdens Læber, ere sunkne i Forglemmelse; det var navnlig som Præst for Arresthuset m. m., en Stilling, som han vedblev at indtage i 12 Aar, efter at han i 1830 var bleven Capellan ved Frelserkirke paa Christianshavn, at han udfoldede en ligesaa omfattende, som utrættelig og frugtbringende Virksomhed for de mange Ulykkelige, med hvem hans Kald førte ham i Berørelse.

Om Visby af og til tog feil og blev skuffet? Om hans varme Hjerter, og hans faste Tro paa Mennesket, nu og da ledte ham vild? — Naturligvis! . . . og det kan derfor ikke geraade hans Minde til Forglemmelse, naar det lykkedes en snedig Morder som Worm, (der myrdede »Literaten« Tønder. *Fr. V.*) i Sjælesørgerens Øie at fremstille sig som et Slags Martyr for en ond Skjæbne.

Det tjener snarere til Visbys Berømmelse, at han ikke af saadanne enkeltstaaende Tilfælde lod sig forlede til at opgive sine ulykkelige Medmenneskers Sag. Men han lod det ikke blive herved. Han slap heller ikke de løsladte Forbrydere af Øie, men fremkaldte det Selskab, der har virket saa meget godt i Stilhed, ved at forhindre disse Ulykkelige i, atter at henfalde under Lovens Arm.

Lauri Christian Fallesen Visby.

Ogsaa de forladte Børn, som, forledte af deres Forældres eller deres Nærmestes slette Exempel, betraadte Forbryderbanen, havde en Plads i hans Omsorg; derfor var han Medstifter og Overbestyrer af Institutet paa Flakkebjerg. Visby vidste frem for Nogen, at først Trang og saa Uvidenhed er de væsentligste Aarsager til Forbrydelse og Fald. Derfor stiftede han Bospisningsforeningen paa Christianshavn, derfor medvirkede han til Foreningen til Opførelse af Arbejderboliger derude, derfor var han en ivrig og nidkjær Mellemand mellem Byens mange Velgjørere og dens talrige Trængende, derfor virkede han for Oplysningens Fremme paa mange-

haande Maader, saavidt hans Evner strakte. Og da hans lange Erfaring havde vist ham, at Drikfældighed som oftest er den første ulykkelige Følge af Armoden, som gjør Opreisningen umulig, saa var ingen Anstrængelse og intet Offer ham for stort for i sin Kreds at modvirke dette Onde, om end et af de Midler, han forsøgte, Stiftelsen af en Maadeholdsforening, ikke svarede til hans Forventninger.

Om sin Frisindethed ogsaa i politisk Henseende aflagde han et Vidnesbyrd, da han som Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Kreds ikke blot stemte for Junigrundloven, men i det Hele taget talte og stemte paa deres Side, som vilde Friheden og Fjernelsen af gamle Misbrug. I 1854 ombyttede han Sognekaldet ved Frelserkirke med Kaldet i Storeheddinge, hvor han døde $10/3$ 1871. Christian den 8de udnævnte ham til Ridder af Dannebrog, Frederik den 7de gav ham Sølvkorset og Carl den 15de gjorde ham til Ridder af Nordstjerneordenen. Herved have Fyrsterne anerkjendt hans Fortjenester, saavidt det stod til dem, og de ville mindes med Taknemmelighed af de Mange, for hvem han har virket med utrættelig Uegennyttighed og Opofrelse.

Maria de Concha Lopez Visby,
f. Guiparo.

C. H. Visby.

Efter Medaillon af H. Conradsen.

FREMSAGT AF FORFATTEREN OVER PASTOR C. H. VISBYS KISTE.

Saa er du borte! Du fuldtro Ven
Igjennem de mange Dage.
Med vaade Øine jeg staaer igjen,
Og tænker saa langt tilbage.

Saa er du borte, du lyse Aand
Med Tanker som Lyn saa bratte,
Naar Formen bøjed sig i din Haand,
Saa Tanken blev let at fatte,

Saa er du borte, hvis Hjertes Glød
Kom Brødre saa varmt imøde.
Som de Forladedes og Faldnes Nød
Utrætteligt stræbte at bøde.

Saa er du borte, al Skabningens Ven,
Du Speider i Plantevrimlen;
Som i hvert Straa og i hver Sten
Saa Spor af Gud-Fader i Himlen.

Saa er du borte, Du Sangfugl, som
I Fryd og Sorg haver qvædet.
Som, naar *) vi kaldte, saa villigt kom,
Og os saa ofte har glædet . . .

Provst Pram Gad.

Det var i Overgangsperioden fra Seil- til Dampskibe, fra Træ- til Jernconstructionen, at W. Wain traadte i den danske Stats Tjeneste, og saaledes byggede den første danske Skibsdampmaskine. Med Ingenieur-Snille ledede han flere større Bjergningsforetagender, ombyggede Knipelsbro, og dannede det store Firma Burmeister & Wain, efter at han, nogle Aar forinden, var udtraadt af Marinen som Orlogsværftets Under-directeur.

*) Sigter til vor Onkels Virksomhed i □ Z. & F. og som S.: T.: i Landslogen m. m.
Fr. V.

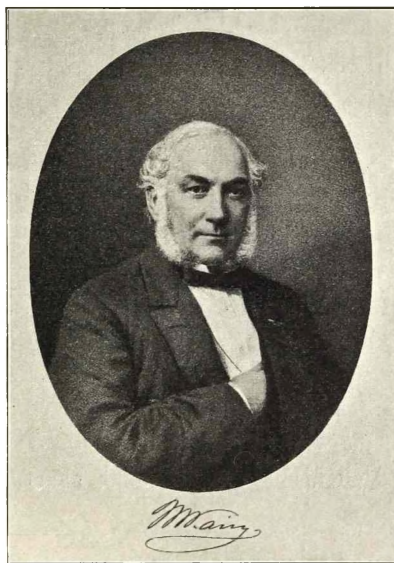
Efter en engelsk »In Memoriam«.

Etatsraad Wains Begravelse fandt idag, den 9de Mai, Sted under almindelig Deltagelse. Paa Kisten laa en Sølvkrands af Egeblade fra Actieselskabets Arbeidere og Functionairer samt en Sølv-Palmegren fra Maskinm.-Foreningen. Sø-Officers-Foreningen havde fremsendt 2 Palmegrene, der sammenholdtes ved et Spænde af Sølv, i Form af et under en Raa strakt Seil; under dette et Anker, en Dampskibs-Propeller og en Kanon . . . Paa Seilet var indgraveret: »Marine-Officernes Forening, 9de Mai 1882«. Ogsaa fra Marine-Lieutenanternes Selskab, hvoraf den Afdøde — ligesom af fornævnte Forening — var Medlem, var sendt en særdeles skøn Palmegren.

Med Hensyn til Processionen ville vi indskrænke os til kun at nævne Hans Majestæt Kongens og Hans kongl. Høihed Kronprindsens

Repræsentanter: hans Excellence Geheime-Etatsraad Trap, og Overkammerherre Nagler, hans Exll. Krigs- & Marine-Ministeren, Vice-Admiral Wrisberg, Kjøbenhavns Præsident, Kammerherre Rosenørn, Admirallerne Bruhn, Böcher, Hedemann, Irminger, Krieger, Suensen, Schultz, den Engelske Gesandt m. fl.

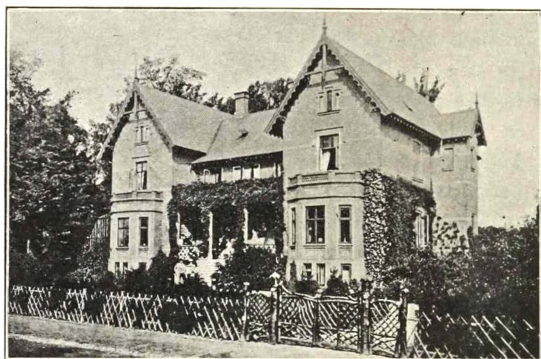
Det kongl. Capels Dame- og Herrechor ledede Psalmesangen, og Hr. Pastor Koch, Prof. ved Universitetet, talte ved Baaren. — . . . Den Afdøde var stedse »rede til at yde Hjælp saavel ved Ord »som ved Gjerning; han var stedse venlig »mod sine Underordnede, ja — i Sandhed »mod alle; hans Hjerte var let at bevæge, »og endskjøndt han i Almindelighed gav

Capt.-Lieutenant, C. af Dbg., Etatsraad W. Wain.

Laura Christiane Margrethe Wain,
f. Visby.

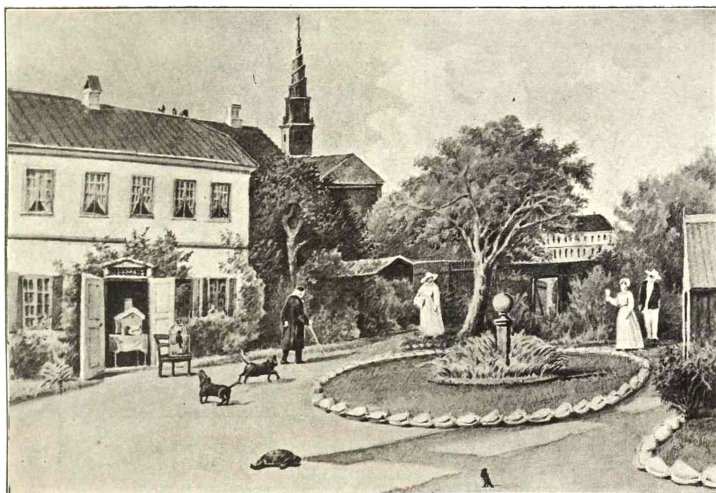

W. Wains Bolig i »Rosenvænget«.

»i det Skjulte, saa gik dog ingen Trængende uhjulpen fra ham, og intet »Andragende som han fandt gavnligt, undlod han at støtte.

MINDER OM „ROLIGHED“.

Tæt op under Christianshavns Volds Bastion, nær Amagerport, laa en 2 Etages Bygning i en rummelig, skyggefuld Have, med tilhørende Vænge; hvori prangede en rød Malkeko, Aspargesbede og stort Jordbærland. Dette sidste under vor gode Tante Nannas specielle Opsigt og aldeles tabu for den besøgende jydsk Brodersøn. Samme Ordre var udstedt med Hensyn til Sidskenreden i Caprifolierankerne ved Have-døren ud til Vænget. I de sirligt holdte, af Congskaller indesluttede Havegange med en prægtig Flora paa Siderne, var det derimod tilladt at tumle sig ret af Hjertenslyst. I Havesalen maatte man nok se paa, men ikke røre ved eller jage efter Guldfiskene, de hvide Mus, Canarie-fuglene, den talende Poppedreng og de tamme Duer; desto mindre lempeligt haandteredes maaske derfor den lille Landskildpadde, om denne Seværdighed var uforsigtig nok til at forlade sit Skjul i Præstens Studereværelse. Her syslede Oncel, omgivet af sine kjære Bøger og om muligt endnu kjærere Gravhunde, med sine talrige Skrifter, sit store Herbarium, Forsteninger, Oldsager m. m., men fik dog Tid til at deltage i talrige Kredses selskabelige Sammenkomster, ligesom det hyggelige Hjem paa 1ste Sal, som vor Tante ret originalt forstod at smykke efter Aars-tiderne, samlede mange af Datidens dygtigste Mænd blandt Hovedstadens Geistlige og Kunstnere. Af disse sidste f. Ex. Componisten

»Rolighed«, for mange Aar C. H. Visbys Hjem.

Berggreen, Musicus A. Schytte, Bourneville, Billedhugger Jerichau med Frue, Medailleur Conradsen, Prof. J. L. Jensen p. p. Intet Under at disse Omgivelser virkede vækkende paa den i dette lykkelige Hjem opvoxende unge og smukke Datters medfødte Talenter for Malerkunst og Musik, og lode Spirer udfolde sig i det unge Hjerte, som i senere Dage have formet sig til saa mangen kjærlig Handling og en saa stor Goddædighed mod Slægten i de forskjellige Generationer. — Lykkelige, glade og sikkert uforglemmelige Barndoms- og Ungdomsminder tog vor Cousine med, da Hjemmet Aar 1854 forlagdes til St. Hedinge Præstegaards gjæstfrie, hyggelige Bolig og smukke, frugtrige Have, hvor nye Minder om Forældrenes Kjærlighed, om en interessant Reise til Italien, om Indgaaelsen af et lykkeligt Ægteskab m. m. knyttedes til de tidligere.

Fr. V.

Nanna H. M. Visby, f. Smith, var en Datter af Sognepræst Eiler Hagerup Smith, og Anna Margrethe Hammer, Datter af Sognepræst Morten Hammer i Helsingø.

(Vor Oncel C. H. V.s 1ste Hustru, Laura Chr. Fallesen var Datter af Lorentz Nicolai Fallesen, Sognepræst ved Trinitatis Kirke, † ¹¹/₁ 1824, og Sara Hammer, † ³¹/₁ 1809, Datter af ovennævnte Morten Hammer i Helsingø.)

Fru Nanna Visby, som yngre.

Frk. Laura Visby, som yngre.

VED BUDSKABET OM FRU NANNA VISBYS DØD.

Smykket med Skjønhed og Hjerte og Aand
Stod hun, en Rose i Præstegaards Have;
Bejleren kom og med kjærligste Haand
Modtog Forældrenes dyreeste Gave.

Blev hun saa, alt som de Dage henrandt,
Hustru og Moder i Præstebos Hygge;
Lykkelig, højeste Lykke hun fandt
I at berede for Andre en Lykke.

— Dagen er endt, og Livssolen gik ned,
Lysner med Glands dog i Dødningehave,
Hvisker om Gjensyn og Glæde og Fred;
Stille! Nu Klokkerne ringe til Ave!

V. V.

VED ENKEFRU NANNA VISBYS JORDEFÆRD
I STOREHEDINGE DEN 7DE APRIL 1892.

Der var en Tid, da vor Medsøster var med i Guds Menighed, naar den samledes i dette hans Hus; hun sang til hans Lov, lyttede til hans Ord og var med paa den Himmelstige, paa hvilken hans Børn søgte opad mod det evige Hjem. Nu er det ej saa; — hun sover Dødens Søvn i denne Kiste. — Christelige Venner! lader os med hinanden bede til Naadens Fader, at han ved Jesu Christi Tro vil gjøre den Fortrøstning fast i vore Hjerter, at vor Medsøster nu er der, hvorhen hendes Sjæl stundede, hvorhen og vi haabe at komme; — at hun er salig ved hans Trone, hvor alle hans Hellige staa for hans Aasyn og syngte hans Lov og Pris til evig Tid.

Amen!

I saadan christelig Tro, at den kjære Hensovede nu er salig hos Gud, vil jeg nu i hans Navn tale et Par Ord om hendes Liv her paa Jord; — og da først minde om hendes Glæder. De vare mange. Ja, jeg kjender neppe noget Menneske, hvis Liv fra Barndommen og Ungdommen og langt derefter var saaledes smykket med Glædens Blomster, som hendes var det. — Jeg mindes hende, mens Tankerne gaa tilbage, ja langt over de syv Gange ti Aar; — mindes hende som det glædeste Barn, ret som en Lysalf i Bedstemoderens Enkely. Jeg mindes hende atter som den lykkelige Datter i Forældrenes Hjem. Jeg mindes den lyse Vaardag, paa hvilken min Broder førte hende hjem som sin Hustru, tillidsfuld haabende til Herren, at der ved hende vilde være Bod for Savn, som Døden havde voldet, da den i det nys oprettede Hjem tog den unge Hustru bort fra ham og Moderen fra den Spæde. Hvor var hun dog glad, og hvor fortrøstningsfuld gik hun til det Kald, Gud havde anbetroet hende, saa elskelig glad ved at være som Moder for den Moderløse. Og da Gud saa gav hende selv en Datter; hvor usigelig stor var ikke da hendes Glæde; det var, som om hun havde en Anelse om, hvor stor en Velsignelse der vilde komme til hende ved den Datter. Hvor var dog Glæden stor ved hende og om hende; dens Skin omgav hvert hendes Fjed; hver Sky maatte svinde, medens Glædens Lys straaledede ind i Hjem og Hjerte. Og nu er der maaske ei Faa her tilstede, der dele Minder med mig om det lykkelige Liv, hun levede med min Broder; de bleve jo saa nær de 42 Aar.

Herren gav dem rigeligt af sine Goder; og Præstens Hustru forstod ret at lægge Velsignelsen i hans Gaver; — hun ligesom udplantede de smaa Planter i Kjærlighedens Have, i Glædens Blomsterbede; — og naar de saa var voxet noget til, delte hun dem ud til Mange. Det var hendes Glæde; ja, som hendes Livs Liv at uddele Glæder; selv lykkelig at gjøre Andre lykkelige med sig. Saa er hun kjendt allevegne, hvor hun har levet; — vel ikke mindst paa disse Steder. Jeg selv mindes hende herfra med Tak: naar jeg tænker paa, hvorledes hun lod Glæden skinne ind i min alderstegne Faders Hjem; — naar hun kom, var der Solskin; lige til den Stund, da hun kom for at lave ham den sidste Læskedrik. — Hun vilde gjerne gjøre vel og meddele; — hun var en glad Giver; og jeg tror, at »Herren elskede hende«. Hun var elsket af Mennesker; og jeg troer, at hendes Minde vil være i Velsignelse.

Men Herren sendte hende ogsaa af Sorgen; thi den behøve vi Mennesker ogsaa; — ja, jo mere vi faa af Glæden, desto mere behøve vi ogsaa, at Sorgen kommer til os og advarer os; at vi ei, daerede af Glæden, skulle bygge vor Fortrøstnings Paulun paa dens usikkre Grund. Saa sendte da Gud i sin Visdom og Sorgen til hende, hvis Glæder vare

Nanna H. M. Visby, f. Smith.
Efter Medaillon af Prof. Th. Stein.

saa mange. Den kom dog først, da Døden bortkaldte den Ægtefælle, med hvem — og for hvem — hun havde levet de mange lykkelige Aar; — og de Sørgeflor, som da ophængtes om hendes Glæder, bleve aldrig derefter nedtagne. Sorgen kom saa ei heller alene. Og vi tør tro, at den havde udrettet sin velsignede Gjerning, den at lære at sige Verden ret Farvel, alt før det sidste tunge Kors blev lagt paa vor kære Medsøster; — det er jo nu 2 Aar siden og et Fjerdingsaar dertil. — Vi forstaa ej vor himmelske Faders Raad, naar han lægger saadant

Kors paa et Menneskebarn; — maaske den frigjorte Menneskesjæl saaledes skal vorde som Barnet, der fra Mørket gaaer frem til Juletræets Glands. Saa er det jo og ved det tunge Kors, at den Lidendes Tro og Taalmodighed prøves, som de Deltagendes Kjærlighed og Bestandighed. Her var det en Datters Kjærlighed, der blev prøvet, medens hun lettede Korset for den lidende Moder: den Kjærlighed, som ei søger sit Eget; — som aldrig affalder; — den støttedes og af en Kjærlighed, der vel var tjenende, men dog saaledes, som den ei kjøbes for Penge*); og saaledes styrkedes den i sin Gjerning indtil den lukkede det brystne Øie og kunde sige i Jesu Navn: Det er fuldbragt. — Det er dejligt at være tro indtil Enden; — saa faa vi Livets Krone. — Og da den trofaste Kjærlighed saaledes havde fuldkommet sin Gjerning, svøbte den og den dyrebare Sjæl i den Kaabe, der bær Forjættelse om, at den skjuler Synders Mangfoldighed, bar den paa Bønnens Hænder hen for Naadens Dør og bad i Jesu velsignede Navn, at den maatte af gode Engle bæres ind til Guds Riges Glæde. Den Kjærlighed er her tilstede og beder, at vi ville bede den samme Bøn. — Og vi ville, medens vi følge denne Baare til Graven, hvor det sidste Hvilested er beredt for hende, der slumrer i Kisten, saa stille bede den Bøn om Syndernes Forladelse til det evige Liv. — Og vi tro, at ved hvert Trin vi træde, er der kjærlige Hjerter, der sukke et Amen i Jesu Navn!

Men før vi forlade dette Guds Huus; vil vi af ganske Hjerter sige med hverandre: Lovet være Gud, der har givet os Udødeligheds salige Haab ved Jesu Christi seierrige Opstandelse fra de Døde!

*) Frk. Emma Hensch. *Fr. V.*

VED GRAVEN.

Her hviler min Fader; her hviler min Broder — og ved hans Side hviler nu hun, der var det Bedste, Jorden gav ham. Saa samles det Forkrænkelige i Jorden; maatte de uforkrænkelige Sjæle saa samles i Himlen! Lovet være Gud, der har givet os Udødeligheds salige Haab; i det vie vi Støvet, som til Gravens Forkrænkelighed, saa til Himlens Herlighed! thi: Af Jord er Du kommen — Til Jord skal Du vorde — Men af Jorden skal Du igjen opstaa! — — Lader os styrke os til at vandre den Vei, der fører til et saligt Gjensyn i Guds Rige, ved med hverandre at bede Vor Herres Bøn!

Fader Vor!

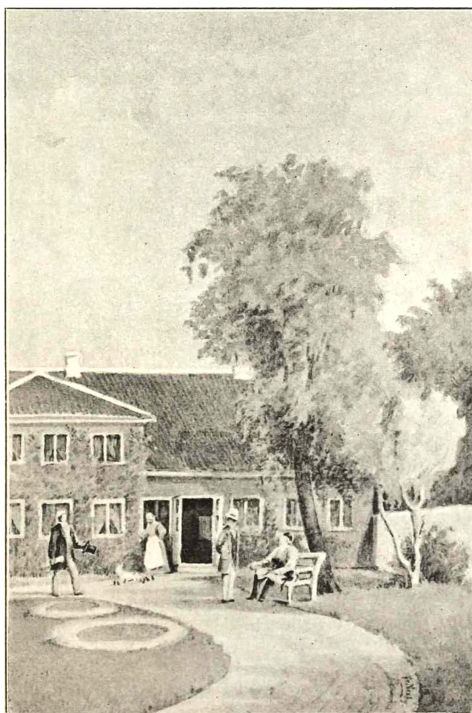
Vilh. V.

Bag Kirkegaardsmuren, tæt op til Vaaningshusets Gavl, findes vor Farfaders, samt Oncels og Tantes Grave.

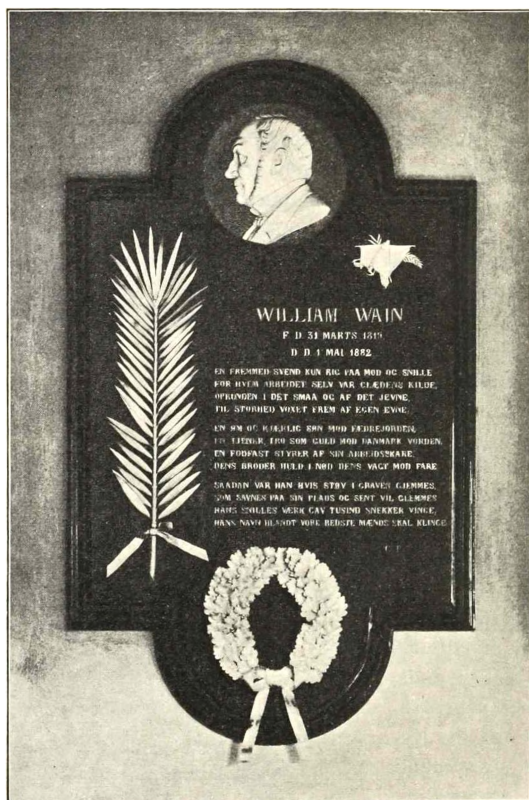
Oncel Carl med sin bjæffende »Gravmand« samtalende med Districtslæge Reck; medens Byraadsmedlem, Kjøbmand Hoffmeyer nærmer sig med »Acterne«, og Tante Nanna fodrer sine Kyllinger. (Var berømt for sine Capuner).

Se omst, Epith.

De paa Mindetavlen anførte Strofer (se nedenfor) af Digteren C. Ploug, foredroges af Kammer-sanger Simonsen, idet den Afdødes Kiste af Marinens Maskine-Mestere udbares af Kirken.

Parti af St. Hedinge Præstegaard.
Efter Sepiategning.

Etatsraad W. Wains Mindetavle i Holmens Kirke,
(hvorpaa er anbragt de tidl. nævnte Solvprydelser).

Under almindelig Deltagelse fra Publicums Side dannedes et mægtigt Ligfølge, der ledsagede den af Firmaets Arbejdere skiftevis baarne Kiste til den Wainske Familiebegravelse paa Holmens Kirkegaard.

En fremmed Svend, kun rig paa Mod og Snille,
For hvem Arbeidet selv var Glædens Kilde.
Oprunden i det Smaa og af det Jevne,
Til Storhed voxet frem af egen Evne.

En øm og kjærlig Søn mod Fædrejorden,
En Tjener tro som Guld mod Danmark vorden.
En fodfast Styrer af sin Arbeidsskare,
Dens Broder huld i Nød, dens Vagt mod Fare.

Saadan var han, hvis Støv i Graven gjemmes,
 Som savnes paa sin Plads, og sent vil glemmes.
 Hans Snilles Værk gav Tusind Snekker Vinge,
 Hans Navn blandt vore bedste Mænd skal klinge.
 C. P.

Udtog af:

MINDEBLADE OM PROFESSOR, BLOMSTERMALER
 JOHANNES LAURENTZ JENSEN, R. af Dbg. 1856.

J. L. Jensen er født d. 8. Marts 1800. Hans Forældre vare Skolelærer Frederik Jensen og Hustru Ane Margrethe Jensen, f. Timm, i Gjentofte. Allerede i hans tidligste Alder viste det Talent sig, der siden skulde opnaa en saa høi Grad af Udvikling. Det var derfor intet Øieblik tvivlsomt for hans Forældre, hvilken Vei de skulde lade ham betræde . . .

Den 3. Mai 1825 blev han ansat som Overmaler ved den kongl. Porcellainsfabrik i Kjøbenhavn. (*Flora danica Stellet. Fr. V.*) 1825, d. 11. November, optoges han som Medlem af det kongl. Academi for de skjønne Kunster. Samme Aar, d. 27. Mai, havde han ægtet sin efterlevende Hustrue Signe Marie Vilhelmine Visby, en Datter af hans Faders Ungdomsven, Skolelærer Visby i Aagerup ved Frederiksborg.

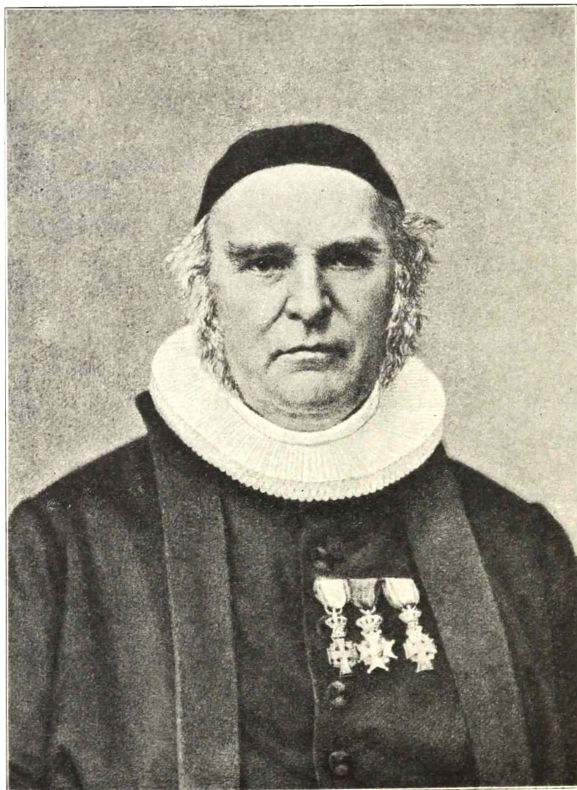
Saa vel ved Information som ved sine Arbejder erhvervede han sig et tarveligt, men sorgfrit Udkomme, og levede i flere Aar et lykkeligt Liv, som ei formørkedes af nogen Sky. Dette begyndte først at ske, da hans Hustrues Helbredstilstand syntes at tage en foruroligende Vending. Lægerne tilraadede som det eneste Middel en Reise til et varmere Klima; og fuld af opoffrende Kjærlighed, som han altid var, brød han derfor i Aaret 1833 fuldstændigen op, reiste først til det sydlige Frankrig, hvor han en Tid lang opholdt sig i Montpellier, der er berømt for sit sunde Klima, derfra til Rom og Neapel, hvorfra han først vendte tilbage i Sommeren 1835.

Saagodt som fra hans Ægteskabs første Aar havde han sit eget lille Hus i Gjentofte, simpelt som hans Leve-

Fru Etatsraadinde L. Wain.
 (Som Legatrix).

maade, men hyggeligt. Den ene Del af Bygningen hævede sig ligesom et Taarn, og her havde han sit Atelier. Længe syntes han at glæde sig ved den kraftigste Sundhed, . . . men grebes undertiden af Angst for at blive blind. Imidlertid vovede han sig til i Løbet af Sommeren 1855 at paatage sig et af de største Arbejder, som han nogensinde har

Pastor C. H. Visby.

udført, nemlig de Blomsterguirlander, der slynger sig rundt om Iste Etage i det kgl. Theater. — Til trods for den korte Frist lykkedes det ham at fuldføre Arbejdet til den bestemte Tid. Det blev paa en Maade hans Svanesang. En Reise til Paris paa kun lidt over 8 Dage forværrede hans nedbrudte Helbred, og i Decbr. blev han virkelig syg. . . . Den 26de Marts, da hans Hustru sad ved hans Leie og læste for ham, døde han pludseligt uden Kamp og sikkerligen uden Smerte . . .

Den 3die April bisattes han i Garnisons Kirke. En Sang af Professor H. P. Holst udførtes under Organist Berggreens Anførsel af Studenter- og Kunstner-Sangforeningen, ligesom Organist N. W. Gade anførte en Sørgemarsch for Basuner, under hvilken Følget samlede sig. Ligtalen holdtes af Dr. Th. Paulli, der ogsaa forrettede Jordpaakastelsen, hvorefter den Afdødes Svoger Sognepræsten i St. Hedinge C. H. Visby

gav en Skildring af den Hensovedes aandelige Væsen. — Om Eftermiddagen førtes hans Lig til Gjentofte Kirkegaard, hvor det i Overværelse af ældre og yngre Kunstfæller nedsattes ved Siden af hans Fader, paa det Sted, han selv tidligere havde udset dertil. — Hans Enke, vor saa høit skattede »Tante Signe«, nød den Ære til sin Dødsdag at vedligeholde Forbindelse med Damerne af det kongl. Hus, som havde været Prof. Jensens Elever. Særlig var vor senere Dronning Louise den Prindsesse, som var vor Tante bevaagen; lod forhøre om hendes Befindende, og tilsagde hende oftere til Privataudiens. Under disse traf Tante hyppigt den nedladende Prindsesse og ømme Moder syslende med sine Børn, og overværede saaledes engang vor Prinds Valdemars første Skridt, der nok ikke gik ganske efter Compasstregen. — I det lille Landsted i Jægersborg-Allé, ligeoverfor Bernsdorff Slot — hvor Fru Jensen i en Række af Aar tilbragte Sommeren, aflagde de kongl. Herskaber af og til Besøg, og her lød da engang (til min store Betuttelse): »Ja, Frits! Du kjender da Deres kongl. Høiheder?« I min landlige Uvidenhed havde jeg taget den saare vindende elskværdige Dame og dennes unge Ledsagere for Landliggere, som jeg i min Tantes Fravær havde søgt at underholde ved at fremvise Havens Blomster. Det var — vor senere Dronning Louise, Kronprinds Frederik og Dronning Alexandra. Rød som en Pæon har jeg sikkert i det Moment været; men fandt dog Trøst i Prindsessens venlige Ord: »Hvorfra skulde den unge Mand, som nys er ankommen til Hovedstaden, vel kjende os?«

Flere Gaver i Familiens Besiddelse tale om hin høie Dames Gunst, ligesom den aarlige Vedligeholdelse af Gravstedet paa Gjentofte Kirkegaard gennem den lange Række af Aar udføres efter de Kongeliges Ordre, og dette er saaledes stedse i pyntelig Stand.

Under Opholdet i Syden 1833—35, kom Faml. Jensen i Berøring med mange af Datidens største Kunstnere, deriblandt Horace Vernet, (flere Gange vor Tantes galante Balcavaler, og som mange Aar senere bæarede vor Tante med en Visit, under den verdensberømte Kunstners korte Ophold i Kbhn.). Albert Thorvaldsen blev hyppig Gjæst i det beskedne Kunstnerhjem. Ligesaa den alt da tungsindige A. Kückler, som en stille Aften hulkende betroede vor Tante sine tyngende Skuffelser

Prof. J. L. Jensen.

Efter Maleri af Johannes Jensen.

Han Danmark gav et dejligt Blomsterflor.

Deri hans Navn igjennem Slægter groer.

H. C. Andersen.

og Hjertesorger. (Utrøstelig i sin Melancoli lagde han Kunsten tilside og erholdt som Munk Optagelse i et Kloster, hvor min Tante vel de 30 Aar senere oftere hilste paa og samtalede med sin Ungdoms fortrolige Ven, der nu syntes bag de stille Klostermure at have vundet Hjertets Fred).

Efter Thorvaldsens Hjemkomst til Danmark fornyede han snart Bekjendtskabet —, og man saa da hyppigt »Conferenceraaden« og Faml. Jensen m. A. ivrigt beskjæftiget med Lotterispil, hvorunder den store Kunstner, og i mange Maader saa sjeldent rundhaandede Mand, ængsteligt vogtede sin Indsats : faa Kobberskillinger, som han forsigtigt fremdroge af en lang, grøn, hæklet Silkepunge med Skyderinge. Gik Lykken med, var »Conferenceraaden« idel Elskværdighed; tabte han, blev han snart gnaven. Sin Lykkefe fandt han da strax i vor Tante, som resolut gav sig til »at raabe op«, idet hun tog Posen fra 2den Mand, og satte sig ved Siden af Thorvaldsen. »Underligt nok, hvor det hjælper paa mit Held. Underligt nok!« og saa rystedes det mægtige Hoved, idet Gevinsten muntert strøges ned i »den lange Grønne«.

Professorinde Signe Jensen,
f. Visby.

Efter Haandtegning af Vilh. Gertner.

Af »Berl. Tidende« :

VED PROFESSORINDE SIGNE JENSENS JORDEFÆRD.

Hun engang har levet saa rigt et Liv
Blandt Kunstens de ypperste Kræfter!
Nu stod hun snart ene. — Et svaiende Siv!
Og Hvile hun tragede efter.

Hun længtes mod ham, der som Brudgom oplod
Hende Kunstens de rige Skatte,
Som — selv en Kunstner — saa fuldt forstod
Det Skjønne i Alt at opfatte.

Hun arved fra ham hin Gave saa rig:
At føle, forstaa og at vinde.
Hvor var hun dog blid og elskelig.
Skjønt nu kun en svagelig Kvinde?

Hvad har hun da ikke været som ung?
Dog! Hun blev sig lig til det Sidste;
Trods Afskedstunden, saa svarligen tung,
Hun smilende hviler i Kiste.

Vor kjære Slægtning! Vor fuldtro Ven!
 Du ædle, varmtfølende Kvinde!
 Med Vemod følges til Grav du hen,
 Velsignet os være dit Minde!

Fr. V.

Af »Elvius«:

Vilh. Henrik Hahn Visby, f. ^{29/9} 07,
 Stud. Frdbg. 25, Cand. ^{26/4} 30 (L. Egr.),
 Alumn. paa Ehlers Coll. (se Side 5).

Af Vilh. Visbys Karakterbog:

»Ved Julixamen 1825 erholdt Disci-
 pelen V. H. H. Visby Hovedcharac-
 teer Laudabilis. (Laud i alle 12 Fag. *Fr. V.*)

Det er en sand Glæde, at bemærke
 Visbys tiltagende Grundighed og Fasthed
 i Alting, og en aldrig svigtende Opmærksomhed. Gid han i den Acade-
 miske Examen maa høste Frugterne af sin udmærkede Fliid til Glæde
 for sin værdige Fader!

Friederichsborg 30. Junii 1825.

B. Bendtsen,
 Prof. & Rector.

V. H. H. Visby.

WILIELM HENRICH HAHN VISBYE.

Anden Examens
 første Deel
 den 13. April 1826.
 Latina, Laud p. c.
 Græca, Laud p. c.
 Ebræa, Laudabilis.
 Historica, Haud ill.
 Math. Inf., Laud p. c.
Sæborg.
 = 2 Rdl. & r. S.

Anden Examens
 anden Deel
 den 27. Octbr. 1826.
 Philos. Theor., Laudabilis.
 Philos. Pract., Laudabilis.
 Physica, Laud p. c.
 Math. Sup., Laudabilis.
Sæborg.
 = 2 Rdl. 64 Sk. r. S.

TESTIMONIUM.

M. B. BENDTSEN.

Rectori Magnifico et Senatui Academico Hauniensi. S.

(Oversættelse fra Latin, kun overfladisk.)

Lad være, at det maa kaldes vanskeligt for dem, hvis Dygtighed
 Hjemmets smaa Forhold træder iveien, at komme frem; dog vil uden

Tvivl, hvis vi ikke storligen feile, den velbegavede unge Mand Guilielmus Henricus Hahn Visby, som vi nu sender Eder, Akademiske Fædre, nok bryde sig en Bane.

Vi vil ikke nære det Haab ved Broderens Dyder — han som straalere iblandt Eders Universitets Alumner; ikke ved Faderens hjemlige Lærdom — en Mand, som er den kyndigste i at opdrage og uddanne Børn til alle hæderlige Ting; men ved Ynglingens eget Retsind, Flid og Snille. Da han for 2 Aar tilbage blev sat i vor Skole, viste han strax de tydeligste Prøver paa Lærnehed, Opmærksomhed og Flid, og som øgedes ved Fremgang i Viden og Humanitet, thi han var paapasselig, og en Paaminder var ham overflødig.

Herved fortjente han Roes og Stipendier; disse vare jo, under Skolens smaa Forhold, ret ringe — ved Academiet vil han, haaber jeg, fortjene større.

Saaledes anbefalet, dimitere vi ham i en Alder af 18 Aar.

X Calendæ Septbr. anni MDCCCXXV (d. 14. Septbr.)

Scr. Fridericiburgi.

Rectors Segl.

Ved Maifesten i Egebæksvang 1831 holdt vor Fader sin første Leilighedstale — Oplysningens Betydning for Almuen — ligesom han til denne Fest havde skrevet en Sang; begge modtoges med Bifald. »Mine første Laurbær«.

Udtog:

. . . skylder jeg at bevidne, at Hr. resid. Capellan V. Visby har givet Undervisning i nogle af Hovedstadens bedste Instituter, saasom Frue Scholdans og Mademoiselle Elkings, ligesom ogsaa i det Søsterlige Selskabs Skoler, altsaa til Børn baade af den høiere og lavere Klasse . . . og at han overhovedet hørte til de fortrinligste Lærere, som jeg i min Embedskreds har lært at kjende.

Kjøbenhavn, 14. Novbr. 1842.

P. S. Stenersen Gad,

Dr. theol., Præst ved Trinitatis Menighed.

Det var i Consistorialraad Julius Chr. Fangels Hjem i Tikjøb Præstegaard, at vore Forældre lærte hinanden at kjende, og der blev formodentligt deres Forlovelse feiret, bl. A. ved Afsyngelse af en Sang, hvoraf her gjengives som Fragment: Nye Variationer over et gl. Thema, componerede i Anledning af d. 2. Aug. 1833 og helligede Velærværdige Hr. Wilh. H. H. Visby og Frøken Marie H. Chr. Meier. (Korslagde Pile & Hymens Fakkelt i en Krands af Roser.)

Thema: Dannevang ved grønne Bred, etc.

Vær velkommen unge Par	Hil dig Pige! Hil dig Ven!
I Gud Amors Rige!	Hil de Rosendage!
Lykken alt Du grebet har,	Hvad der eengang flygted hen,
Lad den nu ei vige.	Kommer ei tilbage!
Husk paa Troskabsfuglen graa	Bort med Alvor! Glas i Haand!
Bag de Høie grønne!	Lad os enigt qvæde:
Huld og tro som Himlens Blaa	»Leve Eders Hjerters Baand,
Det vil Himlen lønne!	Kjærlighed og Glæde!»

Fragment.

I Tikjøb Kirke 1836.

Vær velkommen, min Marie!

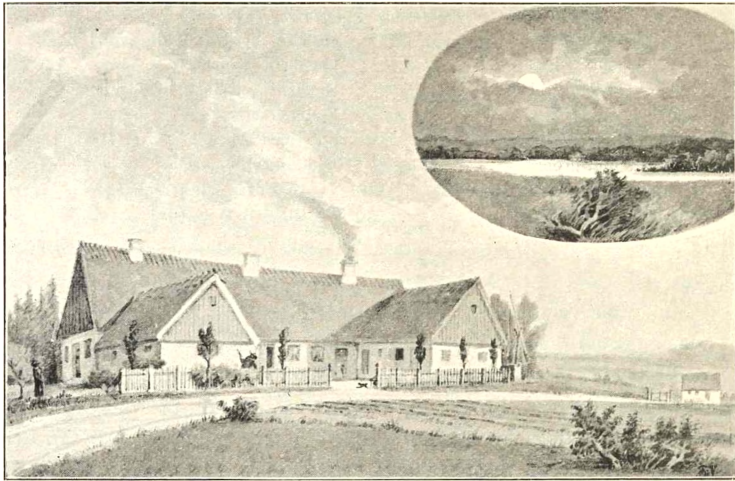
Du og jeg have samme Taksigelse, samme Bønner at frembære paa denne Dag for den Gud, i hvis Tempel vi indtræde, . . . langvarig Sygelighed havde nedbrudt dit Legems Sundhed, og den nedbøiede Aand sygnede i den skrøbelige Bolig, — nu er Sundhed og Kraft vendt tilbage og med disse Munterhed og Glæde . . . Derfor ere vi og indtraadte i hans Hus, at frembære ham vor Tak, og vi komme ei alene; et Barn bringe vi med os! — . . .

Et Barn er dog det skønneste Segl paa det ægteskabelige Baand; i det have vi hinanden gjensidigen; i det skulle vi forynges, i det skulle vi gjenleve det svundne Liv, ved det skal Livet smile med friske Farver for os, selv da, naar Alderdommens Sne har lagt sig over vort Livs Blomster. . . . Naar skulde jeg da inderligere kunne nedbede Velsignelse end i denne Time, og alle Bønner samle sig dog i Herrens Velsignelse :
. . . . Amen!

Louise M. M. Visby.
Efter Maleri af Baruel.

Den $13/5$ 1835 havde vor Fader ved Auction for 3600 Rdlr. kjøbt Gaarden Skovlund (i Saadne, Tikjøb Sogn), hvor Familien boede c. 3 Aar. Udnævnt til residerende Capellan, solgtes Skovlund (18 Tdr. Hartkorn, 226 Tdr. Land, men meget forsømt) d. $29/1$ 1838 til Kjøbmand J. P. Hansen af Hørsholm for 3000 Rdl.; samtidigt med at Hjemmet henflyttedes til Tikjøb Sogns Capellani. Dette mit og 3 Sødskendes Fødested er nu ved Capellaniets Nedlæggelse gaet over i privat Eie og Hovedbygningen ombygget. Derimod skygge og lune endnu om Boligen en Del af vor Fader plantede Træer, ligesom den saare smukke Udsigt over den nærliggende skovkransede Gurre Sø er uforandret.

Tikjøb Capellani c. 1843.

MINDER FRA TIKJØB.

Der lyder Sang og Spil. — »Over Bølgen blaa, hvor Skyen daler.«
 »Der Eichwald brauset, die Wolken ziehen.« — Emilies Hjertebanken,
 o: »Neil Intet i Verden kan ligned ved et Bal«, Agnetes Vuggesang
 o. s. v. Jeg sidder i Skumringen paa Skjødet af en i grøn Silkekjole,
 med Gulduhr, do. Kjæde og Pretiosa smykket ung Kvinde, som, idet
 hun synger »Skjære, Skjære Havre«, »Jeg saa ham iaften i det klare Maane-
 skin« etc. smilende bøier sig over mig og ryster en glimtende Sølvrangle
 (Napoleons Skikkelse med korslagde Arme; en Gave fra Morfader). Det
 er — min Moder.

»Tante Sabine«, som ogsaa er festligt klædt, træder med tændt
 Lys hen for Speilet mellem Vinduerne for at rette paa sit Haar. I et
 Nu staar Gardinerne i Flamme, Gardin-Buen brænder, alt synes mig
 rødt, idet »Maren« ilfærdigt springer ind efter »sin Dreng«, der selv-
 følgelig skriger i vilden Sky.

Da jeg næste Morgen ser min Moder, ligger hun med begge Hæn-
 der indhyllede i Servietter, fyldte med revne Kartofler. Resolut havde
 hun ved at klynge sig i den brændende Gardinbue revet denne ned og
 saaledes begrændset Ilden, men fik derved flere Brandsaar.

— — —
 Vi seile med Forstraad Bjørnsen paa Gursesø. Han blæser paa

Valdhorn og Damerne syng; »Jeg troer, der er skønnest i Danmark«,
 »Hist, hvor Vejen slaar en Bugt«, »De Bølger rulle saa tungt afsted« osv.

— — —
 Fader kører til Tjeneste i Hornbæk. Med et rødt Barettesbaand som Snært paa en Pilekvist agerer jeg Kudsk. En ældre, venlig Kirkesanger med høit, stift Halsbind og Kalvekryds løfter mig af Vognen, under hvilket jeg til min største Forbavselse bemærker, at han bærer sit Haar i en lang Fletning, der ender i en stor Sløjfe, nedad Ryggen. — Bundtmager Hermann forærer mig 2 hvide Kaniner, der fragtes hjem i en gammel Hattepul.

— — —
 Morfader og Mormoder besøge os. Hun medbringende allehaande Delicatesser fra Capozzi ved Hovedvagten i Kbhvn., han sin »Reisehabit aus Harzen«, o: Mackintosh & Reiseumütze. Denne i Form af en hævet Tærte, sammensat af sorte, blaa og grønne Klædes Lapper, med stor Dusk og vældig Skygge vilde nutildags være en sand Seværdighed. Han forsøger sig i Plantning, assisteret af Jens Jenses, der mener under dette at have tilegnet sig en Del tyske Gloser. Jenses Tydsk egner sig dog ikke til Gjengivelse. Tiltrods for Forbud kryber jeg gjennem Ledet ved Bækken for at lege med Stine (Ledvogtersken), dumper i Lergraven og bæres hjem ridende paa Jens Teglbrænders Skuldre. Maren er — af gode Grunde — vred. Paastaar at jeg er »et reitigt Svinebæst« o. s. v.

I min Ven »Sylvan«s Hundehus faar jeg i Selskab med denne en lang Middagssøvn, medens Huset allarmes ved min Udeblivelse. Atter mærker jeg min Marens Vrede, idet hun titulerer mig »Loppeprinds«.

Søster Louise forbrænder sin Fod ved at træde i en Dynge tilsyneladende udbrændt Lyng og Planterødder. Maren, der ikke har Proptrækker ved Haanden, slaar resolut Halsen af Oliefasken.

— — —
 Der er kongl. Jagt i Horserød Hegn! Capellaniets Stakit har vor Fader smykket med Grønt, blandt hvilket er ophængt Græskar. Vogne med den halsende Mæute passere, og jeg hilser, staaende i vor Indkjørsel, pligtskyldigst paa de røde Kudske, der efterfølges af en stadselig Rytter med Bøsse og Jagthorn over Skulderen. Det maa være Kongen selv! Altsaa dybeste Reverence, der gjengjældes. Hilleman! Ham maa du se paa ud fra Veien af. Hestetrampen, Støvsy og en Tililende river mig noget hensynsløst tilside, saa jeg falder. — En æspændig aaben kongl. Equipage er standset, en Del Herrer ser ud efter mig, og en smuk, temmelig før Mand med flad, blaa Hue og Frakke med Guldknapper spørger venligt: Den lille Fyr tog dog vel ingen Skade? o. l.

Det var Kong Chr. VIII.; hvis Kudsk forekom mig langt mere at svare til mine Begreber om kongl. Pragt, end Majestæten selv.

— — —
 En yngre spinkel Herre med høi Hat og lys Overfrakke ses en Dag at betragte Capellanboligen meget indgaaende fra Landeveien af, idet han gjør Optegnelser. — Det er Faders Efterfølger i Embedet, Hr. Pastor Kaae; og vi skulle flytte!

Afskedsvisitter i vor Omgangskreds. Denne dannedes af Faml. Olrik, Tikjøb, Schaldemose, Hellebæk, Forstraad Bjørnsen, Waldemarslund, Wedel, Fredensborg, Rafael, Tryde, Bigum p. p. og de fleste af disse Navne læste jeg nys paa — Tikjøb Kirkegaard.

— — —
 Afskedsquad til velærværdige res. Cap. V. H. H. Visbye i underdanig Ærbødighed af Peder Nielsen Degn, Aulvkarl paa Lovisenlyst, 21de Apr. 1844.

Denne Dag Dit Afskedsord mangt et følsomt Hjerterøre,
 Ved for sidste Gang at høre, Dig som var os kjær og god . . .

OPBRUD OG REISEN TIL V. VELLING.

Afskeden fra Ledvogtersken, Stine Jens Teglbænders (*min første Kjærlighed*) var elegisk-tragisk; o: vi tudskraalede begge. Min Maren! Puddelen Sylvan! Ak! — Ved paa Veien til Kjøbenhavn at møde flere Vogne med kongl. Kudske (mit daværende Livsideal) henveiredes dog Sorgen. Familien overnattede i Kbhvn. fordelt mellem Slægten der, og næste Morgen gik man ombord paa Hjuldampskibet Iris, der inden det stod Sundet ud, holdt ind under Espergærde, Hornbæk og Hellebæk, hvor Flagene kippede til Afsked, og Hilsener besvaredes fra Iris. Vore Forældre dybt bevægede. Sent om Aftenen naaedes Aarhus, hvor der i Fullings Gæstgivergaard (nu Kjøbm. Schoubys Eiendom) rededes »Søsterseng« for mine Sødskende. Jeg, der fik anvist Leie hos vor Gouvernante, Frk. Sabine Seidelin, fandt dette meget generende; holdt mig derfor tæt til Væggen med det Resultat, at Tapetmønsteret udviskedes og min »Schorte« blev — ultramarinblaa. Taarn-Uhrets Slag vare mig uvante, og Taarnvægterens »Vinden er syd-ooowst« (gjennem et Horn) saare mystiske Lyde. — Reisen fortsattes med egen Befordring. Kudsk, 3 Voxne, 5 Børn, den dengang alm. og nødvendige Madkurv, og diverse »Pakkenelliker« udgjorde et regulært Flyttelæs. Der bededes i Randers. (Gudena med den lange Sønderbro, de store Engdrag, ræsedede Lax i Skudernes Rigning, Nationaldragterne, Kjøbm. Hoff p. p.)

Videre over Fladbro, over den i de Dage næsten ufarbare »Balborg Bakke«, Stevnstrup, Helstrup, Ø. Velling og som Solen en stille Vaaraften (d. $\frac{23}{6}$ 1844) gik ned, rullede vi trætte ind i vort fremtidige Hjem.

Med et velment Jydsk: God Aften! Guds Fred! og Velkommen! hilstes vi af gl. Kræn, (den eneste Person i Gaarden), som iført sin »røde Lue«, den tavlede Vest og gule Skindknæbuxer ærbødigt kyssede Forældrenes Haand, for dernæst varsomt at løfte »de manne bitte Bøen« af Vognen. — Beboelsen var fuldstændig tom, end ikke Komfur eller Kogekar fandtes (Skipper Børresen med Bagagen var ikke naaet til Udbyhøi endsige Randers), men dette vidste Kræn, der som »Sældaat haad wot mej Captejn Bylöw aa Prinds Willjelm op i Franke- rige«, Raad for. Fra Nabogaardene (vel særligt fra »Moster Tinds« og »Hans Kræmers«) bragtes beredvilligt Kogekar, Sengetøi og Bohave m. m., ligesom Flyttegodset senere hjemkjørtes ved Gaardeiernes Befordringer; og — omsider var saaledes vort Zigeunerliv afsluttet.

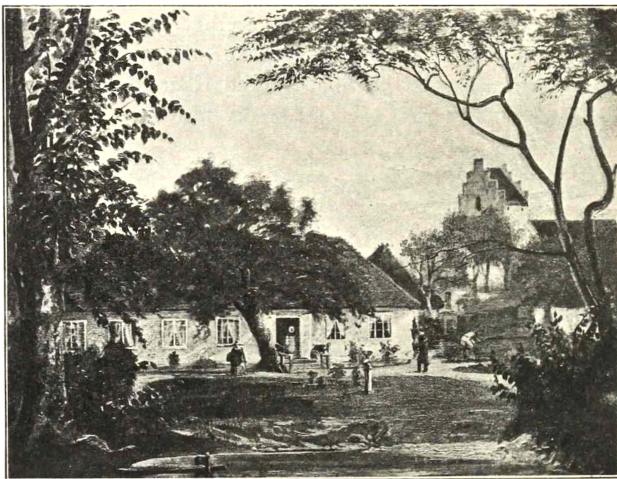

Ved V. Velling Præstegaard.

Den østre Længe tænkes fjernet; hvad senere har fundet Sted.

I Aarenes Løb istandsatte vor Fader den rummelige, men gl. Præstegaard, opdyrkede det c. 30 Tdr. store Hedelod, udvidede Haven, og plan- tede meget i denne, som ogsaa paa sine 2 Kirkegaarde, og Markens Hegn. (Planter fra Consistorialraad Bjerregaard i Hjermind). — Da godt Drikkevand maatte hentes fra et Væld (»Kjeldagers Døi«) pr. Vogn, for- søgtes Brøndgravning, der omsider paa c. 84 Alens Dybde gav rigeligt og godt Vand. (Udgift c. 1200 Rdlr.). Senere har Brønden dog tabt

den c. 3 Alen dybe Vandstand, og er vist atter tilkastet. Tillige byggedes tæt nedenfor den saa afsides liggende Skjern Kirke den mindre Bolig med Aftrædelsesværelse for Præsten, Staldrum for dennes Befordring, samt Beboelse for en Opsynsmand, at Kirkegjængere, der tidligere ei fandt andet Ly, end hvad det just ikke lune Vaabenhus yder, kunne finde Husly og Varme til Gudstjenesten begynder. (»Vel min i Fremtiden mest paaskjønnede Gjerning«. V. V.) — Tidligere maatte Præsten »kjøre ind« paa Skjergaard. I vor Tid i den saa gjæstfrie og af vore Forældre skattede Familie Borchs Eie.

Strøby Præstegaard c. 1864.

—
MED EN SKITSE TIL SØSTER WILHELMINE.

Jeg vil kun, at du nu skal tænke dig
Tilbage til Ungdoms-Hjemmets . . .

— — —
— — —

De kjære, velsignede Gamle to,
Der deler Alt med os Alle —
Jeg antyded begge — Fa'ers Gartner-Ro
Afbrydes, thi »Mutter vil kalde«.

Med Kurv paa Arm og med mægtig Hat
Gaaer bærplukkende Tante Nanna.
I »Hindbærdistrictet« Ras-Olsen er sat.
(Just ei med sveddrøppende Pande.)

Se Parkens Skrænt, hvor vi soled os,
Mens Andre Karudser fisked,
Lyttende til vor »Pulriks« Vaas,
Mens »Qvinden« hans Synder opdisket.*)

*) Ded er en vi-is Veil Per er en Sol Han krivver jo i Seng med de vaade Klæ'er
po! Æ de Løgn, hvad jeg si'er?! Peer; Hvottenvadefat, da du sopped her i Parken
splitternøgen med kun Hat?, og forskræmmede saa fæxelt de kevenhavnske Pier!!!
Ja reitino-ok jeg si'er . . . sier . . .

HJEMMET.

Jeg ved et Hjem af Valdnødtræer
Og Popler overskygget,
Hvor Uglen og den muntre Stær
Sin Rede trygt har bygget.

Hvor Kirketaarnet skjules vil
Af Lindetræer og Birke;
Hvor dæmpet lyder Moders Spil
Og Fader gaer til Kirke.

Hvor Haven er saa blomsterrig,
Og Skaderne saa tamme,
Hvor Efeuranken slynger sig
Tæt op ad gamle Stamme.

Saalunde mine Tanker sig
Om Ungdomshjemmet slynge,

Mens Billeder, Aakander lig,
Paa Mindets Strømme gyng.

De stige op og dukke ned
Paa Tankens Bølgeslette,
Om Faders, Moders Kjærlighed
Enhver vil sit berette.

De fulgte mig til fremmed Strand
Og lod mig der fornemme,
At skønt der er i Palmers Land,
Dog kjærere derhjemme.

Ja, Hjemmet blev mig dobbelt kjært
Og I, som der har hjemme,
Og som mig Hjemmets Værd har lært,
Jer kan jeg aldrig glemme.

Fr. V.

San Francisco, 10. Novbr. 1869.

TIL VOR MODER!

Vor »gamle Moder«! Du sidder vist nu
Og »klimpter paa dine Strenger«,
Imedens maaske med veemodig Hu
Du tænker paa »dine Drenger«.

Marie C. H. Visby.

Vi mente at høre den kjendte Musik,
Det gamle Pianos Stemme,
Just nu da Solen bag Bjerget*) gik,
Og Tankerne sylesd derhjemme.

Vor gamle Moder! Ja du maa tro
Fra det brøstfeldige Pianoforte,
Toner til os i Aftenens Ro
En Hilsen fra eder langt borte.

Thi er end dets Tone kun blød og svag;
Ja! Er der end Strenger bristet,
Vi fatte dog grant Tangenternes Slag,
Saa ikke en Tone vi misted.

Og nynner du ikkun med dirrende Røst
De gamle, halvglemte Sange,
De give et Ecko dog her i vort Bryst
Forstærket vel hundrede Gange.

Thi Moders Sange og Moders Spil
— Som nys vi tro'de at høre,
(Og som vi som Børn jo dansede til)
Saa sælsomt Hjærterne røre.

*) Tam el pais.

Imedens et halvkvalt, svulmende Suk
Løser sig af sit Fængsel,
Og Kinden brænder og Øiets Dug
Forraader den ulmende Længsel.

Da stiger Bønnen saa varm til Gud
Om Held for os her, som for Eder.
Han har jo fulgt os i Verden ud,
Og saa vel og hjem han os leder.

Derfor Kjærmoder! Nyn kun og spil!
Du høres jo af dine Drengene.
Med Tusinde Kys vi lønne dig vil,
Men — du maa vist vente helt længe.

Maa saa dette være vor Nytaarshilsen
til dig og Alle i det kjære, fjerne Hjem
. . . o. s. v.

din Fr. V.

TIL MATTHEA VISBY
I MARTS 1876.

Mathea S. M. Visby.

Hør lille kjære Mathea! Som Brud,
Fortrøstningsfuld, mild og fornøiet,
Du syntes mig lig et Rosensbud,
Og staaer mig som saadan for Øiet.

Ja, som en Foraarets Rosenknop,
Der undrende, drømmende finder,
At Kjærlighedsvarmen har lukket den op,
Jeg ser dig med rødmende Kinder.

Du plantes nu over i fremmed Jord;
Skal være det bedste Smykke
I Hjemmet, hvor du med vor Broder boer,
Og er ham hans Glæde og Lykke.

Derfor skal du vogte din Rose for Kuld
I mørke, sludfulde Dage;
Og muligt vil du — saa tillidsfuld —
Et Raad af din Svoger modtage.

Jeg holder af Blomster, som du ved;
Men I auras de smukke Roser
De tabte sig noget, medens hun sled
I »Billeder«, Kjoler og — Hoser.

Se derfor vi plantet' Afjæggere ud;
Og Laura sin Rose gjenfinder
Paa sine kjære, smaa Rosensbud;
O: Paa Døttrenes blomstrende Kinder.

Din Svoger Fr. V.

I Marts 1879 ringe Kjøge Kirkeklokker til Begravelse. Rundt den blomsterdækkede Kiste, som af Sundhedshensyn ikke maa indføres i Kirken, men derfor opstilles foran Indgangen til samme, samler sig en deltagende Sørgekare, medens en sorgtyngt Fader og Broder gennem et aabentstaaende Hospitals-Vindue ængsteligt bekymrede betragte en ung Mand, der i sin Feber-Vildelse ikke ahner, at hans Hustru er død, og at man nu skrider til at jordfæste det ham Kjæreste her paa Jord. — Tilvisse en vemodsfuld Stund.

Laura D. J. Visby, f. Loria.
(Kort for dennes Død.)

Min første Hustru Laura D. J. Visby fødtes i Kiel under Oprørsdagene dersteds 1848, og var en Datter af Restaurateur William Lorentz Loria og Sophie Marie Klüver, Datter af Forstraad K. i Ratzeburg.

Forulempede af »Wühlerne« flygtede Familien til Flensborg for lidt senere derfra at gaa til Kjøbenhavn, hvorefter min Svigerfader i en Række af Aar farede paa Postruten Korsør-Kiel. Sine sidste Aar tilbragte han, som bekendt, her i Aarhus.

W. L. Lorias Fader, Samuel Isaak Loria var som flere af Slægten Guldtrækker og boede i Gothersgade; han blev gjort arveløs, fordi han ægtede en christen Pige, Marie . . . , der døde som

hans Enke 1854 efter et Fald fra Loftstrappen. (Den gl. Samuel Isaak fremlagde hver Aften paa Kjøkkenbordet nogle Smaamynter, som saa hans Hustru eller Tyende næste Morgen ad Hovedtrappen maatte give ham Handsel ved. Tillige nærede han stor Veneration for — Oser. Hans Fædres formentlige nuværende Ham.) Broderen var den vittige, bizarre Silkehandler L., hvis Anecdoter, Gaader m. m. vel for en Del endnu mindes.

Fragment af vor Bryllups-Salme:

Alfader! Du, som ej svigtede mig,
Hvor jeg end vanked i Verden saa vide;
Alfader! Som, naar jeg kaldte paa dig,
Træt af at kjæmpe, stod ved min Side . . .

Du signe min Brud, som kjærlig og god
Vil følge med mig ad Stier saa trange,
Hvor der er meget at kjæmpe imod;
Ja! Roser saa faa, men Torne helt mange . . .

Fragment af »Til mine Døttre«:

De Nattens Stjerner? Jeg tror forvist,
At Døden vil samle os alle hist
Paa hine tindrende Kloder
I Evigheders Uendelighed —
Og der skal saa vi og mødes med
Vor forudgangne Kjær-Moder.

Hold fast ved Troen Børnlil! Hold fast.
Om end hvert Jordlivets Haab det brast,
Og trælsom jer Sti er at træde;
Saa klyng Jer til Gud og stol paa ham,
Der hengav sin Søn som et Offerlam,
Og — Sorg sig vil vende til Glæde.

TANKER VED FRU V. LANGES (FØDT VISBY) SYGEBÅARE OG DØD.

Vilhelmine H. A. Visby.

(Kort før sin Forlovelse med Chr. Lange.)

Vor kjære Søster! Yndige Brud!
Engang Farvel vi dig bøde.
Haabet stod da i sit skønneste Skrud,
Og Alt laa i Morgenrøde.

Vi sang da for dig din Yndlingssang *)
Om Moderens stille Lykke,
Ikke vi tænkte paa dengang,
At Livet er Lys og Skygge.

Skyggerne kom, og Solen gik ned. —
Nys stod i Haven en Baare,
Hvor udstrakt du laa og taalmodig led
Og — glæded dig dog saa saare.

Thi over dig hvælvend sig Himlen blaa,
Og lysegrønt skyggede Løvet;
Mens Brøders og Søstres Træk du gjensaa
Med Smil, var vort end bedrøvet.

Og Kirkeklokken sang Vuggesang;
(Det greb dig, som mig og de Andre).
Det var som af Yndlingssangen Gjenklang,
Der bød mod Hvilen at vandre.

Du drog saa mod Gud og tog Ønskerne med
Om Del i Guds Riges Glæde. —
Mod os var du trofast i Kjærlighed,
Hvad Under, at nu vi græde.

Fr. I.

(Meddelt mig under Hefkets Trykning.) Ellen Lange har taget
1. Del af cand. mag. Examen (med Dansk som Hovedfag). Søsteren,
Marie, har bestaaet Translatør-Exam. (i Tydsk) som Nr. 1. Broderen,
Vilhelm Lange, havde $\frac{3}{6}$ 1905 Bryllup med Mimi Mathiesen, f. i Korsør
 $\frac{19}{10}$ 1885. Datter af Handelsgartner Jens Mathiesen og Laura, f. Mathiesen.

Udtog:

VED PROVST V. VISBYS BEGRAVELSE
DEN 29DE MARTS 1895. (HR. PASTOR BRUNNEMANN).

Som Enhver haver faaet en Naadegave, saa tjener Hverandre dermed, som
gode Husholdere over Guds mangeslags Naade. i. Peter 4, 10

. . . Og saa havde da Herren først sat ham til sin Husholder over
»mangeslags Naade«, givet ham den gode Begavelse paa forskjellig
Viis, skønt denne Mand i sin Beskedenhed stadigt sagde, at hans Bro-

*) Min egen, søde, yndige Dreng,
Nu skal du snart i din Vugge o. s. v.

der (i samme Gjærning) havde faaet Mere af Herren, faaet først. Men vi kjende da — for at gaa fra det mindre til det Større — hans Aands Livlighed med de mange sprudlende Tanker, som han bevarede til det Sidste. Selv spøjte han over sine mange Ideer, Interesser og Planer — ogsaa med Hensyn til det daglige Livs mange smaa Ting, som han da ogsaa vilde sætte i Værk En anden Begavelse var hans Lyst til Skjæmt. Mange bruge deres Vid til Bitterhed, til i Forfængelighed at fornærme og bedrøve Andre; han ikke; for ham var Hiint et Krydderi, et Salt til det daglige Livs aandelige Kost, der stundom kan være ensformig og tarvelig nok, især under Livet i en stille Landsby. — Ligesaa regner jeg til hans Begavelse hans Sind, der maaske nærmest maa kaldes let, og kan følge af Livligheden; og medens det dybe Sind er kosteligt nok til Meget, frister det dog til Tungsind i de trange Tider, og af dem skulde han opleve mange paa forskjellig Viis. Var det saa ikke en Guds Naade, at han havde faaet et Sind, der kunde bære over dette Meget, der skulde tynde ham paa Hjertet? — og dertil et stærkt Legeme med et lykkeligt Helbred, der hjælper til at bære aandelige Byrder, og som han ved sin Nøisomhed og Tarvelighed vidste at bevare uskadt. En Naadegave var ogsaa hans store Arbejdslyst og Iver for at benytte Tiden, ligesom han ogsaa med sin practiske Sands forstod at indrette f. Ex. sin Præstegaard og sin Have vel. Deraf høster og jeg selv og Mine nu Frugten.

Jeg har begyndt med det Mindre ved »Guds mangeslags Naade« imod denne Mand; men vi ville stige høiere op, og saa nævner jeg hans Sands for det Skønne; han havde nogen digterisk Evne, . . . og det er jo neppe 4 Aar siden, da han ved sin Datters Grav bragte hende sit sidste Farvel i smukke, digteriske Ord af et kjærligt, dybt bevæget Hjerte. Ja, thi det gode Hjerte vil jeg særlig nævne iblandt Herrens Naadegaver til denne Mand . . . »Med Hjertet troer man til Retfærdighed« (Rom. 10, 10). »Hjertet er det, som gjør Een til Theolog, til Præst« . . . , at hans Forkyndelse af Ordet bar Frugt, viser den gode Kirkegang, han efterhaanden hjalp frem, . . . og efterlod ligesom en Arv til mig En saarer, en anden høster ligesaa have I mange Minder om hans Hjælpsomhed og Tjenstvillighed imod Eder ved mange Leiligheder og imod Eders Børn . . . som han tillige gjerne vilde belære ved billedlig Fremstilling (Tegninger) baade om de hellige Ting og jordiske Ting, og han blev jo ved til det Sidste med denne sin Belæring og Godgjørenhed — ogsaa i den Stad, hvor han endte sine Dage . . .

Herren friede ham og tilsidst fra Sygdoms Plage og et langt Sygeleie. Kun faa Dage var han jo svag; og uden Dødskamp eller

Klage sov han hen med et Par Suk . . . »Du gode og tro Tjener!
Du har været tro over det Lidet; jeg vil sætte dig over Meget; gaa
ind til din Herres Glæde!« (Matth. 25, 21).

Amen!

Fragment:

Du hjertenskjære, velsignede Mine!
Hvad kunde vel ligne
Den Kjærlighedsvarme,
Hvorned Du slog Arme
Om Fader og Moder
Og Søster og Broder
Og om enhver,
Som var Dig nær,

Selv elsket af hver! —
Derinde i Haven
I løvtætte Gange,
De snorlige lange,
Vi vandred' tilsammen;
Hvor var det en Gammen,
En Fryd uden Lige
At tale med Dig om Guds Rige!

V. V.

MINDEBÆGER FOR PROFESSORERNE,
DER HOLDT FORELÆSNINGER FOR RUSSENE FRA 1825.

(DEN 19. OCTOBER 1865.)

Nu tømmes Bæger for det Latin,
Der lød for os i den første Time,
Da Høresalen med rappe Trin
Vi Russer stormed' i tætte Stime!
Der kom Enhver, som blot havde Øre,
Der taltes Latin, og vi fik høre
Thorlacius!

Hvor der var fuldt i den første Tid:
Vi vilde Alle paa Høresalen;
Der var en Løben, der var en Strid,
Vi skulde Alle jo høre Talen; —
Men det gik over, og tidt blev øde
Den Plads, hvor først vi vist kunde møde
Den kaarne Ven.

Og samme Skaal for den hele Rad
Af Professorer, der alle viste,
At de forstode, den Lærdomsfad,
Hvorned de flittigt vor Aand bespiste,
At krydre saa med lidt Vid og Lune,
Ja sukkersøde den Visdomsrune,
Saa den gled ned! —

Dog holdt de sammen et Aar omkring
Paa os de Russer uvorne, vilde,
Og sluttet om os den Brodering,
Der nu os samler til dette Gilde;
Og derfor ville vi Skaalen tømme
For alma mater, den blide ømme,
Der samlede os. —

Vilh. V.

AF DAGBOG OG BARNDOMSERINDRINGER FRA V. VELLING.

. . . Jeg og Peer Dahl vadede i »Stuer Hjødam«. Endnu nogen
Skraagis. Fik dog 11 Vibeæg. Senere »Strips«. Peers Moder »Kin-Ibs«
tracterede med kogte »Muerrødder«. Gl. »Korre hans« (Brødhandler)
fortæller, at han som fransk Soldat var med ved Tallavera og Zara-
gossas Beleiring. »A haar F taj mæ slawedes foran sjelle Vor

He-res Alter.« »Wolle Matross« var med ved Anholt. »Tuepigerne« oplyser deres Stuer ved lange tynde Flækker af Grantræ fra Stemperkjær Mose. Til Bilæggerovn har de en gl. revnet, større Gryde. Smeden bruger en »Lysklow«. Vor Nabo »Store Rasmus« bøder sin Hattepul med Seilgarn og gaaer derefter Skaden over med Tjærestikken. (Fører derfor senere omkring med sig et helt Museum af sprællende eller døde Insecter). Mener, at det var os »kiele Knæjt«, som slog »Pollen« ud paa hans »Sommerhat«. Det var »Rundweieren«. (Efter mange Aars tro Tjeneste degraderedes Hatten til »Hønsevøvl«). Gl. Jacob med Skindbuxerne (man havde aldrig set disse som ny), staaer Vagt ved sine »Stenpæretæer« med Rytter-Karabinen. (Pærerne ere endda ikke endnu modne). »Birret Stumpes« bebreider »Sidsel Jawntyk« (Hvipp), at hun lod sin Mand hænge sig i Sengen »i Stadstøwet mæ Klokværk, Pengspaang, Mæskomspiw aa de Hiele.« Han kunde ligesaa »gjann besørret de Stykk Arbed i dawle Klæjer, aa ude i Nø-est.« »Pier will gjann pænt hen,« mente Sidsel.

— — —

Alm. Forskrækkelse. »Rensborg Slaver kommer!« Melding fra Viborg! Panik! Fader med sin »Tiara« og i Vandstøvler, uden Overfrakke, væbner sig med den store Rytterpistol. Skomager Machon (Byens 1ste Skytte) sendes til Randers efter Ammunition. Leer og Forke sættes paa Stager. Til Kirken, hvor Kvinder og Børn skulde finde Fristed, tænkes sendt Proviant og Sengeklæder. Adgangen til denne barricaderes med omvendte Harver o. l. Skytter køres til Bjerringbro. Da disse ved Midnat vende tilbage, affyrende Glædessalver, flygte Beboerne i Terp halvnøgne ud i Skoven. Blind Alarm! En Baun opsættes i Heden ved »Saahøv« (nu sløifet). Landestorm organiseres. Kammerraad Kock (Ulstrup) bevæbnet med tyrkisk Krumsabel, Pistol og Riffel ved Sattelknappen, krigersk at skue, inspicerer det stolte Corps 3: 9 Jagtbøsser og vel c. 20 Lee- og Spyd-Bevæbnede. Store Evolutioner og Vaabenøvelser udføres under Commando af Kock, hvis Tjener 3: Skytte, er bevæbnet som en sand Rinaldo Rinaldino. Alm. Tilfredshed og Tillid. »Qvindfolket« lærer under Kræns Anvisning at rulle Patroner, Machon lader disse med Rævehagl og 3 Rendekugler. Ved Skydeøvelser derfor hovne Kinder, blødende Fingre. Kræn siger — til alm. Mishag — at det Hele er »nogle Narrestreger«. »Han kinner te'et, faa han haar slawedes mej Kosakkerne.«

— — —

Dødbleg og formentlig syg kommer vor Fader hjem fra Nadersognet (Skjern). Linieskibet Chr. VIII er sprunget i Luften, og Fregatten Gefion taget af Fjenden! Landesorg! Som Jubel

ved Meddelelsen om Seir ved Fredericia. Vi Børn gaa alle med Cocarder i Huen. Jens Iversen, Sognets 1ste Invalid kommer hjem. Broderen Hans derimod »bløw deroppe i Sønder«. Under et Besøg hos Brænderi-Bestyrer Ramsing, Ulstrup, saa jeg de ved Nørre-Snede fangede churhessiske Husarers opsadlede Heste (Messingbeslag paa Sattel og Ride-tøj). Til min Skuffelse ikke Fangerne. (Hvor svulmede ei det barnlige Hjerter i Glæde over den danske Dragons raske Daad). Tørveskjærere sige, at det gungrer i Mosejorden; der maa staa et »grumme stuer Slaw«
 3: Istedslaget. . . . Indsamling til de Saarede. Undertøj, Bandager, Charpi, Frugtsafter etc. Til Combattanterne Uldtøj, Regnkapper og — Tobak m. m. Soldaterne vende hjem! Jubel! Æresfest med Ball! Fader laver Transparent, farvede Lamper, udhulede Græskar med indskaarne Navne til Localets Udsmykning, skriver Vise, holder Tale. Familien in pleno deltager i Festen, og jeg svinger Mette Marie*) i Vals, »Molinask«, »Pirr-Valsen«, »Trioler« do., »Sextur«, »Skosk«, »Malle-Brok« m. m. En Solo i »Syvspring« gives til Bedste af den noget svirende Kræn-Mikkelsen, hvorefter »mi Kuen Mari« »dajer« ham hjem med derangeret Costume. Hun paastaar, for at fremskynde Gangen, at det tordner, hvad K. M. har stor Respect for. (Ligger under Tordenveir forpuppet under Sengens Dyner, medens »Marri!« maa staa Vagt ved Husets Gavl. Selv under Tordenskyll og ved Nattetider).

— — —
 »Paven« sidder »støvsnagen« paa Kirkegaarden, soler Garderoben og skriver »Forordninger« vedrørende sin Kone, Ane Elsebeth Fjedt, Ussel Tussel Teglfjedt o. s. v. eller »Fribrev« for . . .? Han mangler Papir, jeg bringer ham noget, hvorpaa »Hans pavelige Høihed« hasteligt gør Toilette (har kun en Knap at knappe) og giver »Den tyrkiske Musik«
 3: ryster »Kjowlen« med samtlige Bjælder og Koklokker.

— — —
 Bispevisitats! Store Forberedelser. Biskop Øllgaard er en venlig, lille Mand, som spøger med os Børn, der ikke kan fatte, at han ikke spiser — Smør. Stort Taffel er dækket i Salen. De 3armede Sølv-Lysetager, do. Opsatser med Rubin-Skaalene, Familie-Sølvtoiet, det blaa chin. Porcellainsstel, og Blomster rundt de slebne Krystalskaale, som Grønt om de forsk. Fades Rand, synes mig en kongelig Pragt. Bispen hilser af Consistorialraad Bjerregaard ved en Tale paa Latin; nyder kun lidt. Glæder sig over Andres (ei mindst en Degns) Appetit. Fader fremviser sin Have (med tændt Cigar! Et Særsyn!) Kjæmpe-Forglem-

*) I hvis propre, gjæstfri Hjem Faml. V. endnu ere velsete Gjæster; ligesaa hos Mariane (vor »Moster Tinds« Datter) og Andre.

migeien! ☺: Gartner Jens's »militaire Blaa« i Kaalhaven. Provst Gøtzsche foreviser som Botaniker en sjelden Plante ☺: *Linnea borealis*. Der musiceres af Organist L. Larsen fra Randers (Fløite og Clarinet). Han accompagnerer Moder og Frk. Seidelin, der synge tostemmige Sange, bl. a. »Husker du — Gurre«. Pastor Welding giver Mester Jakel-Forestilling med Kartofler og Handsker. Senere Sang af flere Præster under Anførsel af Pastor Daniel Bøggild. »Sønner af Norges det ældgamle Rige,« »Dannemark! Dannemark! Hellige Lyd,« »Vil du være stærk og fri,« Studenterviser; og Festen afsluttes, idet man samles om det ved primitiv Illumination belyste Blomsterkvarter afsyngende »Integer vitæ«.

— — —

»Onkel Michaelsen« besøger os, mener at være Jæger og skyder strax udenfor Havelaagen — Faders Yndlingskat. »Skomagerens »Himmel! Was haben Se daa gethaan!« gjør M. ængstelig, hvorfor jeg maa love ham, aldrig at omtale Drabet. (Miss Perris begravedes hasteligt i en Plougfure).

— — —

Jeg skal til Aarhus i Borgenskolen; skal bo hos Michaelsens . . . maa jo saa skilles fra Peer Dahl o. A. og fra min »Trofast«.

»PAVEN« i V. VELLING.

Med den af en mægtig Fjerbusk, røde, blaa og hvide »Perlekrandse«, allehaande Flitterstads, Pen og Blækflaske (!) smykkede »Chakow«; og den med brogede Klude, Spænder, Kistebeslag, Knapper, Bjælder og Koklokker dækkede »Kjowl«, med Træsabel og do. Carabin, samt besporede Træsko etc. var Paven unægtelig en eiendommelig Fremtoning, som vel egnede sig til at »ræ'hen baade Folk aa Bæster.« Pudsigt var det derfor at se den gamle Mands Iver for itide at fylde Klokkerne med Græs, (om Vinteren med Sne), naar han paa sin »Omgang i Sognet« færdedes paa Landeveien og mødte Kjøretojer. Vandrende fra Gaard til Gaard fik han der sin Føde og Logie (i Faarestien) og var fiffig nok til at forstaa at lægge sin Marschplan saaledes, at han ikke gik glip af Sognets forsk. Festligheder. Tillige forstod han den Kunst under allehaande Hocuspocus at læse over Vorter, Kalvekastning o. l.; ja muligt kunde han ogsaa (med en kløftet Pilekvist) »vise Vand«, ligesom han sikkert oftere har fungeret som »postillon d'amour« mellem Gaardenes Beboere. Han var vor Kræns Broder, havde ligesom denne været blandt de Tropper, der som Hjelpecorps sendtes til Frankrig, og den dengang »runke, strunke, pæne

Kaael« havde paa Hjemmarchen gjennem Holsten forelsket sig i en Kromands Datter, som han senere ægtede. Ann Elsebeth var imidlertid Chresten utro, og dette sagdes at være Aarsagen til Mandens Sindsforvirring.

Som en Prøve paa Pavens Fribreve:

Fantasi-Stempel i Snørkler.
Ei ulig Persisk ell. Malaisk Skrift.

Den 25. November 1848.

Jeg giver her et godt Fribrev for »Her Pastster Vesbøj« i Vester-velling. »Prestten« . . . hans Frue og Børn, ogsaa for »dierris« »Frøkening«. Jeg forbyder strenge(lig) at der maa ingen Mennesker ikke maa bringe disse benævnte Mennesker, ikke maa brd. bm. M. af med »Liivvet« i Rebellionens Tid, og heller ikke gjøre dem noget ondt, før- end jeg faaer deres Sag meget bedre undersøgt herefter i Fremtiden, saa vil jeg siden dømmе dem efter mit eget »Tøkke«. Nogen af Krigs-folkene skal allerførst komme og tilspørge mig, hvad der skal gøres ved disse benævnte Mennesker; saa sætter jeg straks sikker skjult Vagt (saa meget sikker), at ingen Mennesker ikke maa bringe disse benævnte Mennesker af med »Lyywet«, thi — det kommer mig for, at det er skikkelige Folk.

Chresten Chresten Søn Illsøe,

von Paave, og Kong og Keyser over al Ting i Verden,
næst Gud i Himmelen som en »antte Cbrest.«

Min Haand.

Jeg commanderer ogsaa her, at Rebellionen strax paa Stedet skal fuldføres over hele Verden uden Ophold. Strænge og haardt! Menne-skene har »verret strengge«.

Monogram
og 2 Sigiller.

— — —
Et »Salva Quardie Brev« eie saaledes ogsaa vi; dog er dette vel neppe saa fuldlødig som den Dalby Provsts?

Af Faders Optegnelser:

Torsdag d. 2den Jan. 1851 kjørte jeg Frits til Aarhus. (M. boede i den smalle »Møllesti«) og Louise var med; den 3die blev vi over; jeg hilste paa Pastor Lyngby, Lærerne Kraiberg, Voss og Launy ved Borger-skolen. Løverdagen den 4de kjørte vi hjem.

Ved den afsluttede (den udvidede Real-) Examen paa Cathedral-skolen erholdt Fritz Ug. i Naturhistorie, Tegning og Skrivning, Godt i Historie og Mg. i de øvrige Fag. Han havde i de sidste 2 Aar uafbrudt været Dux, . . . og derved meget glædet os.

Hr. Stud. polyt. H. F. M. Visby har under min Veiledning som Professor ved det kongl. Academi i Kjøbenhavn, deels paa Academiets Skoler (1860—64) deels i mit private Atelier udviist Flid og Fremgang, og jeg har stedse kjendt ham som en samvittighedsfuld og dygtig Elev, hvilket jeg herved med Glæde bevidner.

Kjøbenhavn, d. 5te Octbr. 1882.

Niels Simonsen,
Professor.

Min Værnepligt aftjente jeg paa Reserveofficersskolen paa Frederiksberg Slot 1861—62, mellem en munter Skare af unge Mænd, hvoraf flere et Par Aar senere fandt Døden paa Valpladsen.

— — —

Skolen skylder ham at fremhæve, at han (Fr. V.) har bestaaet sin Examen til Tilfredshed, . . . at han er anført paa Listen over de Aspiranter, der maatte egne sig til Reserve-Officerer. . . . Han lider af en snart stærkere snart svagere Tunghørighed, der maa bedømmes ved en Cassationscommission.

Frederiksberg Slot, 9. Febr. 1862.

sign. *Otto Schønning,*
Capt. & Skoleforstander.

— — —

Man vil maaske derfor forstaa det Mismod, der greb mig, da jeg, tvungen af Forholdene, den 23. Novbr. 1869 maatte fremstille mig for Magistraten i Aarhus for at udtage og blive meddelt et Borgerskab som — Maler.

(Hvor ofte har jeg ikke under min Livsvandring maatte sande, at »Herrens Veie ere ikke vore.« *Fr. V.*)

MATERIALER TIL FRITS' LEVNEDSLØB.

AF *V. V.*

—

Medens vi boede i Tikjøb Kapellanbolig, fødte min Hustru 1839 d. 9. Juli et Drengbarn, og da de to første Børn vare Piger, blev Sønnen modtaget med saa meget større Glæde; og navnlig var Morfaderen meget glad ved, at der dog nu var kommen »en Stamholder«;

og da Onkelen d. 26. Aug., der var 4-Aarsdagen efter vort Bryllup (d. 26. Aug. 1835) forrettede hans Daab, udhævede han, at medens man helst ønskede, at Pigebørnene en Gang i Tiden bortbyttede Familienavnet, var det Sønnerne, der skulde bære dette frem i Verden, hvorfor han udtalte de bedste Ønsker for den lille Verdensborger, der nu i vor Familie skulde bære Navnet frem; medens han ei glemte at betone, at Hovedsagen dog var, at han som Himmelborger maatte være skrevet i Livets Bog. Navnet blev Hans efter min Fader, Frederik efter en mig meget kjær Halvbroder, der døde omtrent 4 Aar gl. ved 1820 — og som hed Werner Hans Frederik efter min Faders Velynder Artilleri-captain og Digter W. H. F. Abrahamson; Meyer efter Spindesiden; Gudmoder var hans Tante Nanna.

Drengen voxte saa op, — ei robust af Kræfter men sund og smuk, og særligt mente Folk, at han saa livlig ud, havde et intelligent Ansigt, og — han havde altid Øinene med sig. — Blandt hans Barndoms minder staaer maaske klarest den Reise, han 1843 foretog med sin Moder til Tante Fangel, der boede hos Hr. Kølle ved Kanalen overfor Thorvaldsens Museum.

(Hélas! Pas toutes les cicatrices sont gagnées au champ de bataille — mais aussi par ex. à cause d'un vase fragile.

Den misligste Del af Situationen var dog Skadens Vurdering og Udbedring af den nærsynede, bebrillede Md. Kølle med Stab, 3: hele Husets Kvindeverden, under hvilken en vis lille Person opstilledes — i Vinduekarmen — for bedre Belysnings Skyld. En Mærkedag blev det unægteligt. *Fr. V.*)

Efterhaanden begyndte »Tante Bine« at faa ham ind i Skolen til Søstrene, og han kom her saavidt, at han læste i Robinson Cruso, begyndte at læse Tysk, og efterhaanden blev han for stor for Pigeskolen. Jeg var imidlertid under 24. Febr. 1844 bleven kaldet til Vestervelling & Skjern, — i Slutningen af April reiste jeg derover, og d. 23. Juni om Aftenen ankom jeg dertil med min Familie — og i Mangel af noget bedre, maatte den opvoxende Søn tage til Takke med Undervisningen i Landsbyskolen (Würgler).

Vor »Tante Bine«, 3: Frk. Sabine Seidelin var Datter af kongl. Hofbogtrykker S. i Kbhvn. (Capt. Lieutn. ved det borgerlige Artilleri, hvorfor der i hine Dage var Skilderhus og Vagt uden for hans Bolig). I en Række af Aar, vist fra vore Forældres Bryllup af, var hun Medlem af vor Kreds, blev vor kjærlige Lærerinde og senere i Livet Familiens fuldtro Veninde. Hun henlevede sine senere Aar i Randers, hvor hun havde et sorgløst Udkomme, og vandt mange Venner. Hun var

Svigerinde til General Bauditz, Pastor Olesen, og Prof. Bergsøe, hvis Brodersøn er den bekendte Digter Wilhelm Bergsøe (under flere Besøg i Kbhvn. min Legekammerat i »den gl. Fabrik«, 3: den kongl. Porcelainsfabrik, St. Kjøbmagergade).

»Oncel Michaelsen« var af norsk Slægt; opdroges fra spæd hos vor Fa'r fader i Aagerup, som var ham saa at sige i Faders Sted. Under Krigene 1848—50 og 64 var han oftere istand til at gjøre sine Medborgere Tjenester (f. Ex. ved Indkvartering og Befordring ell. Uddeling af indsmuglet Post, (hvormed jeg i 64 var ham behjælpelig). Særligt under Colera-Epidemien 1853 traadte han hjælpende til, hvor andre rædsselsslagne holdt sig tilbage, og erhvervede derved Sølvkorset. En Kreds af Bekjendte satte ham derfor en Mindesten, hvorpaa bl. A. læses:

I trange Tider uforfærdet og opoffrende for sine Medborgere;
altid redbon og trofast mod sine Venner.

Som Vindselbrev.

MINDER FRA ANDREAS' OG MATTHEAS BRYLLUP I STRØBY.

Jah! Hvilket »Gilde« som nu der blev holdt! —
Jeg ser »Gjæstgiveren« saa sejrstolt
Sig stive af med Ryggen imod Døren,
Mens han beklager »Stakkelen K . . . l,
(Hans Offer) som blev meget mindre vel
End den bekjendte »Pipperupske Søren«.

Vor Nøsted, der ei vant var »til saa stort Kalas«,
Han mente, at skjøndt Degn, han var paa Lystsejlad
Og følte sig paa Bølgetoppe gyngtet.
Og Gøttrup! Han var glad, »at Talerne kom frem,«
Og derfor uophørligt repeterte dem
Til Vin og Søvn hans Mæle brat betynged.

Vor Bruds den lille, milde, glade Bro'er,
Han havde og en Hat ret lovlig stor;
Men holdt med Smil paa Kinden paa Balancen.
Og Fredriksen den Kjøge-Matador,
Han viste Manden os, som ved og troer,
At Alt er tabt, naar tabt er — Contenansen.

»Forpagteren« han var saa sjæleglad,
At han vist gjerne Alt omfavne gad,
(Og derfor saa saa mildt til Petersen Madammen);
Mens Hansen gennem Nattens Mørke, Slud,
Sit Kald fuldtro, skred gennem Porten ud. —
Monstro for der at sige Bøn og — Amen?

»Michali« (»decorer'te) han gjorde voldsom Kur
 Til Bente og til Karen, til Frøkener og Fruer,
 Og talte op ad Stolper nedad Vægge.
 Se! »Ham« og jeg vi vare engager't
 Som Festens Clowns; at — dygtigt vinblesser't —
 Vi skulde Hobens Lattermildhed vække.

Det overflødigt var! Jah! Der var Overflod
 Paa Skjæmt og Spøg, og derfor jeg nedlod
 Mig til at fuske lidt i Elskerfaget. —
 Jeg dyrkede den lille skjælmske Gud,
 Der sad i Øiet paa den unge Brud,
 Men — saa blev den Trafik saa brat opdaget. —
 (Og jeg af Broder fra hans Brud bortjaget.)

- p. s. Forøvrigt dvæler Tanken endnu ved
 Den Brud og Fest, hvor man saa tappert stred,
 Mod Følgerne af Bordet og af Vinen.
 Hvor Postmo'er« »hjalp Hr. K. ja — (med at b. . . . sig«)
 Og — da han færdig var — da med at lægge sig
 Med Hovedet ned i »Græskar-Frø-Terrinen«.
 (— Og da han opstod? — Hvilken Fnisen — Grinen!!!)

Fr. V.

HJEMVEE.

Atlantehavet 1880. Under 9 Dages Storm.

(Eneste Dansker ombord).

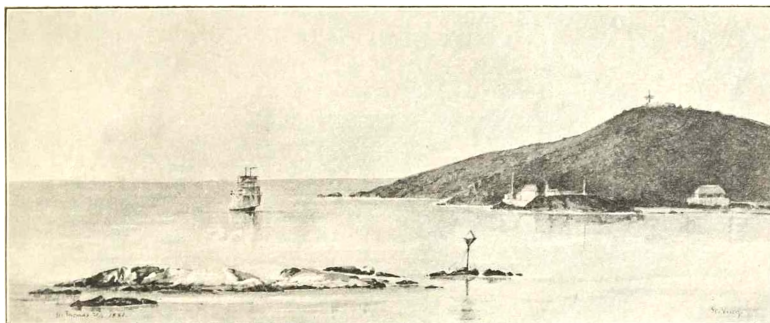
Du fraadende, hvislende Bølge!
 Tag du en Hilsen med!
 Tankerne efter dig følge,
 Hvor snar du end iler afsted.
 Sig til dem Alle derhjemme,
 At stedse jeg tænker paa dem;
 At aldrig jeg skal den glemme
 Men stræbe for dem som for Hjem.

Naar Stormen hylar sin Klage;
 Naar Bølgen nynner sin Sang;
 Naar Maager mod Kysterne drage;
 Naar Dagen er trættende lang,
 Naar Solen af Hav sig hæver,
 Og naar den bag Hav gaaer ned,
 Jert Billed for Øiet svæver
 Med Bøn om Jer Hygge, Sundhed.

Og kommer saa Nattens Skygger
 Og vaadt og koldt er vort Dæk,
 Mens Vemoden Sindet trykker;
 Da ser jeg de kjære Træk
 Af mine 4 Smaapiger,
 De smile til mig og le;
 Jeg hører, hvorledes de siger:
 Hvornaar skal vi Fa'er da gjense?

Hvornaar? — For mig Bølgen synger
 Mens Havskum svaler min Kind:
 Vid! Alt til vor Herre sig klynger,
 Han raader for Veir og Vind.
 Han ved, hvad der tjener til baade;
 Hans Visdom i Alt vi se,
 Uendelig er jo hans Naade!
 Og derfor — Guds Villie ske!

Fr. V.

Indseilingen til St. Thomas d. W.
Efter Aquarel. Bark »Malvina« staaer ind i Havnen.

TIL MIN FAMILIE.

St. Thomas, Julen 1881.

Mindes I hint Daggry med gyldenrøde Dis
Da Virgin Islands toned frem, — for Jer et Paradis?
Da Flag fløi »under Knappen«, og Læseil sattes ud,
Mens meldt I blev ved Semafor, just som faldt vort Vagtskud.

Jublende I hilsed mig med det danske Flag.
Nær det dog var bleven mig min allersidste Dag,
»Boy'en«, som paa Eder, og ei paa Barken saa,
Lod Jollen gaa for Bougen, just som den lod Anker gaa. —

Mindes I hin Morgen, saa solklar og lys,
Da her vi gjenmødtes under Favntag og Kys?
Hvor lyst laa ikke Livet, og hvor vi takked Gud.
At han havde ført Jer saa blideligt herud.

Mindes I hin Vaardag med Tropesols Glød,
Da atter I red Ranke paa eders Faders Skjød?
Mens Læberne de sittred, og Talen blev til Graad,
Og sande Glædens-Taarer gjorde Kinden min vaad.

Mindes i vor Lucie, vor Matty and Ruth
Samt Charles, hin grinende, ravnsorte Gut; —
Og »Abi« som Bersærk »with his leaking pane« *);
Samt »lille Dass«, som seilede i Captain Larsens Vand **)?

Fr. V.

*) Une situation vraiment preciaire, en regardant l'usage hygienique des Antilles.
**) Betragtede denne som Selveier af — Atlanterhavet!

VED FESTEN FOR SØNDERJYDERNE

DEN 29. MAI 1893.

Bøgeløv og Dannebrog vinke Eder hid
 For at samle Styrke til Fremtids svare Strid.
 Sluttes Kreds, og staa fast Sønderjydske Mænd!
 Mindes gennem Trængsler, at Gud raader end.

Tunge Dage maa I se; neppe vi forstaa,
 Hvad I dagligt lide, og hvad I taale maa.
 Sluttes Kreds osv.

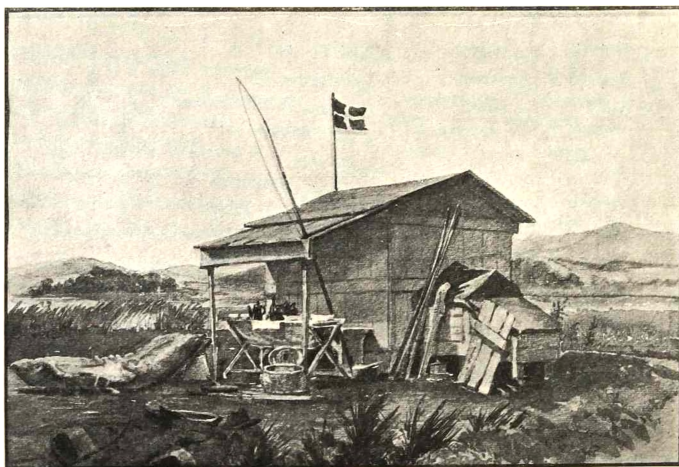
Skoletvang, Spioneri, Herskerord tiltrods
 Elske I vort Danmark, og hige imod os.
 Sluttes Kreds osv.

Tak for det! For trofast Vagt! For hvad end I led!
 Tak fordi I frede de Faldnes Hvilested!
 Sluttes Kreds osv.

Bring vor Hilsen til Jer Brud, Ægtefælle, Smaa,
 Dem vi dybt beklage, og bed dem huske paa:
 At i Kredsen sluttet fast »staaer der danske Mænd.«
 Mindes aarle, silde, at Gud raader end.

Fr. V.

Indbragte mig Patrioten Gustav Johansens Tak og Forsamlingens Bifald og Hurra;
 hvad unægteligt var mig og Mine en Glæde.

»Odderbo«, »Eremitagen«, »Gjæstehjemmet« p. p. ved Buksø, Mols.
 Efter Aquarel. (Der ventes Besøg, derfor Galla-Taffel.)

Særlig bekjendt ved den lille, nemme (bare c. 13 Maaneders) Fiskeri-sag »Læge, Dr. med. J. Frisch ctr. Tamlæge Fr. Visby«, der endte saa uheldigt for Sagsanlæggeren, idet Indstævnedede frifandtes. Se: Ebeltoft off. Politiret, og Landsoverretten i Viborg. (Alt for mindre end en — Hundestjle). — Et ellers saare idyllisk, fredeligt Terrain, hvortil Familien har foretaget mangen munter Udflugt.

Jeg kjender en Sø, ved hvis rørdækte Bred
Saa talrige Vandfugle bygge,
Og ruge i den idylliske Fred.
Det yndigste Billed paa Lykke.

Jeg kjender den ogsaa i Ufredens Tid,
Naar Skudene dræbende brage.
Og gjennem Aarenes Arbeid og Slid
Mig følger — en Ællings Anklage.

Fr. V.

At den stolte Bygning i Tidens Løb har lidt noget Havari, særligt da en for Architektur ligegyldig Ko paa sine Horn bortbar »Verandaen«, er ubestrideligt, men endnu staaer dog »Bræddehytten« og under dens Tag nyder »Forfatteren« af og til Friluftslivet, »Sporten«, ei mindst, naar han tæller sin Fangst, beundrer Naturen og dvæler ved — Minderne.

Ps. 8. 4. 5.

Resultatet af et mig ubevidst »Snap-shot«
ved min Svigersøn Chr. E. Petersen.

Ved Hr. Overretssagfører P. Sporons velvillige Imødekommenhed er jeg bleven istand til at øge vor »Thestrupiana« ved omstaaende to Billeder, der som Epitafierester (vist fra Budolphi Kloster i Kbh.) fandtes en Flyttedag paa Gaden af Hr. Sporons Fader, der blev Eier af hele Billedet, men dette er destoværre nu bortkommet. Hr. Overretssagf. meddeler: Min Oldemoder Karen Sporon, f. Egede, var nemlig en Datter af Biskop Poul Egede, der var gift med Marie Kirstine Thestrup, som var et Barnebarn af Biskop Frantz Thestrup.

Mag. Frantz Thestrup (senere Biskop i Aalborg).

Gruppe af 2 af dennes Børn.

Som Prøve paa Genealogie. Ved Hr. Lieutn. Els. Marcussen (vor Slægtning og min Sidekammerat 1861—62). Efter at have udarbejdet og fremlagt meget indg. Stamtavler hedder det: Resultatet af Undersøgelserne er altsaa, at De, som ogsaa *Frue, Etatsraadinde L. Wain, f. Visby*, er Næst Næst Næst Næst Næst Sødskendebarn til:

- 1) den 1903 afdøde A. G. N. Stampe til Skjørringe, f. 1844.
- 2) den i 1894 afdøde Sognepræst til Vinding-Bryrup-Vrads Fr. P. Chr. Moth, f. $\frac{2}{4}$ 1818.
- 3) Kmrjkr., Pr.-Lieutenant Chr. Fr. Baron von Bretton, f. 1841.
— Capt. C. Fr. Montagne Baron von Bretton, f. 1843.
- 4) Holjægerm., Landstingsm., Ordens-Marchal, Grev Chr. Fr. Danne-skjold-Samsø til Grevskabet Samsø, Stk. af Dbg. og Dbmd., f. 1838, g. m. den i 1897 afd. Comtesse E. H. D. Krag-Juel-Vind-Frijs, f. 1848.
- 5) den i 1895 afd. Kmhr., Lehnsbaron C. V. L. M. Chr. Fr. Guldencrone til Wilhelmsborg, f. 1833, g. m. Edele Marg. Barner, f. 1842.

(Dette som Følge af O. R. Thestrups Giftermaal med Kirstine Mathisdatter Moth, 1642). (NB. En Feilskrivning har indsneget sig S. 22. *Fr. V.*)

Den 10de Novbr. 1892 oprettede Frue, Etatsraadinde L. Chr. M. Wain, f. Visby, det 145,000 Kr. store Familielegat, »til Ihukommelse af mine elskede Forældre«; — maatte nu dette lille Hefte opfattes som mit Bidrag til taknemmelig Ihukommelse af vore Forfædre, vor Samtid, og da særligt vor *Families Velgjørerinde*.

Aarhus, i Septbr. 1905.

Eders *Fr. V.*

Fra Aarhus paa Christian den Afs Tid.

Af en gammel Aarhusborgers Opregnelser.

I Domkirken ophængtes for nylig et restaureret Epitafium over den gamle, ansete Aarhusborger **Rasmus Thestrup** og hans Hustru. Denne Mand, der var en af sin Tids Foregangsmænd her i Byen, og som indtog en meget fremstodt Stilling blandt Borgerstabet, var født i 1588 og blev Farfar til Bisshop **Frantz Thestrup** i Aalborg og Morfars Farfar til Statsminister, Gehejmeraad **Henrik de Stampe**.

Med en sjælden Nøjagtighed har **Rasmus Thestrup** gennem en længere Aarække ført sin „Stambog“, og den lille overordentlig sirligt skrevne Bog, der nu bevarer i Aalborg Stiftsbibliotek, giver en interessant Mængde af Bidrag til Oplysning om Livet paa de Tider, da Krig og Pest ødelagde Landet, medens dog den driftige Købmand, som **Rasmus Thestrup** var, kunde samle sig megen Gjendom.

Hr. Landlæge **Fr. Wisby** (der som Descendent af **Thestrup** i 9de Generation har væsentlig Andel i Epitafiets Restauration) har overladt os en Afskrift af den morsomme gamle Bog, og vi skal her gengive et Par Uddrag, der ikke vil savne Interesse for vore Læsere, som har Kærlighed til vor By og dens Skæbne i gamle Dage.

Rasmus Peder Jensen blev født den 28. Juni 1588 i **Thestrup**, og han døbttes i Maarilet Kirke. I sit 13. Aar kom han i Skole og lærte at skrive og regne paa et Aarstid. Denne Uddannelse fortsattes i Lübeck og senere kom han tilbage til **Thestrup**, hvor imidlertid hele hans Slægt var bortrevet af Pesten, og hvorfra han i 1605 flyttede til **Aarhus**, hvor sin Bor-

gered paa Raadhuset og betalte 6 Rigsdaler.

I 1610 forlovede han sig med **Maren Olufsdatter**, og den 3. Maj, „da Kong **Christian den Fjerde** drog her igennem Byen for at lade sin Søn, Hertug **Christian den Femte**, hylde i **Wiborg**, hændte der mig en Ulykke“, skriver han. Han stod nemlig en Bøsse af, og derved kom der Ild i to Fade Krudt, som „gantste stemmelige“ brændte ham i Ansigt og paa Hænder. Samme Aar giftede han sig. Han var 22 og Konen 18, „saa vi var da ligge 40 Aar“. I halvsjette Aar var han „Købfuendt“ og boede paa **Vrobjerg**, paa „**Emeruadt**“ og senere paa **Meilgade**, hvor han holdt sig, til han selv købte Gaard.

Sønnen, **Peder Rasmussen Thestrup**, blev Præst, og i 1642 stod hans Bryllup „meget prægtigt, dertil var 130 af Adell“, paa **Wiborg Domhus**. Sønnen **Niels Rasmussen Thestrup** blev kun 19 Aar gammel. Han døde i 1637, og hans Begravelse kostede over 60 Daler, men **Mester Ole Bind** prædicatede ogsaa over ham.

I 1618 til 20 var Pesten i Byen, og **Rasmus Peder Jensen** flyttede derfor med sine Børn til **Thestrup**.

I de paafølgende Aar fik han sine borgerlige Ureshværv. Han tog „**Byhøstterpengene**“ op af alle **Kodemeistre** udi 26 **Roder**, blev **Kirkeværge** i de to **Sogne**, var **Kodemeister**, „**Thagier**“ **Borger** og **Oldermand** i **Kræmmerlabet**. Endelig blev han i 1622 **Korporal** over den 8de **Part** af **Byen** og var det i 12 Aar. Og i 1623 blev han **Kæmner** „udi en besverlig Tid“. Senere blev han **Overformynder** og **Oberrodemeister**, og efterhaanden melder **Stambogen** om, hvorledes han købte den ene **Gjendom** efter den anden.

Da som **Krigens Tid**, og nu meldes der mangen sorgelig Tidende.

„Den 20. Septbr. 1627 er **Kongens Rytteri** kommet her til **Byen** og har plyndret mange **Godtfolks Huse** og holdt et **isøjsomt Hus**, **saabel** her som **andensteds**. Men den 5. Oktober kom **Kejserens Folk** og indtog **Byen** **saabel** som det hele **Jysland** og **Vendhyskel** med flere andre **Provinjer**. Et Par Dage efter tvang **Oberst Johan Ernst von Scharffenberg** mig til at overtage **Byfogdens Bestilling**, som jeg havde i 7 **Fjerdingsaar** indtil **Freden**. Samme **Kejserens Krigsfolk** var her siden

indtil Pinsedag 1629, noget nær i 7 Fjerdingsaar, og holdt sælsomt Hus herinde, „jaa det sujer till det Varn i Wuggen leger, men Verden staar“.

Om Aaret 1628 siger han: „Dette Aar har været et bedrøveligt Aar, formedelst de mange Krigsfolk og Fjender, som var Landet mægtigt. Dog var her godt Køb paa Korn og Fetaille, jaa at hvem, som havde Penge, kunde købe en Skæppe Rug for 6 Skilling, en Skæppe Byg for 4 Sk., en Skæppe Havre for 2 Sk., en Okse eller Kv for 1 Rigsdaler, og ellers Heste, Svin og andet, som de umilde Mennesker tjial og røvede fra fattige Folk, jaa vel som Kobber, Tin, Messing og Klæder kunde købes for en ringe Værdi, medens Pengene allerede var af Landet og udgivne til Stat“.

„Aar 1629, den 5. Juni er her omslaget med 4 Trommer paa den store Kirkegaard og i Zimmerwad og udraabt Fjenden, og den 13. Juni bortdrog de sidste Krigsfolk. Gud sjeer Voff!“

I de paafølgende Aar løber Thestrup atter en Del Gjendomme, hvad Stam-bogen melder om, og i 1634 har han noteret den store Plage „saabel her i Byen som andettjeds af Børnelopper, og mange Hundrede døde af denne Sygdom“. I 1635 var det en gruelig skarp Vinter, og der fulgte en tør Sommer efter.

Den 24. Maj 1642 brændte Spidsen af Domkirken og dens Klokker ved Lynnedslag.

I 1644 hørtes mange bedrøvelige og onde Tidender formedelst Ebenstens Krigsher, som usformodet var faldet ind i Polsten ved Juletid, og Thestrup maatte jelsv stille en veludrustet Soldat med baade Bøsse og Væn. Fjenden kom til Standerborg den 10. Januar og her til Aarhus den 16., og Thestrup skriver: „Jeg fik en Ritmester af Adels og 27 Personer og 31 Heste. Han holdt et saadant Hus hos mig, at jeg næppe forvinder det her i Verden, thi mens Fjenderne var her i Landet, kom jeg tilagters baade paa min Gjendom, Husleje, Gæld og Formue, næsten for 4000 Daler“.

Om i 1645: „Nu maatte jeg fattige Mand paany til at opbygge det, som de umilde Mennesker havde nedrevet og for-dærbet, opbygge fra ny Gaarden paa Skannefgade, saavel som mine Voder bag Klosteret, paa Vrobjerg, Skolegade, Graven og Kirkegaarden, og de tvende Gjen-

domme herved for mig var ganske ruinerede, saabel som alle mine Gjendomme i Landsbyen, i Høret og Thestrup — meget ilde forderbede og medtagne.

I 1646 noterer han den 7. Decbr. en stor Spulstke mellem Ringkloster og Standerborg. En Vaad med 25 Personer, Mand, Kvinder og bl. a. flere Gejstlige, gif under, uden at een reddedes.

I 1648 noterer han Kong Christian den Fjerdes Død den 28. Februar „och ringet siden med alle Klocherne her i Landet till den 18. Decbr. hand bleff begraffuen“.

Den 21. April 1649 var det en „gruelige stor Storm, som gjorde stor Schade baade paa Bøgningh och Huse, mange tusinde Threer udi Stoffuene omblest“. For Thestrup nedblæste ikke mindre end 3000 Tagsten. Den 13. Februar 1650 optraadte Stormen endnu værre — ja a slemt, at dens Vige ikke var kendt siden 1603.

Om Mejsjernes Vængde den Gang saar man Begreb ved at læse, at han var 7 Uger + 1 Dag borte for at komme til „Herredag“ i København om „Brandstaf her af Byen“.

I 1653: „Dette Aar efter den forgangne Dyrtdid har den gode Gud ladet voye en stor Velsignelse af Jorden, men hvem som ikke havde sit Korn indhøstet før den 29. August, led stor Skade; da begyndte det nemlig at regne i Nat og Dag $3\frac{1}{2}$ Uge i Træk“.

I 1654 blev der billige Tider. En Skæppe Rug, der forrige Aar kostede 3 Mark 4 Skilling, købtes nu for 6 Skilling, Havre for 3, Byg for 6 og Væster for 12 Sk. Skæppen. Derimod var der Dyrtdid paa Brænde, Kul og Tømmer.

Her indsfletter Thestrup: „Tvende Ting har jeg fra min Ungdom haft stor Vlyst til og altid eftertragtet — det var Bøger og Gjendomme, og det har den gode Gud rigelig velsignet mig med. Jeg har haft over et halvt Tusend indbundne Bøger foruden 85 Aars Almanaker til denne Tid, og foruden mange gamle Dokumenter og Antikviteter, enddog Fjenden og mine Børn (!) mange deraf have forkommet. Saa har jeg ogsaa haft 70 Ildtæder og Vaaninger, smaa og store, i By og paa Land — „men hvor minne Børn och eyterkomer epter min Død dermed will om-gaaes, det gissuer Tiden“.

Emil Andersen.

Tillæg til „Familien Visby“

Mandslinjens
Vaaben

Hrolf, Baron von Dewitz

Det friherrelige von
Dewitzske Adelsskjold

Under Dato af Marts 1. 1906 i Paris blev Forfatteren og Krigskorrespondenten Hrolf Wisby (født Johannes Visby Hansen) (see Side 7) Løjtnant i den amerikanske Nationalgardes 7. Regiment, optaget i den tyske Adelstand ved Adoption af Storhertugelig Kammerherre, Baron Otto von Dewitz af Neustrelitz.

Adoptionsdekretet, der tillige er oprettet som Testamente, er affattet paa Tysk og indeholder blandt andet følgende Bestemmelser:

„Ich, Otto, Maria, Georg, Carl, Heinrich, Walter von Dewitz, aus dem Hause Sallmow, Erb, Schloß u. Burggeseffener freier Herr, Sohn des weisland Georg, Carl, Ernst, Baron von Dewitz, Rechtsritter u. Schatzmeister des St. Johanniter Ordens, Königlich Geheimer Rath und der Alexandrine, Charlotte, Gräfin von Moltke aus dem Hause Welde, erkläre hiermit, durch meine eigene Handschrift, daß ich gewillt bin den Johannes Visby Hansen (mit dem Autornamen: Hrolf Wisby, geb. in Dänemark den 5. Juli 1875 etcetera) — — zu adoptieren mit folgenden ausdrücklichen Rechten und Pflichten: I. Er hat das Recht den Namen von Dewitz, mit dem Prädikat freier Herr, zu führen, und mit dem familien-Wappen derer von Dewitz zu siegeln. — — Ich hege den ausdrücklichen Wunsch daß Johannes Visby Hansen nunmehr folgenden Namen führt: Johannes Hrolf Otto Eyfhardus, Baron von Dewitz. Sollte es je in seiner Macht stehen, so hoffe ich, daß er die alten von Dewitzens Familiengüter, welche einst dem

dänischen Reitergeneral, Baron, frands Joachim von Dewitz gehörten, zurückkaufte, und so eine neue Dewitz Linie in Dänemark schafft.“

Adoptivfaderen, Baron Otto von Dewitz, er Kammerherre hos Storhertugen af Mecklenburg-Strelitz, og var tidligere Magnat i den ungarske Adelstand samt Hof-Jægermester hos Kejserinde Elizabeth af Østrig. Paa mødrene Side er han nær beslægtet med den berømte tyske Feldmarskal, Grev von Moltke, og hans Guldader er vor egen afdøde gamle Konge, Christian den Niende af Danmark.

I den tyske Adelskalender staar Familien omtalt paa følgende Maade:

„Die von Dewitz sind eines der ältesten und hervorgeragendsten Geschlechter des Mecklenburgisch-Pommerischen Uradels. — — Die urkundlich beglaubigte Stammreihe beginnt mit Ekhard von Dewitz, 1261, Marschall des Markgrafen Otto des Frommen von Brandenburg. — — Um die Mitte des XIV. Jahrhunderts gelangte die Familie besonders zu Macht und Ansehen. — — Die Vettern Otto und Ulrich von Dewitz wurden von Kaiser Karl IV. s. d. Prag 8. Juli, 1348 zu Grafen von Fürstenberg erhoben.“

Ifølge Danmarks „Lexicon over Adelige Familier“ (udg. af Kongelig Danske Genealogiske og Heroldiske Selskab) fremgaar det, at den von Dewitzske Slægt har ejet flere betydelige Godser og Slotte her i Danmark. Saaledes har den engang ejet det pragtfulde Friederichsgave paa Fyen, ligeledes Hindsgavl sammesteds (nuværende Besidder Kammerhr. Hofjægermester N. B. Fønss), og tillige Baroniet Løitmark i Holsten. Ryttergeneralen Frands Joachim, Baron von Dewitz, der døde 1719, og hans Broder Joachim Diedrich, Baron von Dewitz, var de første her i Riget.

Meget beklager jeg, at der Side 18—19 i Udtoget af Stampe-Slægtens Stamtavle forekomme nogle kjedelige Feil og Unøiagtigheder.

Medens Historien for de ældste Stampeforfædres Vedkommende — fra Søren Stampe til Gjerdrupgaard ved 1545 opefter til Ridder Ekhardus Stampe 1285 — ikke med Sikkerhed har kunnet angive de Enkeltes nøiere Slægtskabs Forhold som Fader, Søn etc., har min Fader, sikkert for Spøg og til Moro for os Børn, construeret en TOF TOF . . . Stamtavle, hvis svage Sider jeg nu, med Stampe-Slægtens Historie o. s. v. Kbhn. 1866 foran mig, vil søge rettede.

Desuden har der hist og her indsneget sig adskillige Smaafeil, hvorfor jeg nødes til at henvise Læseren til efterfølgende

Tilføielser og Rettelser.

- Side 3, Linie 1 f. o.: nordøstlige, læs nordvestlige.
- 3, — 6 f. o.: 17. Aarhundrede, læs 18. Aarhundrede.
- 5, — 5—6 f. n.: $\frac{18}{10}$, læs $\frac{18}{9}$ — 1865, læs 1866.
- 6, — 7 f. o.: Foran $\frac{24}{8}$ 1844, tilføj f.
- 6, — 16 f. o.: $\frac{8}{15}$ 1875, læs $\frac{18}{5}$ 1875.
- 11, — 12 f. o.: Efter Jubel-Lærere, tilføj 1. Del. 840, læs 480.
- 12, — 11 f. o.: † 1693, læs † 1697.
- 12, — 16 f. o.: Kjær, læs Kjær Herred etc.
- 12, — 18 f. o.: Efter Ridder af Dannebrog, tilføj (o: »Storkors af Dbg.«. Han blev Geheime-Statsminister i Konseil 1784. *Fr. V.*)
- 12, — 19—20 f. o.: Prof. jur., Not. Gent. & Publici, læs (Professor publ. juris naturæ & gentium. *Fr. V.*)
- 12, — 1 f. n.: 1453, læs 1753.
- 12, — 18—19 f. n.: $\frac{10}{1}$ 1789, læs $\frac{14}{12}$ 1798.
- 12—13, Notater og Data *efter 1779* ere indskudte af *Fr. V.*
- 13, Linie 4 f. n. udgaaer: (H. Stampe.)
- 16, — 3 f. o.: Sønnens Søn, læs (Sønnens Sønnens Søn. *Fr. V.*)
- 16, — 7 f. o.: »Baroniet«, tilføj Stampenborg.
- 16, — 3 f. n.: 1828, læs 1827.
- 17, — 2 f. o.: N., læs Ulrik.
- 17, — 20 f. o.: »Krekjær«, tilføj g. m. Buold Nielsdatter.
- 17, — 1 f. n.: Foran p. t., tilføj Godset, (i Anmærkn. under Texten).
- 18, — 2 f. o.: »Moth«, tilføj fra Flensborg, forhenv. keiserlig, tysk Livlæge.
- 18, — 5 f. o.: † 1693, læs † 1697.
- 18, — 8 f. o.: »i«, læs til.
- 18, — 9 f. o.: Kjærherred, læs Kjær Herred.
- 18, — 10 f. o.: † 1761, læs † 1785.
- 18, — 1 f. n.: i Gislev 1643, læs til Gislev, † 1643.
- 18, — 2 f. n.: i Hammer 1711, læs til Hammer, † 1711.
- 18, — 7 f. n.: 1860, læs 1866.
- 19, — 1 f. o.: Nyborg 1641, læs Nyborg, † 1641.

- Side 19, Linie 4 f. o.: udgaar TOF TOF Tipoldefader Otto Stampe til *Gjerdrupgaard*, 1555.
 — 19, — 5 f. o.: Gjederupgaard, 1550, læs: Gjerdrupgaard, 1545.
 — 19, — 8 f. o.: til Vesselborg, læs paa Vesselberg og Oxvang.
 — 19, — 10 f. o.: Under Otto Stampe til Klarupgaard, 1476, tilføies i Rækken: Claus Stampe til Sønderborg.
 — 19, — 14 f. o.: Stampe-Armiger, læs Stampe, armiger (Væbner).
 — 19, — 15 f. o.: 1320, læs 1288.
 — 19, — 16 f. o.: Efter Ekhardus Stampe, tilføi (miles).
 — 22, — 2—4 f. n. udgaar Sætningen: Anno 1642 . . . 130 aff Adell. I Stedet sættes: Anno 1634 den 19. Aprilis bleff hand medt sin broder Olluff (benævnes altid »Ole«, *Fr. V.*) deponerede vdj Kjøbenhaffn . . . Anno 1636 den 29. Aprilis finge . . . beggi dieris Attistatzt . . . Anno 1640 er hand angrebben medt en hefttig februiis huor aff hand døde den 9. Augustij . . . och liger begraffuen vdj Toxverd Kierche . . .
 — 22, — 4 f. n.: 7, læs 17.
 — 22, — 5 f. n.: 1627, læs 1629.
 — 23, — 7 f. o.: Efter »Ao. 1640« tilføi: Anno 1642 stod hans brulloppe med Kirstine Mathisdaatter (Moth) paa dombhusit i Wiborigh meget prægtig. Dertill war 130 af Adell.
 — 29, ovenover Linie 14 f. n. tilføi i ny Linie: Se Stampeslægtens Historie o. s. v. 1866.
 — 29, Linie 12 f. n.: Kammerherre Frantz Thestrup til Ollingsø . . . (Efter andre Kilder: Kammerraad til Øllingsø. *Fr. V.*)
 — 29, — 10 f. n.: Efter »Trap«, tilføi (1ste Udgave.)
 — 29, — 4 f. n.: Gissenfeldt, læs Gissfeldt.
 — 29, — 3 f. n.: Landsflygtighed, læs Landflygtighed.
 — 30, — 1 f. o.: 41,500 Rdl., læs 44,500 Rdl.
 — 30, — 4 f. o.: Stamhns . . ., læs Stamhus . . .
 — 30, — 6 f. o.: F. Dinesen til Kagerup, læs J. K. J. S. Dinesen til Kragerup.
 — 31, — 12 f. n.: var, læs vare.
 — 45, — 1 f. o.: Bourneville, læs Bournonville.
 — 54, — 12 f. o.: fremdroge, læs fremdrag.
 — 61, under Billedet: »tænkes«, læs tænkt.
 — 71, Linie 16 f. o.: Borgenskolen, læs Borgerskolen.
 — 76, — 10 f. n., i Versrækken tilvenstre: »den«, læs dem.
 — 77, sidste Vers, Linie 2 f. n.: pane, læs pan.
 — 77, — — 4 f. n.: i, læs I.
 — 80, Linie 9, f. o.: 1841, læs 1842.
 — 80, — 10 f. o.: C. Fr., læs Ant. Carl Fr.
 — 80, — 4 f. n.: »mine elskede Forældre« (5: Fru L. Wains Forældre).
 — 80, — 7 f. n.: »Side 22«, læs: se Tilføielser og Rettelser Side 22, Linie 4 f. n., og Side 23, Linie 7 f. o.

Fra Aarhus Stiftstidende:

2. Spalte, Linie 19 f. o.: Peder, læs Oluff (benævnet Ole).

Fr. V.

